XXV. évfolyam, 27. szám

Ára: 1,80 Ft

1969. július 3.

Ludas Matyi



– Viselkedjenek fegyelmezetten, különben a villamost is elvesszük ...!

Erdei Sándor rajza



KEDVES LUDAS!

ANZIKSZ KALOCSÁRÓL

Kószálok Kalocsa központjában, keresem az egyik közintézmény székházát, de nem találom sehol sem. Megszólítok egy nyugdíjas-forma bácsit, szívesen elmagyarázza, merre menjek, sőt, arra is vállalkozik, hogy elkísér odáig.

Szótlanul lépkedünk egy darabig egymás mellett.

— Szép, derűs idő van ma — jegyzem meg.

— Sajnos! — mondja er-



re kísérőm szomorúan. — Mi itt Kalocsán jobban szeretjük a borús, esős napokat, mert csak olyankor folyik zavartalanul a víz a csapokból, és a tévé is csak olyankor ad élvezhető minőségű képet.

Próbálok új témát keresni a beszélgetéshez.

— Szép ez a sok-sok virág a város utcáin.

— Szép. És praktikus. Ellensúlyozza egy kicsit a virágillat a csatornabűzt egyik-másik utcában.

Egy félig kész épület mellett haladunk el.

— Mi lesz itt?

— ABC-áruház.

— Mikorra lesz kész?

— Azt senki sem tudja. Eredetileg április 4. lett volna a határidő...

Észreveszem, hogy a bácsi nagy köteg újságot szorongat a hóna alatt.

— Sok olvasnivalót összevásárolt, bátyám!

— Á, ez nem mind mai. Igen gyakori eset nálunk, hogy több napi újságot egyszerre kapunk meg. Kicsit „akadozik" a lapkézbesítés. Igaz, az újság akkor jó, ha friss, de azért így sem hasznavehetetlen. Prímán lehet használni például a kitört alblaküvegek pótlására. Jó pár hónapot kell ugyanis várnunk, amíg egy kitört ablakszemet újra beüvegeznek nálunk. Na, meg is érkeztünk. Ez az az épület, amit keres.

— Igazán kitehettek volna rá egy cégtáblát! — mondom zsörtölődve.

— Úgy tudom — mondja kísérőm —, hogy már tavaly ősszel megrendelték, de még mindig nem készült el. Mert nemcsak üvegesből, de címfestőből is szűk a kapacitás Kalocsán!

(radványi)

REPETA?

Bosszankodva olvastam a Ludasban V. A. „Nem megírni való dolgok" című kései bírálatát Magyar László regényes Móra-életrajzáról. A 200 oldalas kis könyv 1966-ban jelent meg, nem tudom, miért kellett három esztendő múltán szóvá tenni egyik botlását? Az Élet és Irodalom kritikusa különben is már a könyv megjelenését követően megírta ugyanezt az észrevételét az ÉS-ben! A szerző, aki Tömörkény, Móra, Juhász Gyula barátja, kollégája volt Szegeden, s ma életművük lelkes ápolója, nem érdemli meg az ilyen cél nélküli „repetát". Így, ismételgetve, ezek valóban nem megírni való dolgok!



Papp Rezső
Vác

A CÍMZETT VÁLASZOL

Békés Istvánnak, a Ludas Matyiban megjelent telefonpanaszát megvizsgáltattam és megállapítottam, hogy az teljes mértékben jogos. A szóban forgó két előadót az elkövetett hibáért, a megengedhetetlen hangnemért és magatartásért fegyelmi büntetésben részesítettem.

Horváth Ferenc
igazgató
Bp. Távbeszélő Igazgatóság

A lapban megjelent bírálat után, az Ónodi utcában, a helytelen feliratú utcanévtáblákat leszereltettük.

Szlávi Ferenc
oszt. vez.
Bp. X. kerületi Tanács

B. L. olvasójuknak „Egy főúr a Várból" címmel megjelent panasza jogos volt, az udvariatlan fizetőpincért szigorú figyelmeztetésben részesítettük.

Nóti Miklós
igazgató
Dél-budai Vendéglátóip. Váll.

FOTÓZZON A LUDASNAK!



Balatonfüredi különlegesség — avagy a garázs-hiány megoldása.
(Beküldte: Sz. G., Siófok)

EMBERILEG ÉRTHETŐ?

1. Elment a vevő a közértbe, vitte az üvegeket és kérte a bolti dolgozókat, hogy váltsák vissza.

Ám hiába kérte őket, a visszajáró pénz helyett inkább odaadták a panaszkönyvet.

A II—III. kerületi közért válaszolt a bejegyzésre:

„... elmondották a boltvezetők, hogy létszámhiány következtében tagadták meg az üvegvisszaváltást, ami helytelen volt, azonban figyelembe véve vállalatunk létszámhelyzetét, emberileg érthető."

Tehát abban a közértben több boltvezető volt, de egyikük sem vette a fáradságot arra, hogy visszaváltsa az üvegeket. Ez nem munkaköri feladatuk, vagy méltóságukon aluli?

Eljárásukkal — úgy látszik — a központ is egyetért „emberileg", hiszen a fegyelmi (?) eljárást és a panaszkönyvi bejegyzés megválaszolását kevésbé akadályozza a létszámhiány.

2. Cukorbeteg ismerősöm ajándékozott meg a röplappal, amely szól a következőképpen:

„*Tájékoztató*

Értesítjük betegeinket, hogy folyó évi július hó 1-étől kezdődően a gyógyszertár törött fecskendő javíttatásával, ill. cseréjével nem fog-



lalkozik, hanem a gyógyszertár helyett ezt az Orvosi Műszerkereskedelmi Vállalat VII., Rákóczi út 10. szám alatti fióküzlete végzi. Új fecskendők a gyógyszertárban továbbra is beszerezhetők.

Budapest, 1969 június hó."

A cukorbeteg önmagát injekciózza insulinnal. Eddig, ha fecskendője eltörött, elvitte a patikába, július 1. után viheti a megadott címre — lakjon bár Csepelen, Pesthidegkúton vagy Mátyásföldön.

Ugye ez is „emberileg érthető"?

3. Vásároltam egy magyar gyártmányú Delta írógépszalagot (13 m — fekete Record). Sajnos, a gyártó vállalatot nem sikerült kinyomoznom.

Így ezúton küldöm gratulációmat. A ragasztóanyag ugyanis, amellyel a selejtes szalagot összeragasztották, olyan kiváló minőségű, hogy benzinnel sem tudtam eltávolítani írógépemről, amelyet összekent.

Igaz, az írógépszalagot eredeti rendeltetésében nem tudom használni, de légyfogónak tökéletes.

Az pedig, hogy a selejtet teljes áron hozza forgalomba a vállalat, emberileg — igazán érthető.

Sólyom László

CSEMEGE

Egy verőfényes júniusi napon kókusz csemegét vásároltam a Bartók Béla és a Villányi út sarkán levő közértben. Ehetetlennek bizonyult. A zacskó gondos áttanulmányozása után jöttem rá, hogy miért. A feliratok szerint ugyanis a csemege tavaly novemberben készült — a jótállási idő pedig mindössze 60 nap.

Az pedig már letelt. Többször is, ha jól számolom.

Dr. N. I. Z.-né
Budapest

FÁJ A FOGAM

Nagyon sokszor fájnak a fogaim, de a helyi fogászatra hiába megyek, nem kezelik, mert nincs gyerekfoghoz való felszerelésük. A területileg illetékes rendelőben, Budapesten, a Vörösvári úton pedig azzal utasítanak el, hogy van helyben fogászati rendelés, menjek oda... Hát most aztán hova menjek, mit tegyek? Ez ám a fogas kérdés.

German Hédi
ált. isk. tanuló
Solymár

SIKKASZTÓ AUTOMATA

A Déli pályaudvaron elhelyezett automatába bedobtam egy forintot és szomjasan vártam kedvenc italomat, a málnaszörpöt. Meglepetésemre az automata csak félig töltötte meg a poharat.

Elképzelhető, hogy egy büntetett előéletű, züllött automatával állunk szemben, aki csalárd módon elsikkasztja a fél adag málnaszörpöt. Az itt szerzett többletbevételt bizonyára nőkre és lóversenyre költi.

Kérem az illetékeseket, szíveskedjenek szemmel tartani a „bűnöző" automatát.

Horváth József
Bp. XIV., Vezér u. 144.

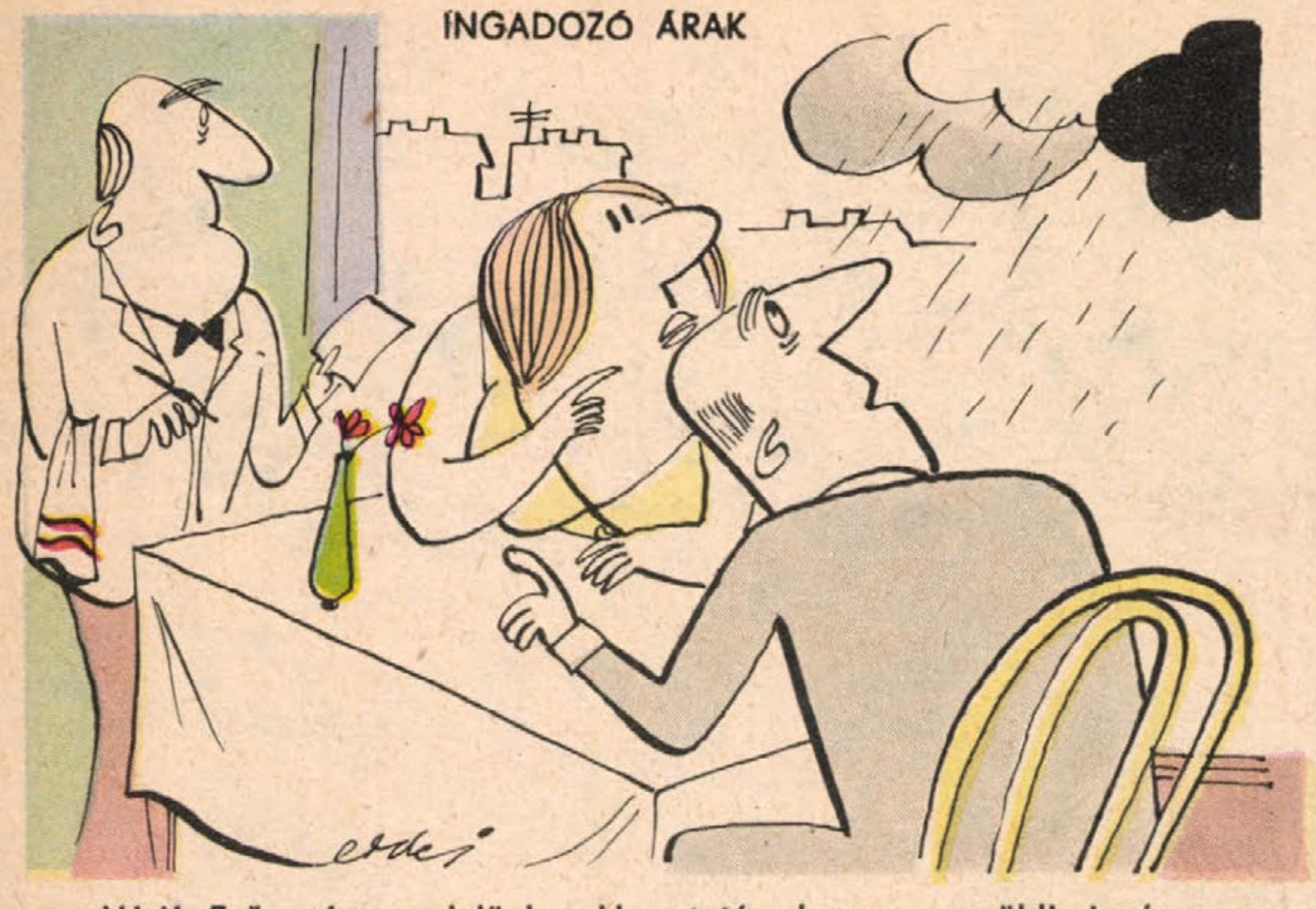
TEJELVONÓ KÚRA

A Műegyetem mellett, a Bartók Béla úton, volt egy jó menetelű tejivó, ahova szívesen betértek reggelente, vagy a menzai ebéd után a diákok egy fél liter tejet felhajtani. Úgy látszik, az illetékes kereskedelmi szakemberek felfigyeltek arra, hogy a Bartók Béla út környékén elharapózott a mértéktelen tejfogyasztás, és időben közbeléptek: a tejbüfét gyorsan átalakították csemegeboltta. Most már csak állva, üvegből ihatunk tejet. Feltéve, ha az üveg betéti díját is ki tudjuk fizetni. (Egy diáknál, bizony, néha még ilyen probléma is akad!) És ha van kedvünk, időnk, türelmünk utána az üveg-visszaváltásnál sorbanállni.

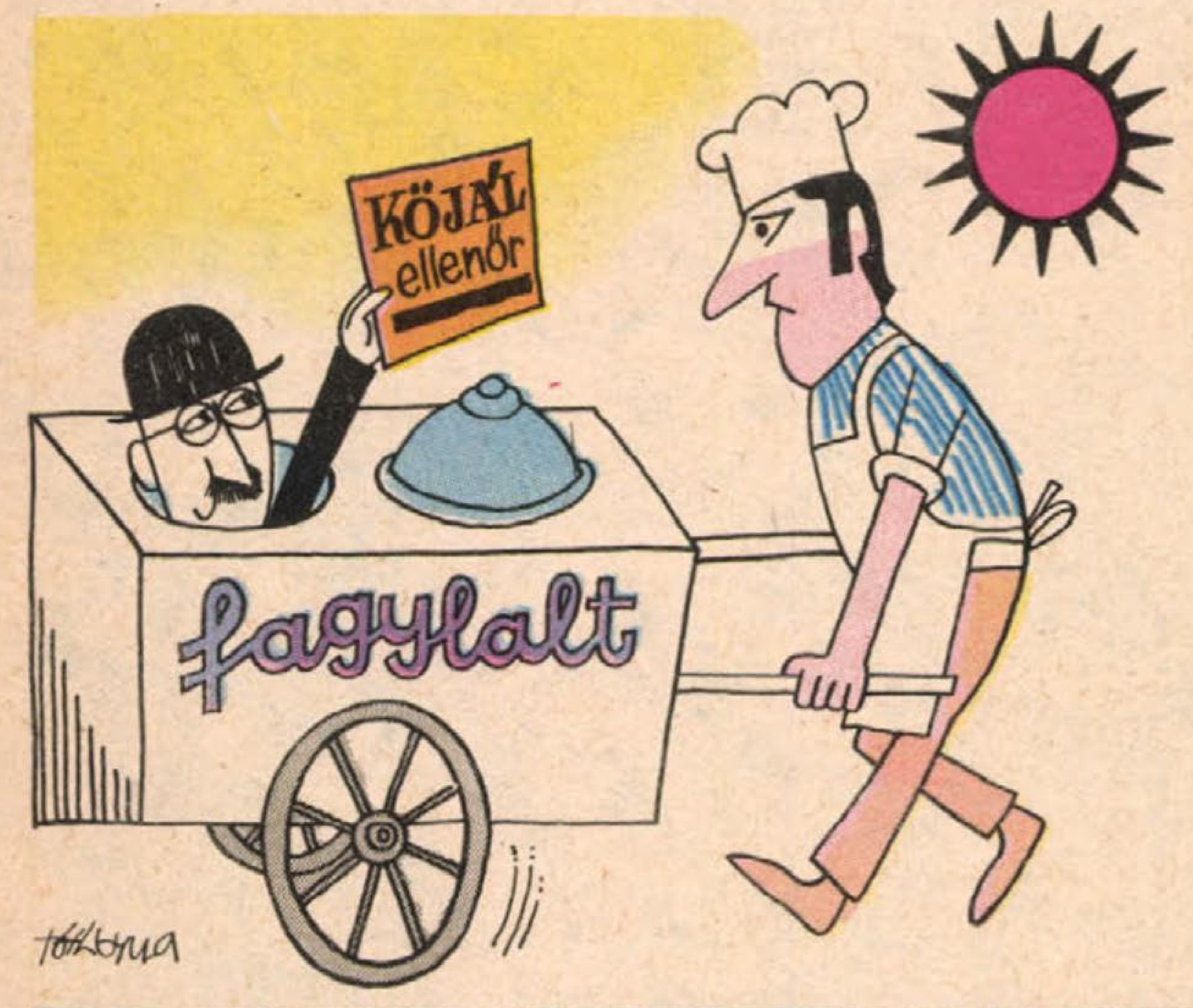
Azt azért nem mondhatjuk, hogy mostohaként kezelne bennünket a kereskedelem. Megnyitották ugyanis az egyetemmel szemben a Libelle bárt. Szép, szép, de tudj'isten, valahogy mégsem pótolja a mi régi tejivónkat!

Bóné György
műegyetemi hallgató,
visszaeső tejfogyasztó

INGADOZÓ ÁRAK



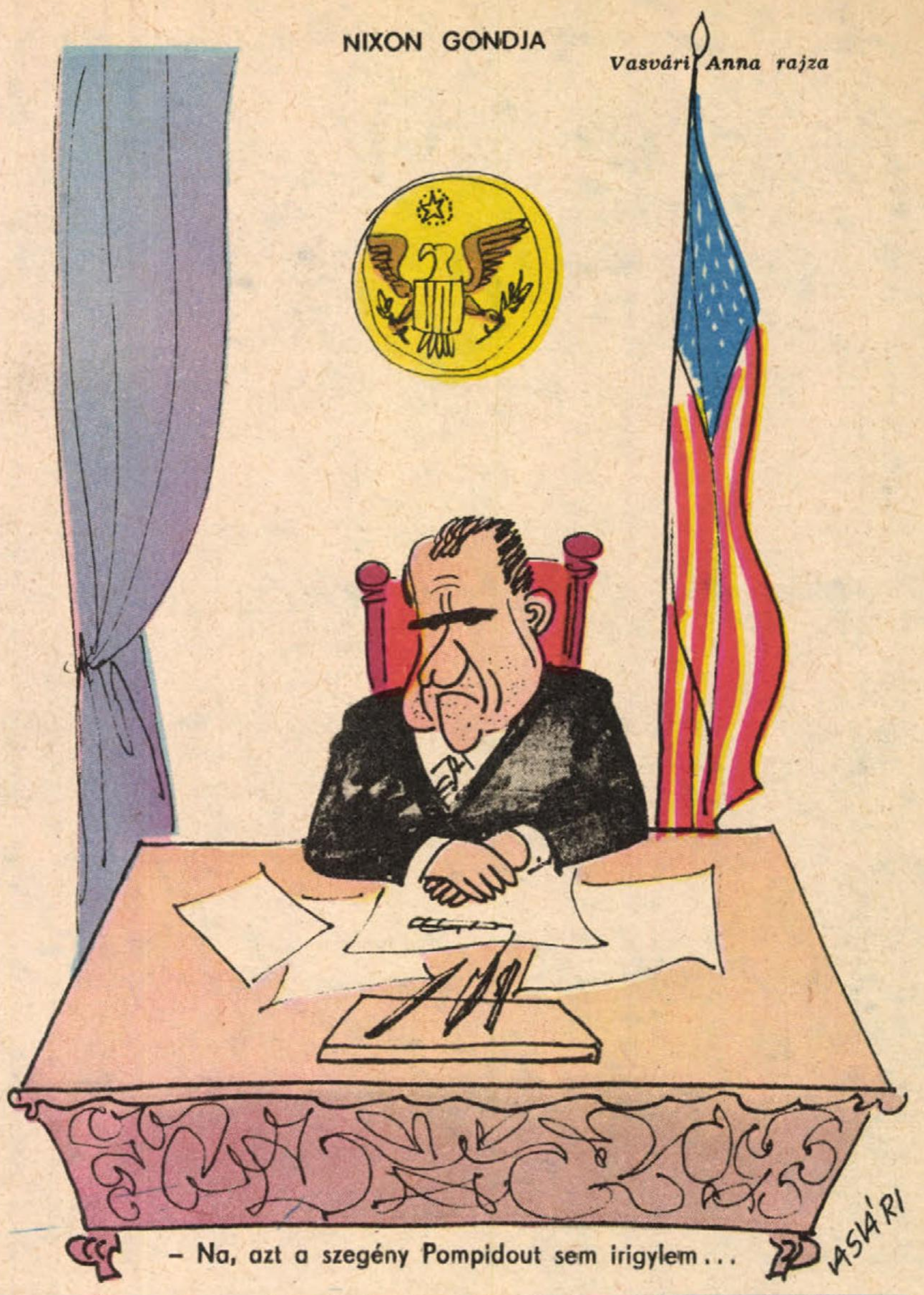
– Várj! Eső után rendelünk, akkor talán lemegy a zöldbab ára...



ÉBERSÉG

NIXON GONDJA

Vasvári Anna rajza



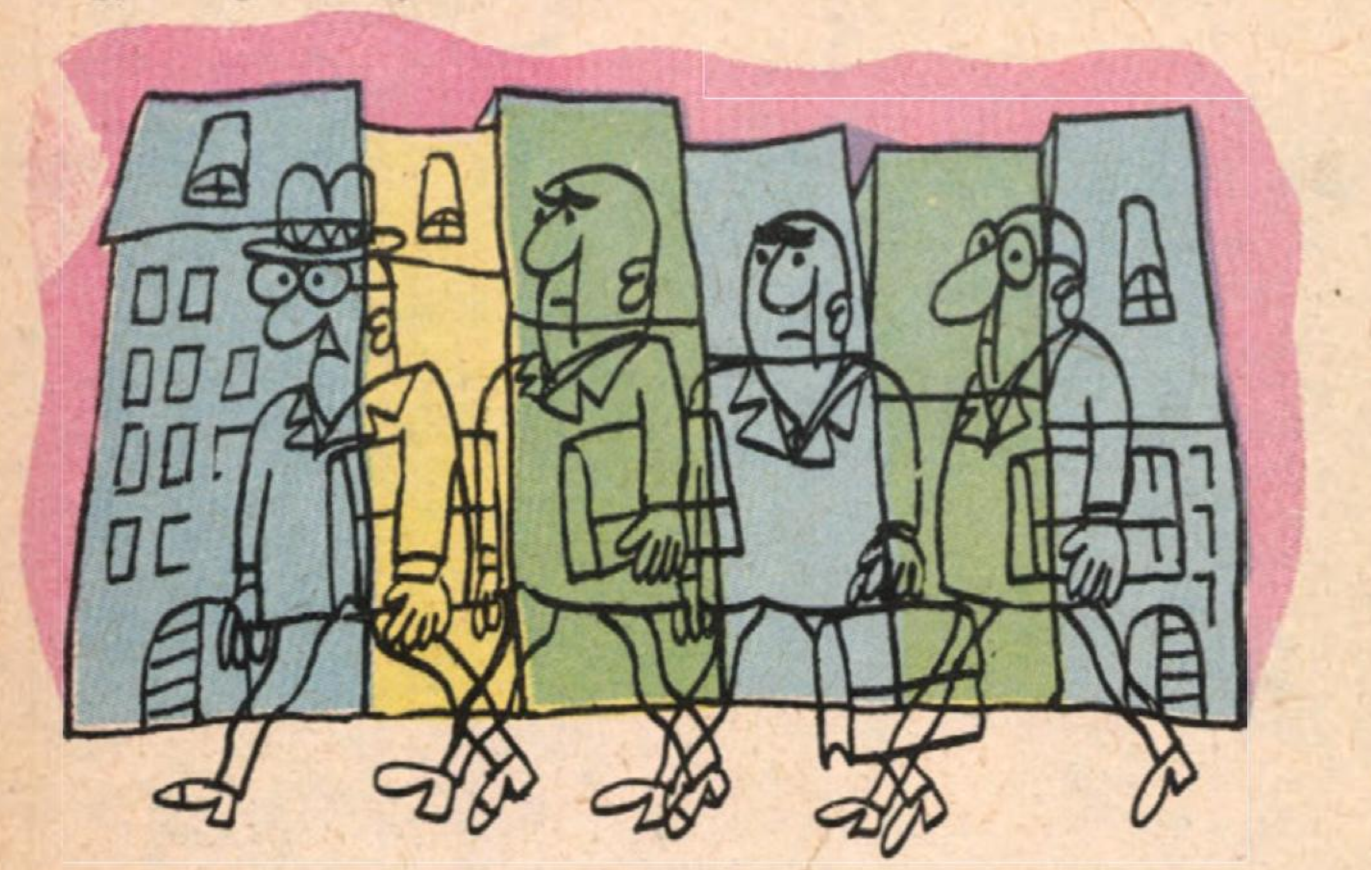
– Na, azt a szegény Pompidout sem irigylem...

a halhatatlan őrjárat

Komolyan mondom, csodálkozom, hogy még egy író sem írta meg a halhatatlan őrjárat történetét. Én már sokszor belekezdtem, de mindig abbahagytam: úgy éreztem, egy humorista nem méltó arra, hogy megénekelje e nemes csapat csodálatos történetet. Talán, ha költő lennék, vállalkoznék rá: a halhatatlan őrjárat története eposzba kívánkozik. Sajnos, a költők ma már nem írnak eposzokat.

Történelmi kutatásokat nem végeztem, de úgy gondolom, hogy ez az őrjárat több ezer évvel ezelőtt indult el legendás útjára, és még ma is megy, még ma is menetel.

Egy ismerősöm — üzletvezető, — a napokban látta őket egy viharos éjszakán. Váratlanul tűntek fel, mint valami kísértetek, és az ismerősöm, bár nem vallásos ember, így kiáltott fel, amikor meglátta őket: „Jézusmária!", aztán gyorsan keresztet vetett.



A halhatatlan őrjárat állandóan úton van. Évszázadok, évezredek óta. A legenda ködébe burkolózva masíroznak a történelem útjain, különböző korokon át, a jövő felé.

Nappal is látták őket Pest utcáin. Az őrjárat nem fárad el sohasem. Valami szent cél vezérli őket, de nincsen csillag a homlokukon, olyan emberek, mint mi. Időnként betérnek valahová, egy-két órát elidőznek, aztán masíroznak tovább.

Néha, álmatlan éjszakákon, kinézek az ablakon és arra gondolok: a halhatatlan őrjárat valószínűleg most is úton van. Ha lehunyom a szemem, a szívem legmélyén hallom is a lépteik zaját. Vajon merre járnak? — tűnődöm. — Merre visz az útjuk? Aztán azon töröm a fejem: vajon mikor indultak el? Hol volt az a vendéglő, csapszék, fogadó vagy karavánszeráj, ahol először ellenőriztek? Ahol először ellenőriztek: megkapja-e a vendég az előírt húsadagját, tiszták-e az edények, nem vizezett-e a bor? Talán Hellasból indultak el, de az is lehet, hogy az antik Rómából. Vagy talán még előbb, egy nagy hatalmú fáraó indította útnak őket, időszámításunk előtt, nem tudom hányban.

Az őrjárat tagjai állandóan változnak, mert az emberek halandók, csak az őrjárat halhatatlan. Ha egy ember kiesik a sorból, más valaki lép a helyére.

A sajtó időnként beszámol róluk: *„Őrjárat az italboltokban"*, *„Őrjárat a zenés szórakozóhelyeken"*, *„Őrjárat a piacokon"*. Legtöbbször azonban titokban végzik a munkájukat és senki sem tudja, hol ellenőrzik a kávé minőségét, a röviditalok mennyiségét, a bécsi szelet terjedelmét, a konyha tisztaságát.

Ezek az emberek hisznek valamiben, hisznek abban, hogy munkájuk nyomán becsületesebbek, lelkiismeretesebbek lesznek az emberek. S ez adja az erőt nekik ahhoz, hogy folytassák a munkájukat. Meddig? Talán az idők végezetéig.

Tegnap éjszaka én is láttam a halhatatlan őrjáratot. A felhők között menetelt a maroknyi csapat, felfelé a csillagok közé.

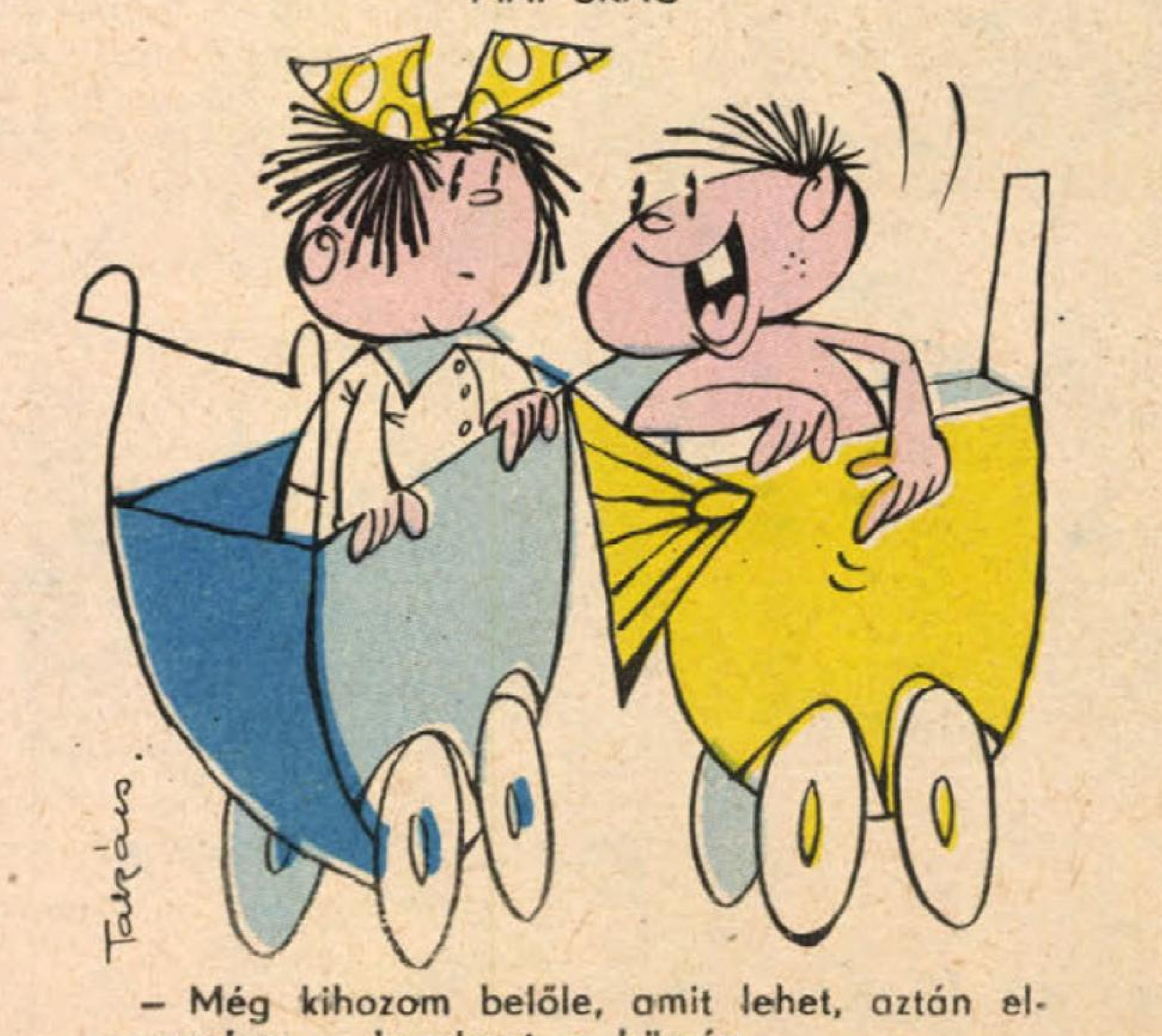
Hova mehettek?

Talán a Holdra, ahova nemsokára emberek érkeznek, és ahol emberek vannak, ott nemsokára üzletek, éttermek, eszpresszók nyílnak. Lesz munkájuk tehát ott is.

Kíváncsi vagyok: a csillagászok látták-e őket hatalmas teleszkópjaikkal? Mert én láttam a halhatatlan őrjáratot. Most már csak az a kérdés: hisznek-e egy humoristának?

Mikes György

MAI SRÁC



– Még kihozom belőle, amit lehet, aztán elpasszolom a kocsimat a börzén...

KÜLÖNÖS ESET



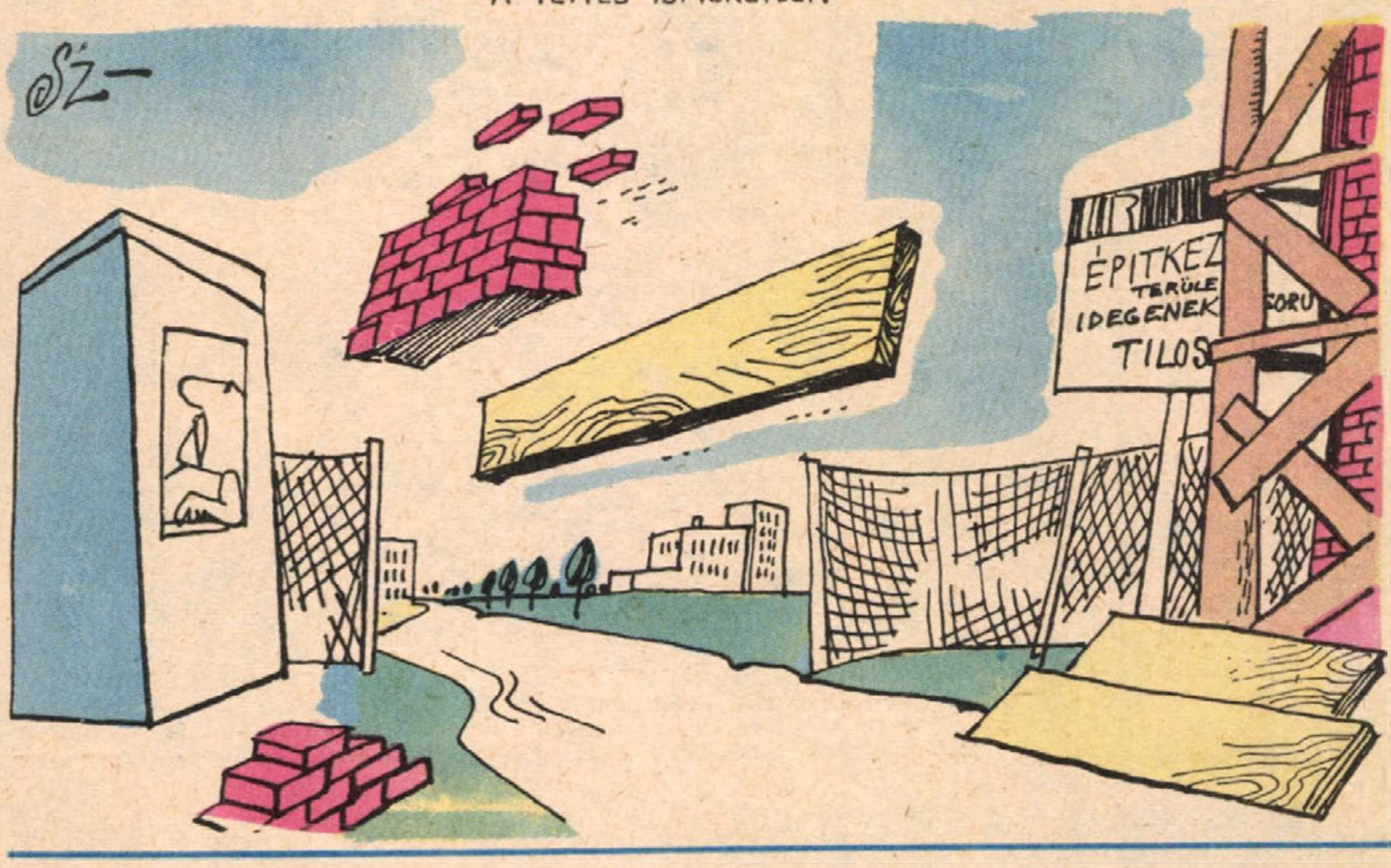
– A maga fia is a termelőmunkában akar elhelyezkedni?

JÓ ÁLLÁS

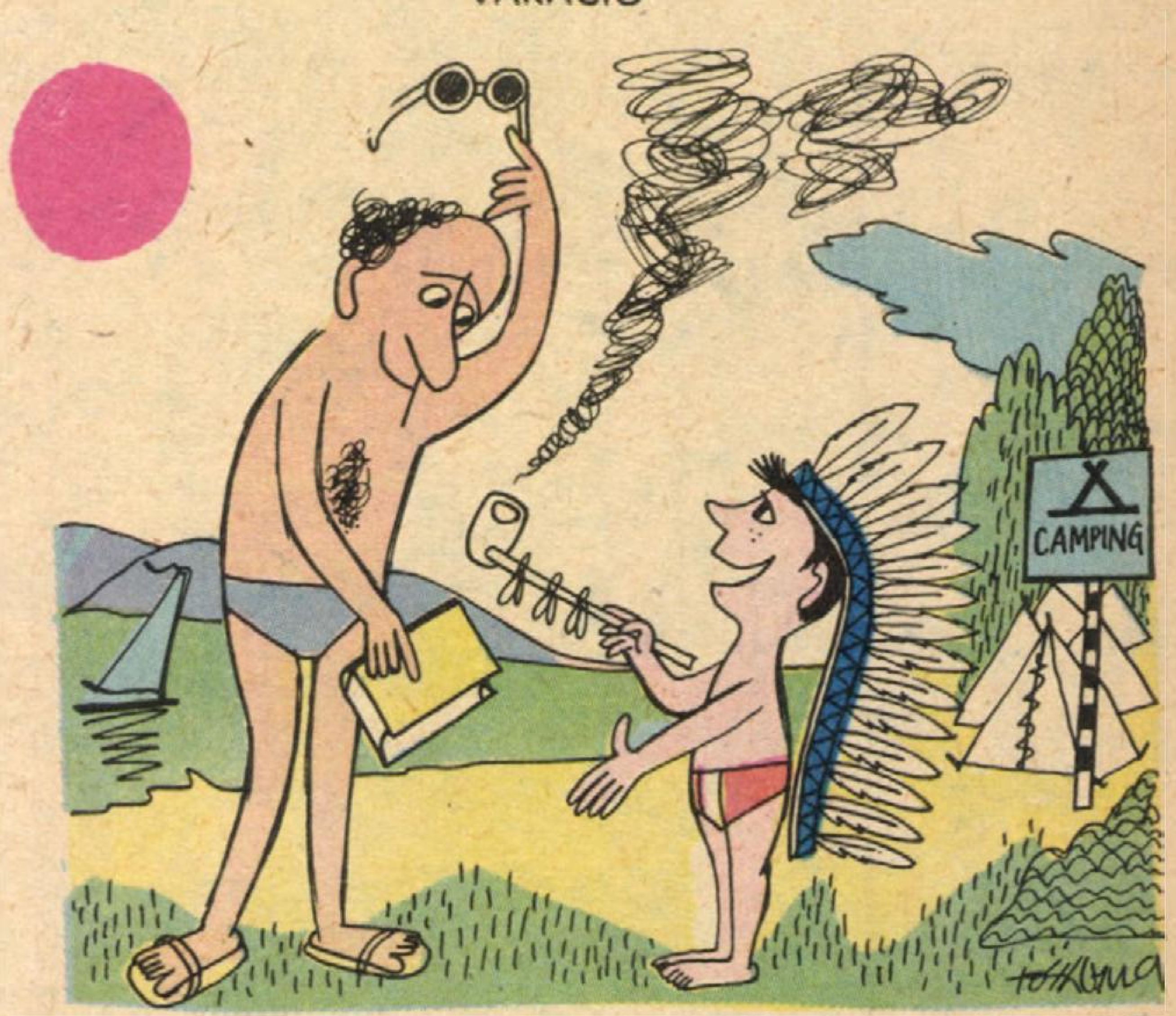
– Maga mit csinál itt egész nap?
– Én szólok a szerelőnek, ha jön valami jármű, hogy húzza be a lábát.



A TETTES ISMERETLEN

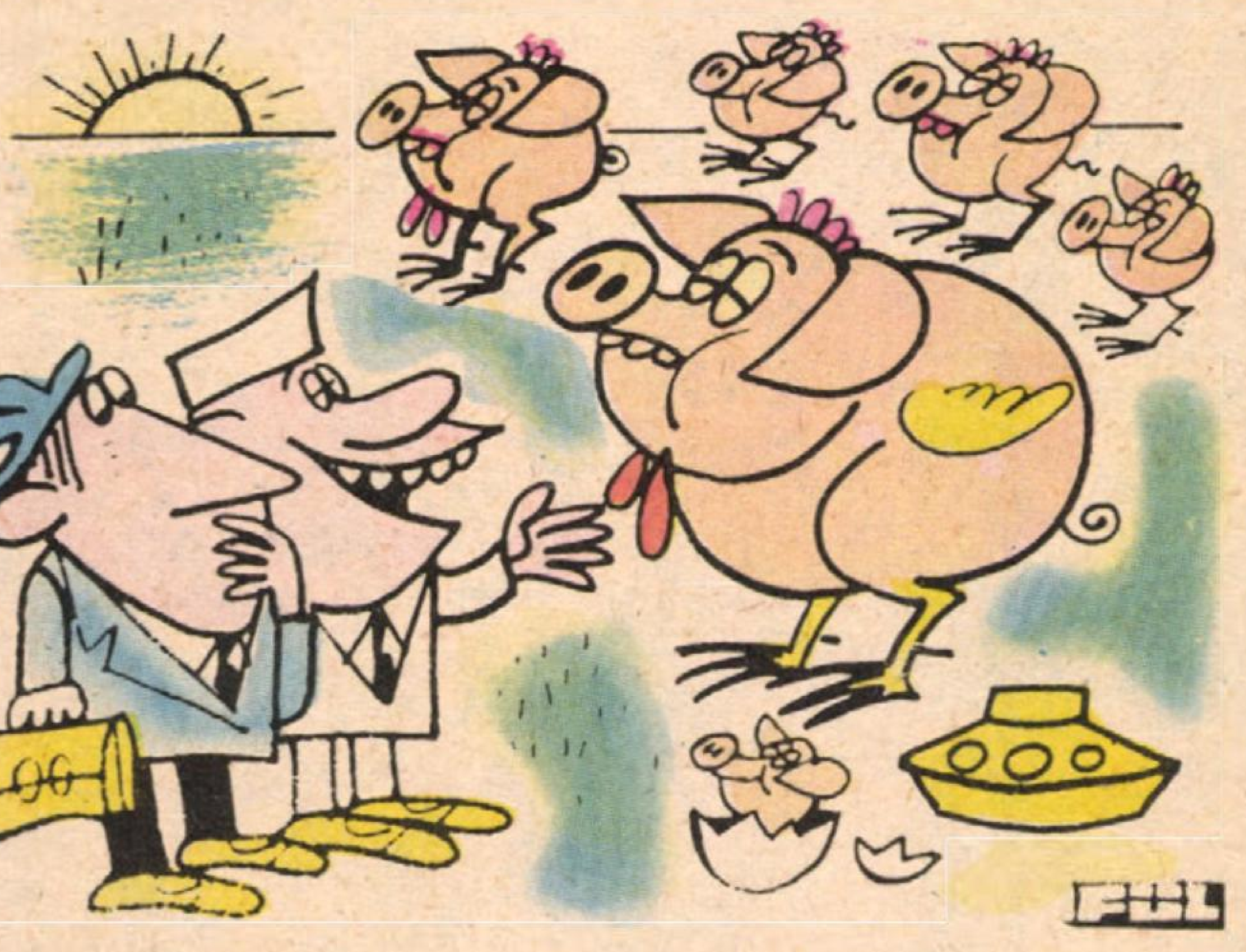


VAKÁCIÓ



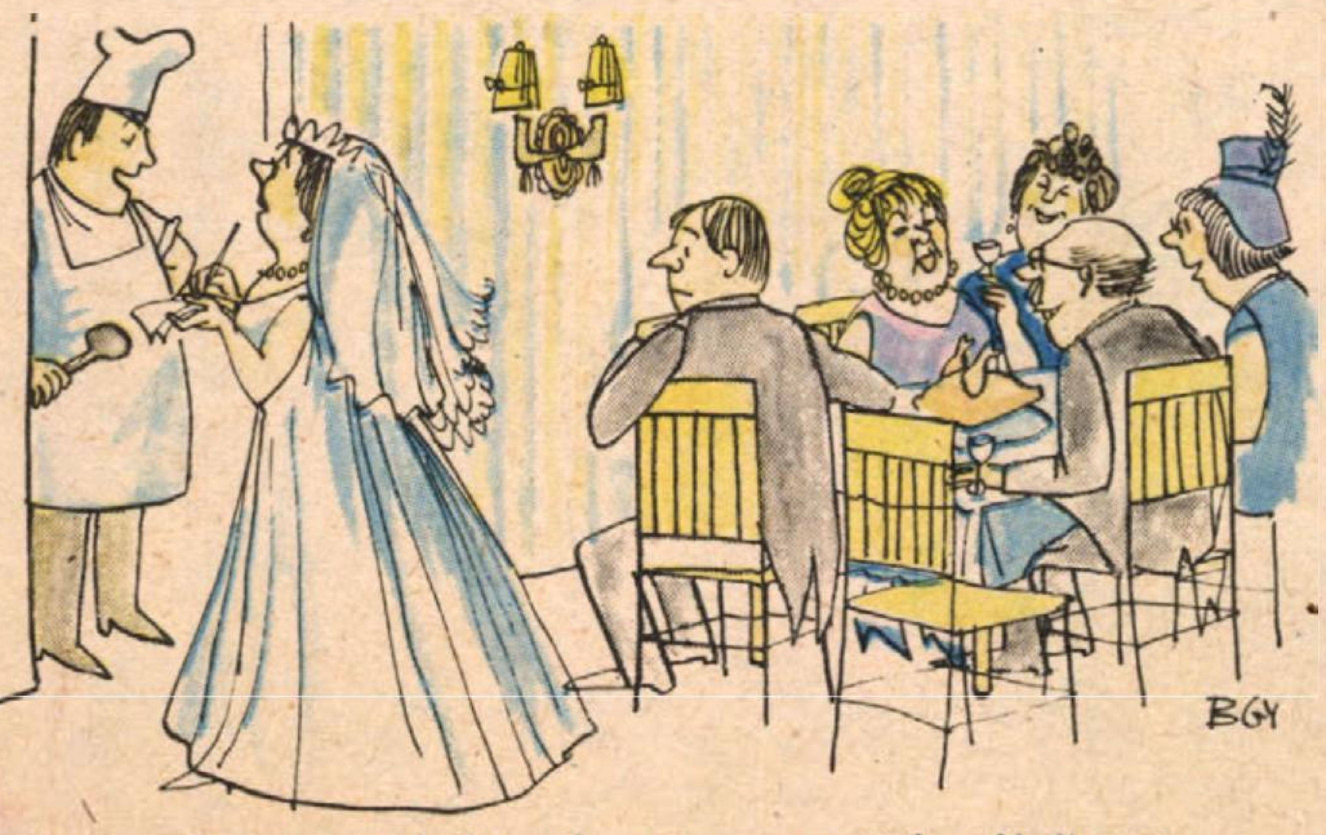
– Tanár úr, kérem, most már elszívhatjuk a békepipát!

BIZTATÓ KÍSÉRLET



– Lehet, hogy sikerült a sertéshús-hiányt megoldani. Disznót csirkével kereszteztünk...

AZ UTOLSÓ PILLANATBAN



– ...és tegyen bele még egy csopott kanál lisztet...

A LEGEGYSZERŰBB MEGOLDÁS



Gondterheltnek látszik, Teplák kartárs!

— Ne csodálkozzék! Közérdekű problémák megoldásán gyötrődöm.

— Talán segíthetnék önnek.

— Aligha. Azon töprengek, hogyan lehetne a legegyszerűbb módszerrel növelni a nyereségrészesedést? Ha ezt megoldanám, három legyet ütnék egycsapásra: jobban járna az állam is, a vállalatom is meg én is.

— Csak helyeselni tudom a törekvését.

— Igyekszik az ember. Az egyik hét rohan a másik után: valamit tenni kell. Az év végére csak úgy érhetünk el nagyobb eredményt, ha már most megteszünk mindent a nyereség növelése érdekében.

— Úgy igaz ez, mint ahogy kétszer kettő négy.

— Csak nem olyan egyszerű. Meg kell találnom a legjobb módszert, a leghelyesebb megoldást.

— Gondolt például már a termelékenység növelésére?

— Arra mindenki gondol. Országos méretekben ott szorít a cipő!

— Önnek is itt kellene keresni a megoldást. Ha az önök gyára — teszem fel — egy óra alatt többet termelne, mint eddig, akkor az — éves szintre átszámítva, — meghozná a nagyobb nyereséget.

— Jól ismerem a közgazdasági törvényeket. A munka hatékonysági fokának a növelése a termelékenység emelkedéséhez vezet. Ez a társadalom előrehaladásának a mértéke. Ezért van az, hogy minden társadalom célja a termelékenység emelése. Még a kapitalistáknál is fő a termelékenység.

— Ön igazán jól felkészült közgazdaságtanból. Néhány tömör mondatban máris rátapintott a termelékenység emelkedésének rendkívül nagy fontosságára.

— Persze, más az elmélet és más a gyakorlat. Nem hagyhatom figyelmen kívül, hogy a termelékenység növekedése nem megy magától. Át kellene szervezni a munkafolyamatokat, másképpen kellene csoportosítani a gépeket, újból meg kellene határozni az egyes dolgozók feladatait...

— Hát akkor szervezzen, csoportosítson, határozzon...

— Könnyebb ezt tanácsolni, mint végrehajtani. Ön nem számol a sok bonyodalommal és a nagy vesződséggel.

— Úgy gondolom, megérné.

— Minden változás megbolygatja a dolgozók nyugalmát. És nem szeretem a népszerűtlen feladatokat.

— Nem hiszem, hogy a hasznos és ésszerű változtatás népszerűtlennek tűnnék a dolgozók előtt. Meg kellene magyaráznia nekik, hogy a termelékenység növelése több pénzt, több nyereséget jelent számunkra és emellett a köz javát is szolgálja. Megérne ez egy kis erőfeszítést.

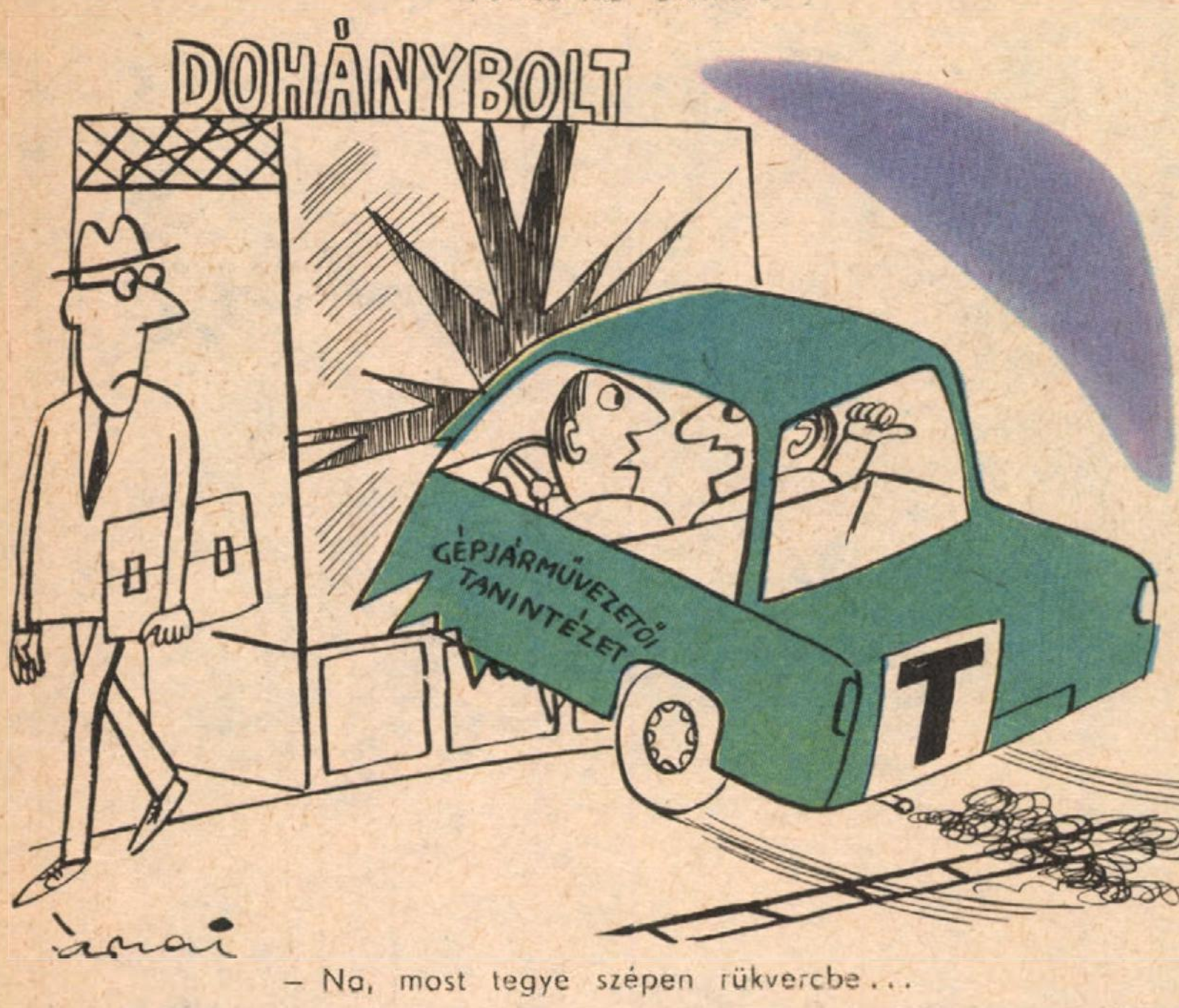
— Érvelése nagyon szépen hangzik, de én nem zaklatom a dolgozókat semmiféle átszervezéssel.

— Mit fog szólni ahhoz, hogyha az év végén majd ők zaklatják önt, amiért kevesebb a részesedésük, mint amennyi lehetne?

— Nyugodjék meg, nem lesz kevesebb. A legegyszerűbb megoldás mellett döntök. A kellő tapintattal fel fogom emelni az árucikkeink árát...

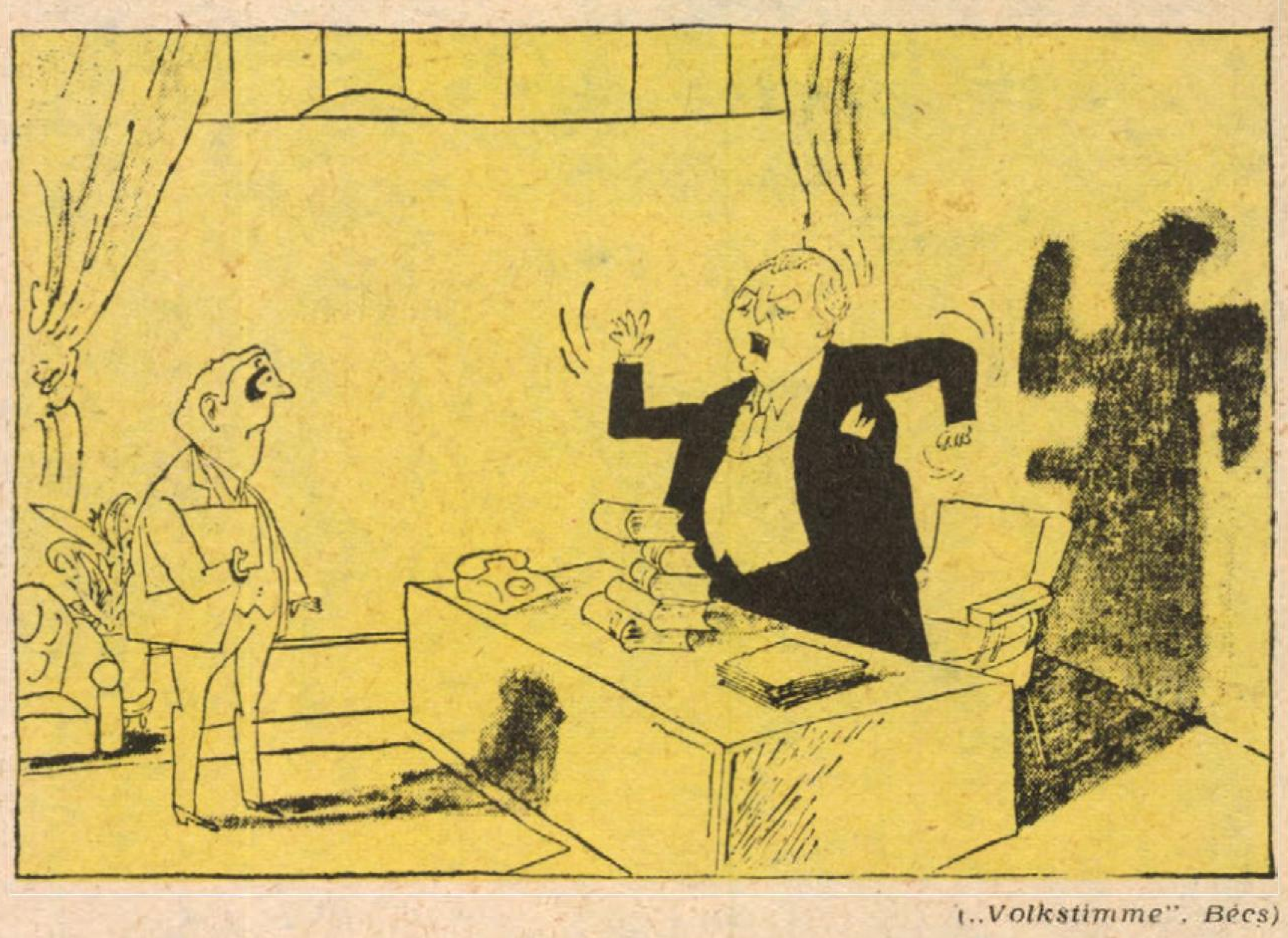
Földes György

TÜRELMES OKTATÓ



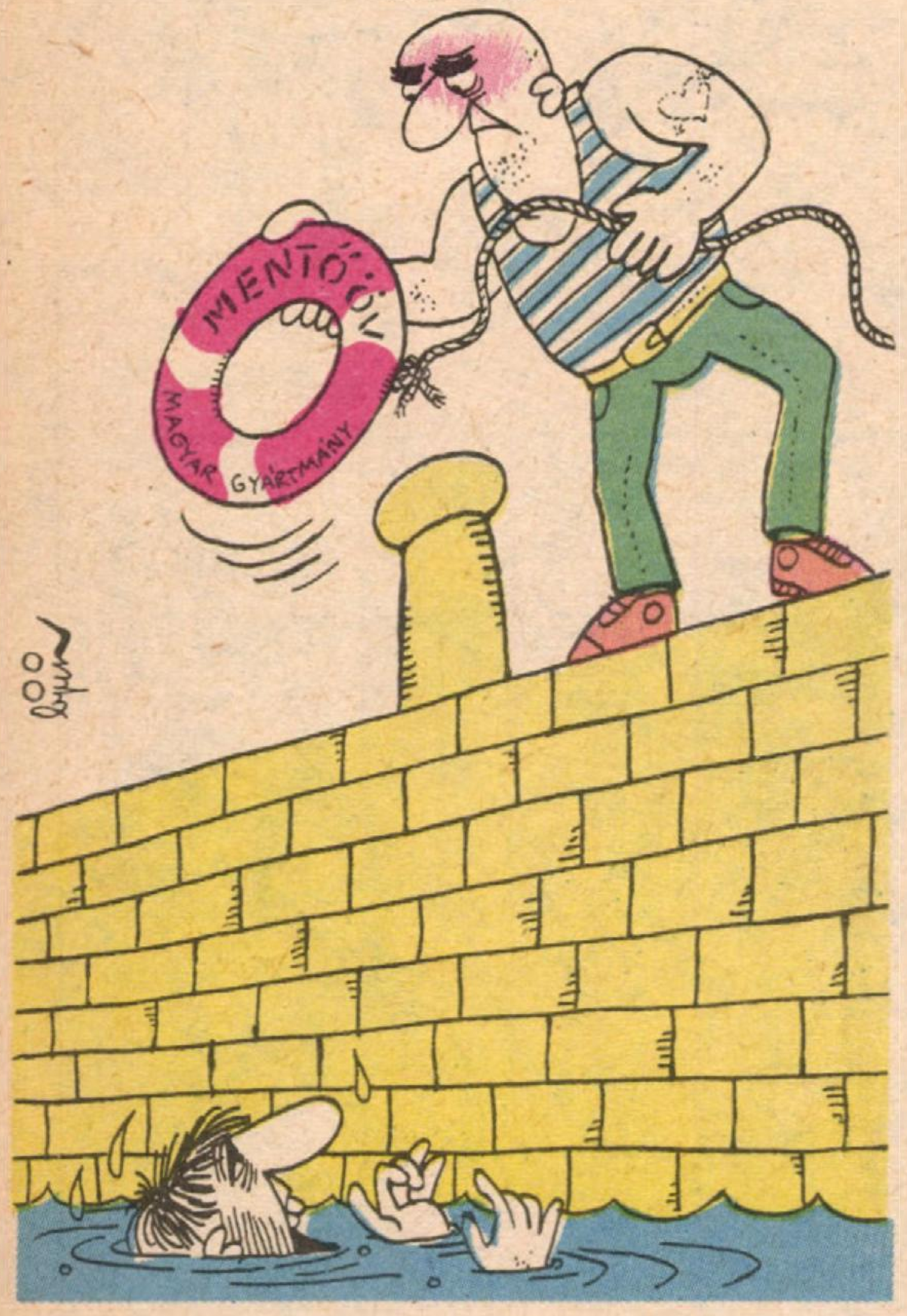
– Na, most tegye szépen rükvercbe...

KIESINGER ÁRNYÉKA...



(„Volkstimme", Bécs)

IGÉNYESSÉG



– Külföldi mentőöve nincs?!...

A VILÁG ANEKDOTA KINCSÉBŐL



Három, állást kereső fiatalember ült a hollywoodi Metro—Goldwyn—Mayer filmgyár vezérigazgatójának, Samuel *Goldwynnek* az előszobájában.

— *Hívják be az első jelentkezőt* — szólt Goldwyn a titkárához. — *Most megmutatom, hogyan választom én ki a személyzetemet.*

Belépett az első jelölt. Samuel Goldwyn megkérdezte:

— *Mennyi kettő meg kettő?*

— *Négy* — hangzott a felelet.

— *Helyes, a válasz pontos* — intett Goldwyn. — *Várjon az előszobában.*

A második pályázóhoz ugyanezt a kérdést intézte. Ám a válasz már kissé eltért az előzőtől. Ez a jelölt ugyanis így felelt:

— *Hat.*

— *Jól van* — mondotta Goldwyn — *Ön találékony, képzeletdús, szellemes ember. Várjon az előszobában.*

Majd jött a harmadik és Goldwyn újra megismételte a kérdést: mennyi kettő meg kettő?

— *Harminckilenc* — vágta rá a jelölt és Goldwyn lelkesen felkiáltott:

— *Remek! Micsoda ötletgazdagság, mennyi eredetiség! Kérem, fáradjon ki az előszobába és várjon egy kicsit.*

Aztán, mikor kettesben maradt a titkárával, odafordult hozzá:

— *Nos, a maga véleménye szerint, melyiket fogom választani?*

— Amelyik azt felelte, hogy kettő meg kettő harminckilenc — okoskodott a titkár.

— *Tévedés* — rázta fejét Samuel Goldwyn. — *Nekem a második jelölt felel meg. Amelyik azt mondta, hogy kettő meg kettő: hat. Ő kapja meg az állást.*

A titkár rábámult a főnökére:

— *De miért?* — kérdezte teljesen értetlenül.

— Azért — közölte a vezér —, *mert ez a második pályázó a feleségem unokaöccse.*

* * *



Szerény csomaggal érkezett meg egy alkalommal Atlantic City legelőkelőbb szállodájába a fiatal Charlie *Chaplin*. Mikor elébe tették a vendégkönyvet, látta, hogy a listán csupa illusztris név sorakozik: X. herceg és kísérete... Y. hercegnő és kísérete... és így tovább.

Chaplin pillanatig gondolkodott, majd, hogy le ne maradjon az arisztokrácia mögött, elegánsan bejegyezte:

— *Charlie... kísérete: később!*

* * *



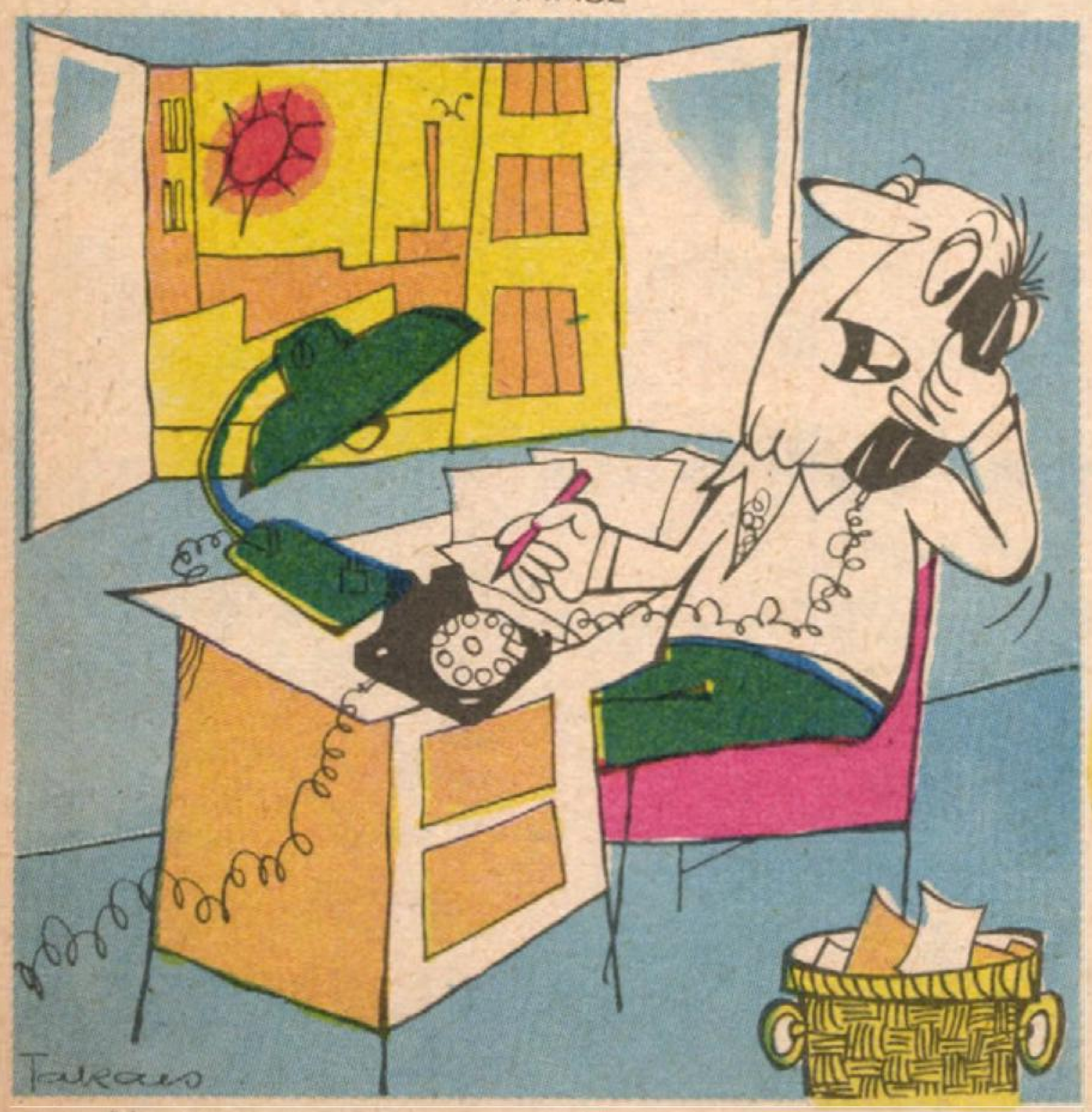
Egy balszerencsés szerző keservesen panaszkodott *de Sicanak*:

— *Engem állandóan szidnak, engem mindenki üldöz... Pedig semmi más bűn nem terheli a lelkiismeretemet, minthogy írtam néhány filmet és színdarabot...*

— *Csak az a baj* — mélázott a rendező —, *hogy te követted el a bűnöket és a közönségnek kell vezekelnie.*

(Békés István gyűjtése)

PANASZ



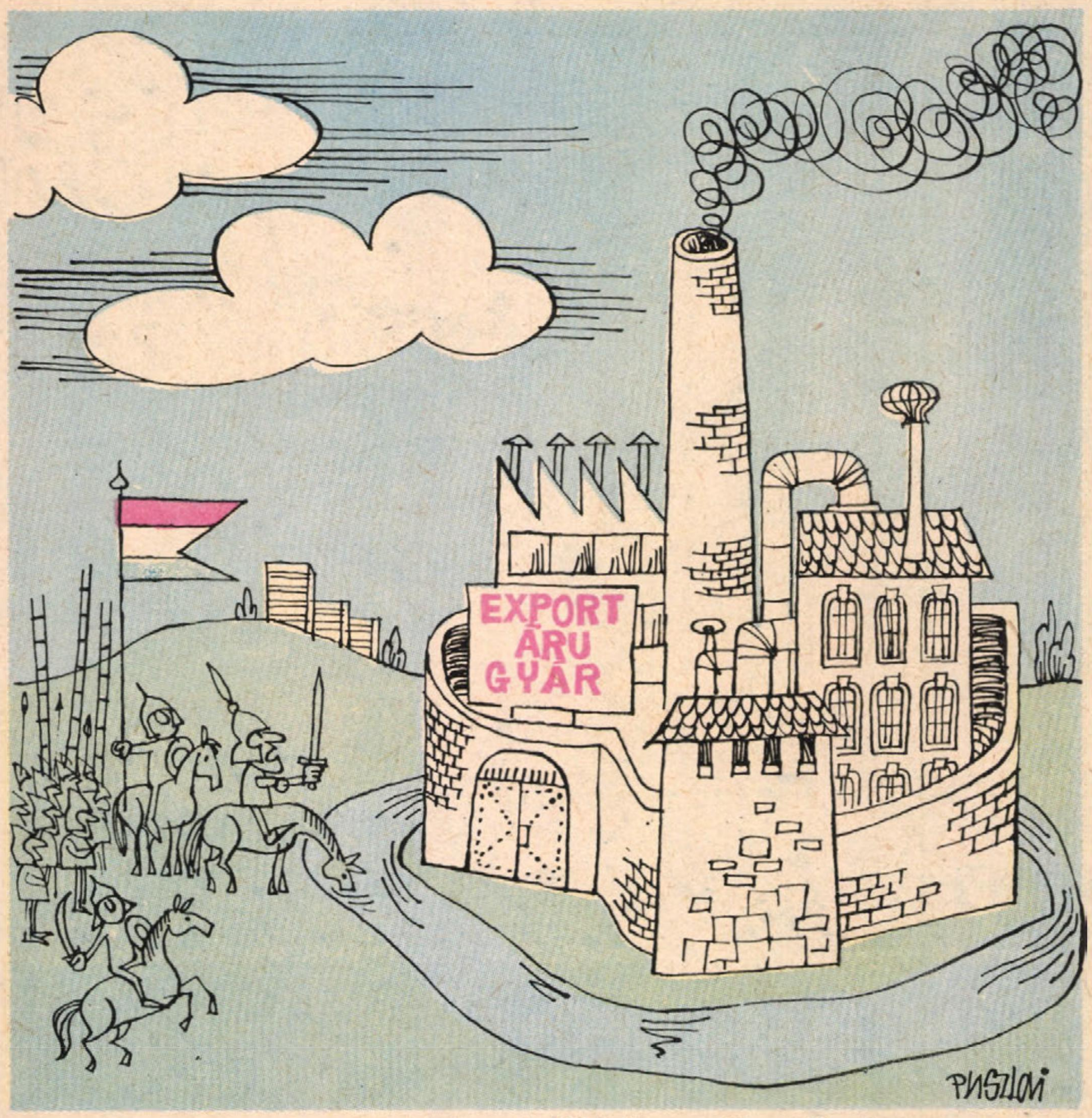
– Nagyon rossz ez a munkahely, mert csak tíztől fél tizenkettőig tudok napozni!

NYUGDÍJBAN

– Kapok havi ötszázat, de nem kell görgetnem...

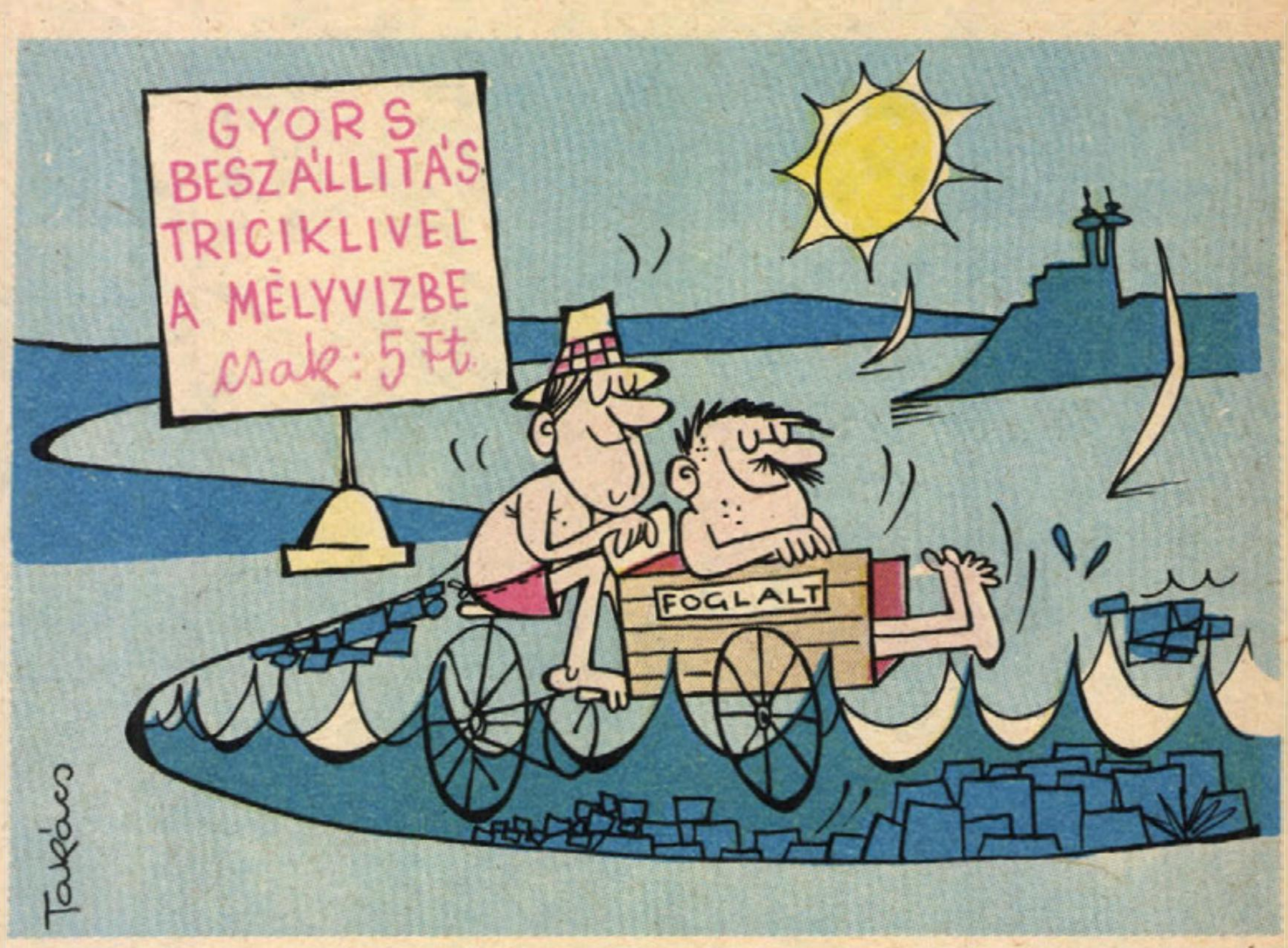


ROHAM



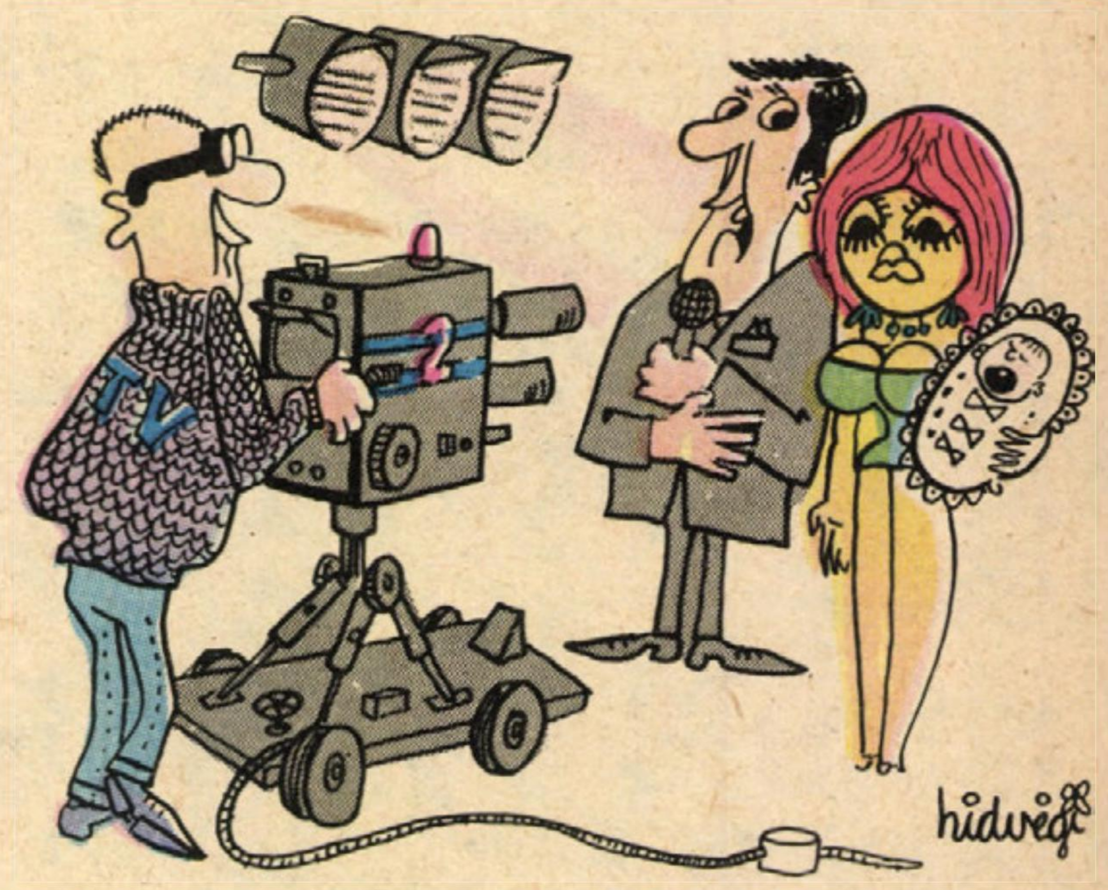
– A gyárat elfoglaljuk a belföldi fogyasztók nevében!

BALATONI ÜZLETEMBER



NYOMOZZON VELÜNK

Ki a tettes?



MESE A GYÁRI TOLVAJRÓL



Apró-cseprő holmikkal kezdte:
A gépből a srófokat kiszedte,
Azt hitték, újít, meglehet,
S elvitt vagy három kereket,
Egy-két csapágyat és azt meg ezt,
Köztük féltucat rézlemezt.
Ámbár szóra sem érdemes, minthogy
Az egész cucc nem tett ki többet,
Alig néhány száz forintot.

Aztán egy motort is szétszerelt,
De ezért elismerést érdemelt,
Mert bár egymaga szedte szét,
Mégsem hallották csepp neszét.
S mivel az éberség nem laza,
Apránként vitte csak haza,
De szólni ezért alig érdemes,
Mert értéke tán több se volt:
Forintban egy-két ezeres.

Később már mind nagyobbat lépett:
Következtek a gépek, készülékek,
S mert sajnálta őket a szaki,
Már nem szétszedve hordta ki.
Rendész, s porta hiszeme jó volt,
Azt hitték, bolondos hóbort,
És az egész gyár folyton nevetett,
Hisz az ócskaságok ára
Még tízezer sem lehetett.

Mind e sikertől feltüzelve
Egész gépsorra terjedt üzelme,
Ám az – otromba volt talán –,
Nem fért ki a műhely ajtaján.
Falat próbált bontani legott,
S hogy, hogy nem, szépen lebukott.
Pedig be nagy kár volt mindezért,
Hiszen egy orgazda a minap
Százezer froncsit is ígért.

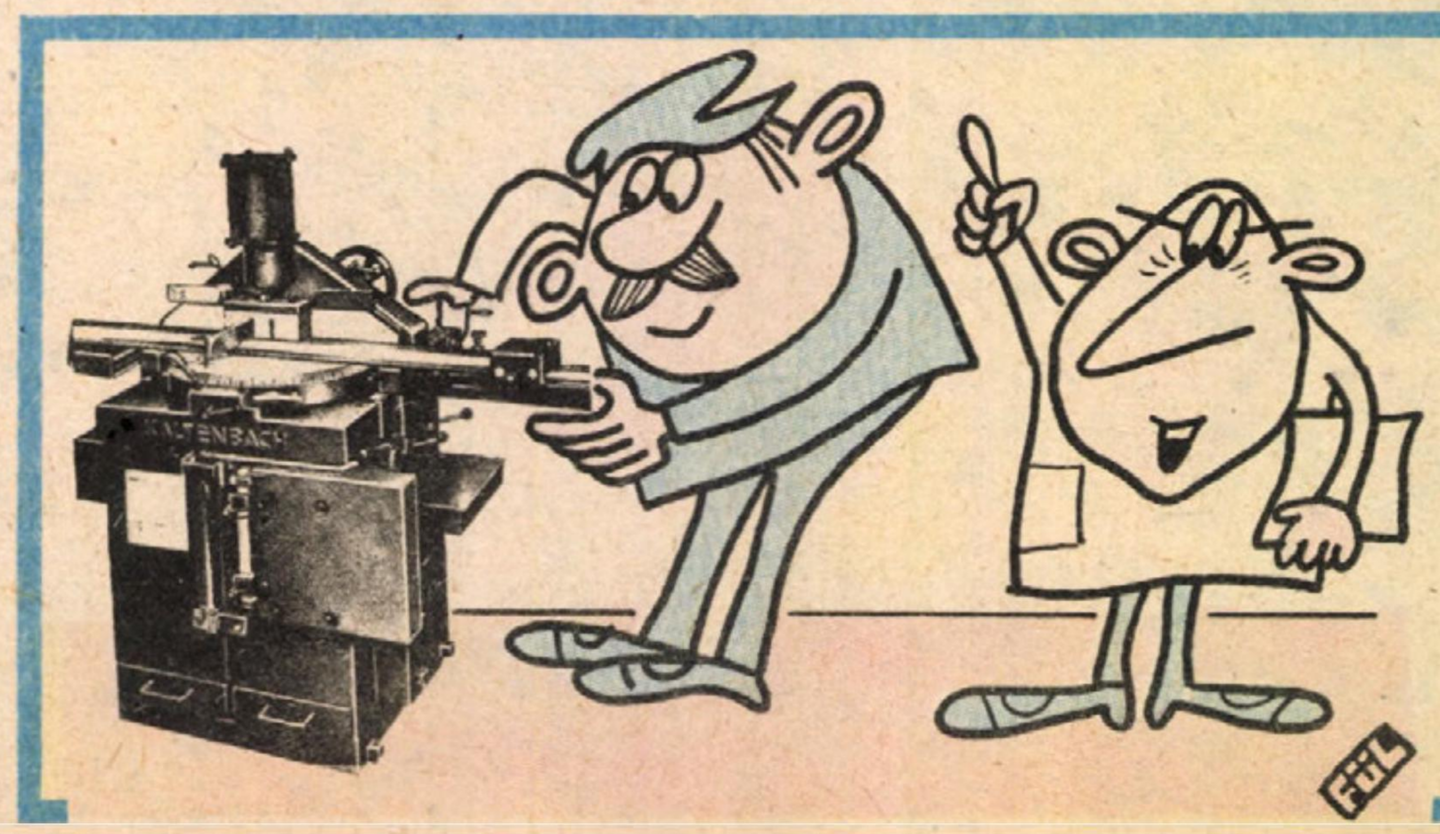
S a botrány láza még le se hűlt,
A bíróság a gyárban összeült,
De tiltakozva szól a vétkes:
– Ohó, ki itt az illetékes?
Mert tudják meg, tegnap a gyárat
Eladtam egy franciának,
S mivel üzemeink kissé ócskák,
Mindezért én alig kaptam
Egy nyavalyás milliócskát.

Zsombok Zoltán

IDEGENFORGALOM



– Ez az üres pusztaság a Hortobágy...



AZ ÉSSZERÜSÉG DIADALA

– Ha továbbra is ilyen kiválóan dolgozik, kiemeljük adminisztrátornak.

Satöbbi . . .

Istenkém, milyen váratlanul ragadta el a halál! Tíz perccel előbb még fájt a foga.

*

„Jöjjenek a fiatalok!" — mondta a sértődött Mester. Később még jobban megsértődött, mert jöttek.

*

A kiváló grafológus végül is úgy döntött, hogy analfabéta lányt vesz feleségül.

*

Igazat mondani tiszteletre méltó dolog, de hazudni szórakoztatóbb.

*

Borzasztó, hogy már mindent megírtak. Például ezt is.

*

A jó házasságnak nincsen titka. Gyakorlat dolga.

*

Ha egy korszerű verset nem értesz, ne mérgelődj. A hiba nem benned, nem is a költőben, nem is a versben, hanem a korban van.

*

A szerelem eddig még minden aforizmát túlélt.

*

Példamutatóan harcos évtizedek állnak mögötte: mindenütt ott volt, ahol sztrájkolni kellett.

*

— Mondja, szép kisasszony, házasságra lépne velem?
— Nagyon szívesen. De mit csinálunk, ha tartósnak bizonyul?

*

Milyen optimista! Azt hiszi, hogy minden pesszimista jóslata be fog teljesedni.

*

— Kérem, ne szorítson annyira magához! Ez nem tánc, hanem ölelkezés!
— Ha ilyen kényes, menjen a fenébe, Pista!

*

Kár, hogy a legolcsóbb altatóval is jobban lehet aludni, mint a legtisztább lelkiismerettel.

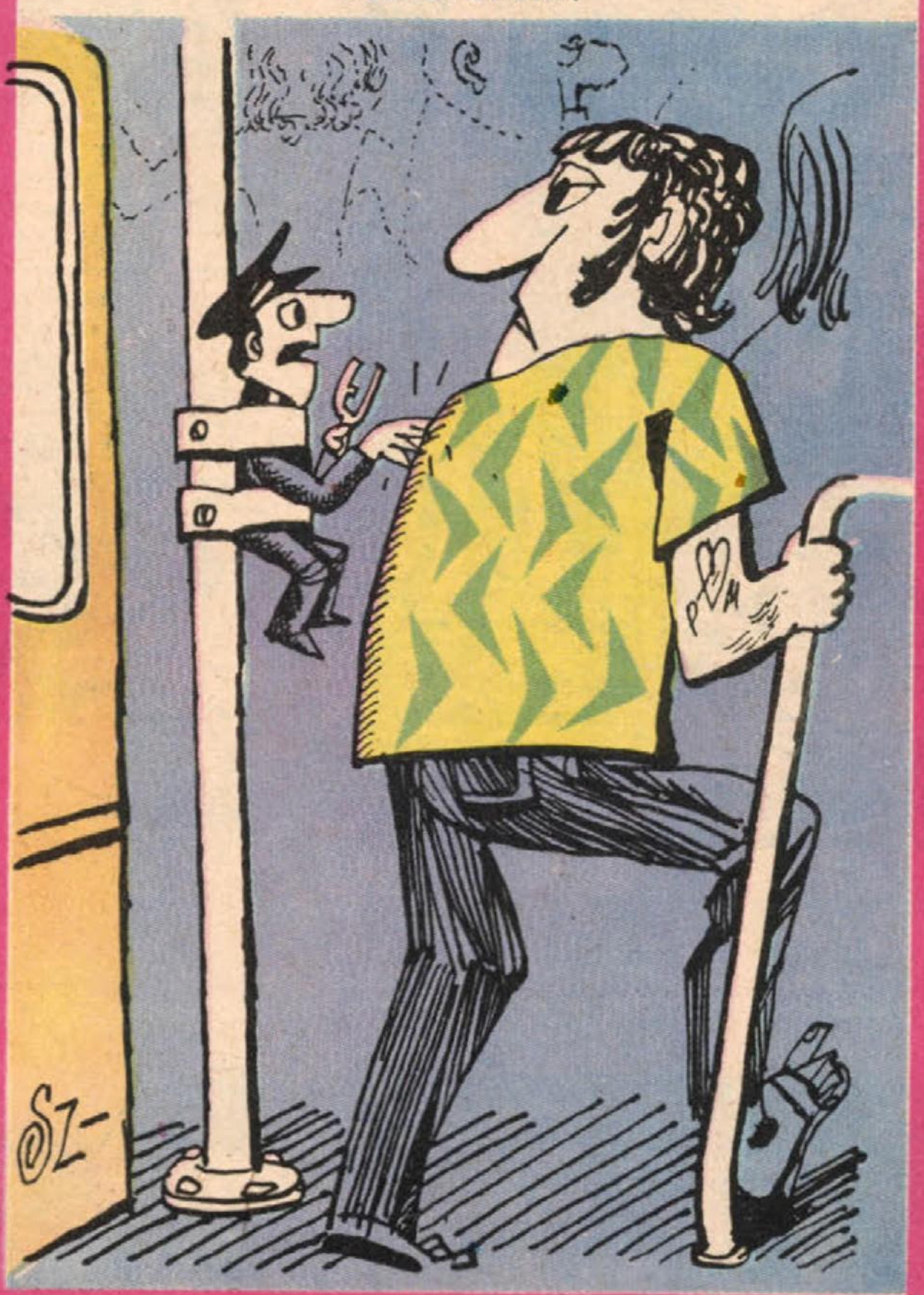
*

Azt kérdezed, hogy mit csinálnék, ha mégegyszer születnék? Megütne a guta.

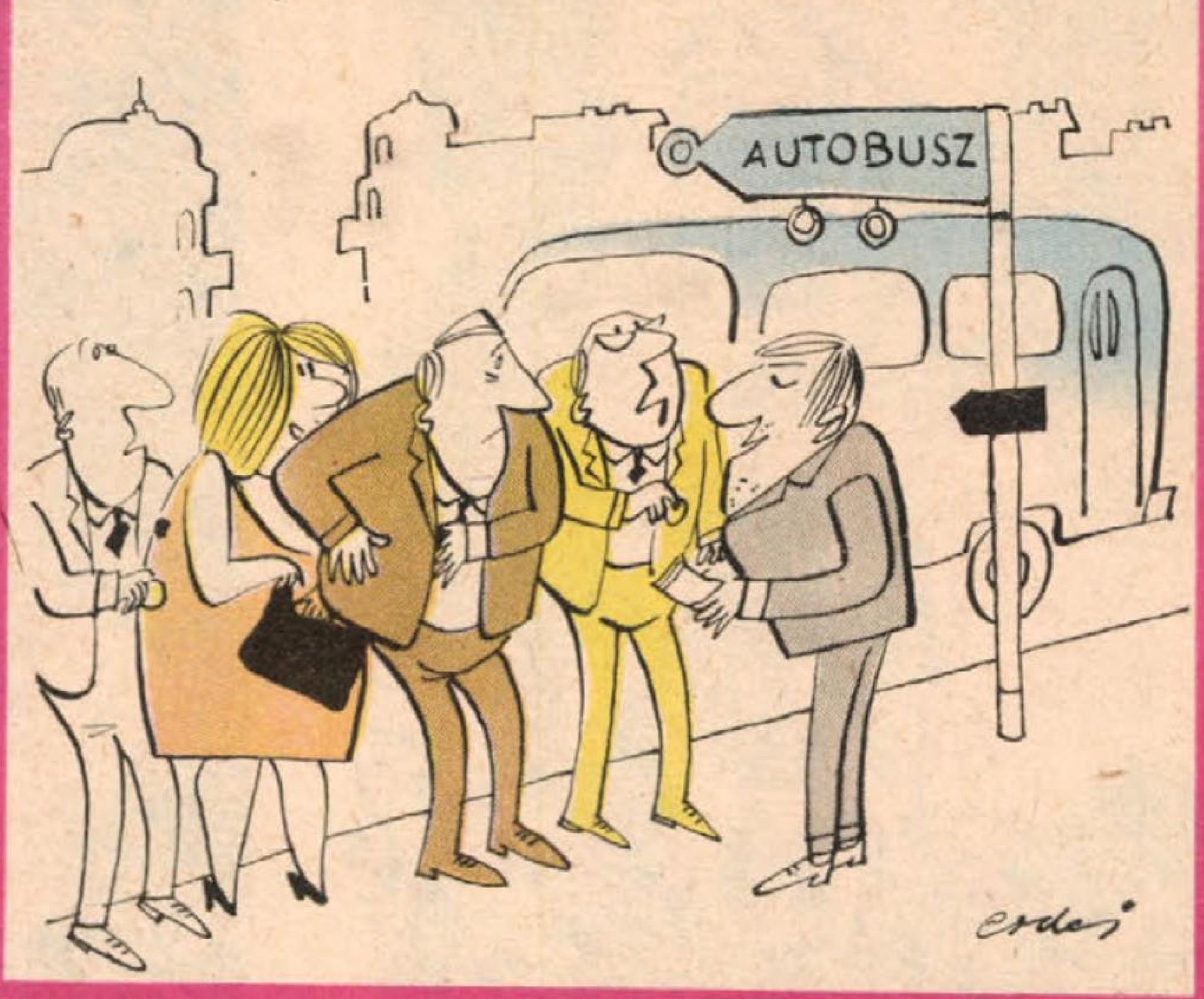
(t.)

KALAUZ NÉLKÜL

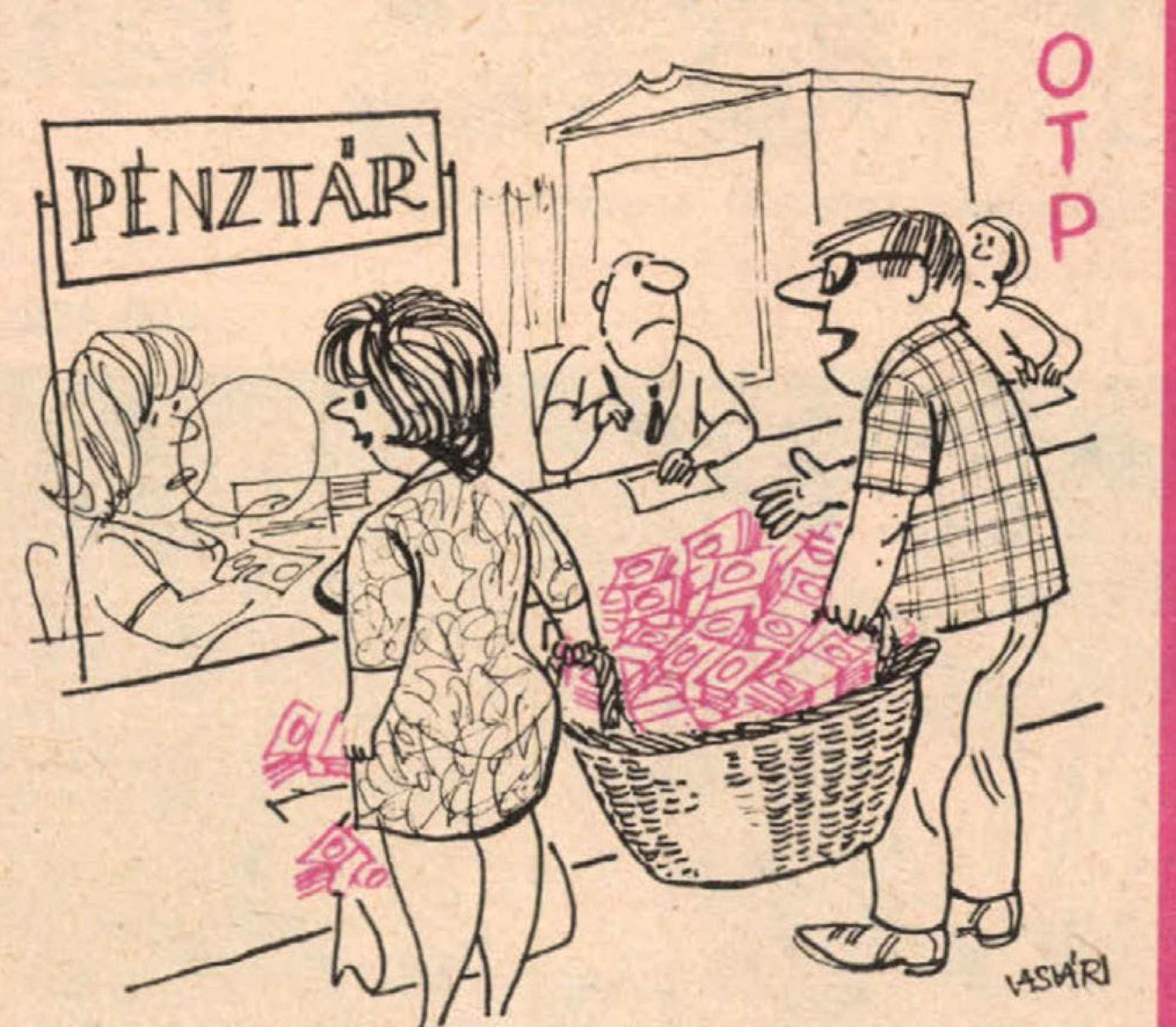
FÉLAUTOMATA



ÚJ FOGLALKOZÁSI ÁG: MASZEK KALAUZ



LIDÉRCNYOMÁS

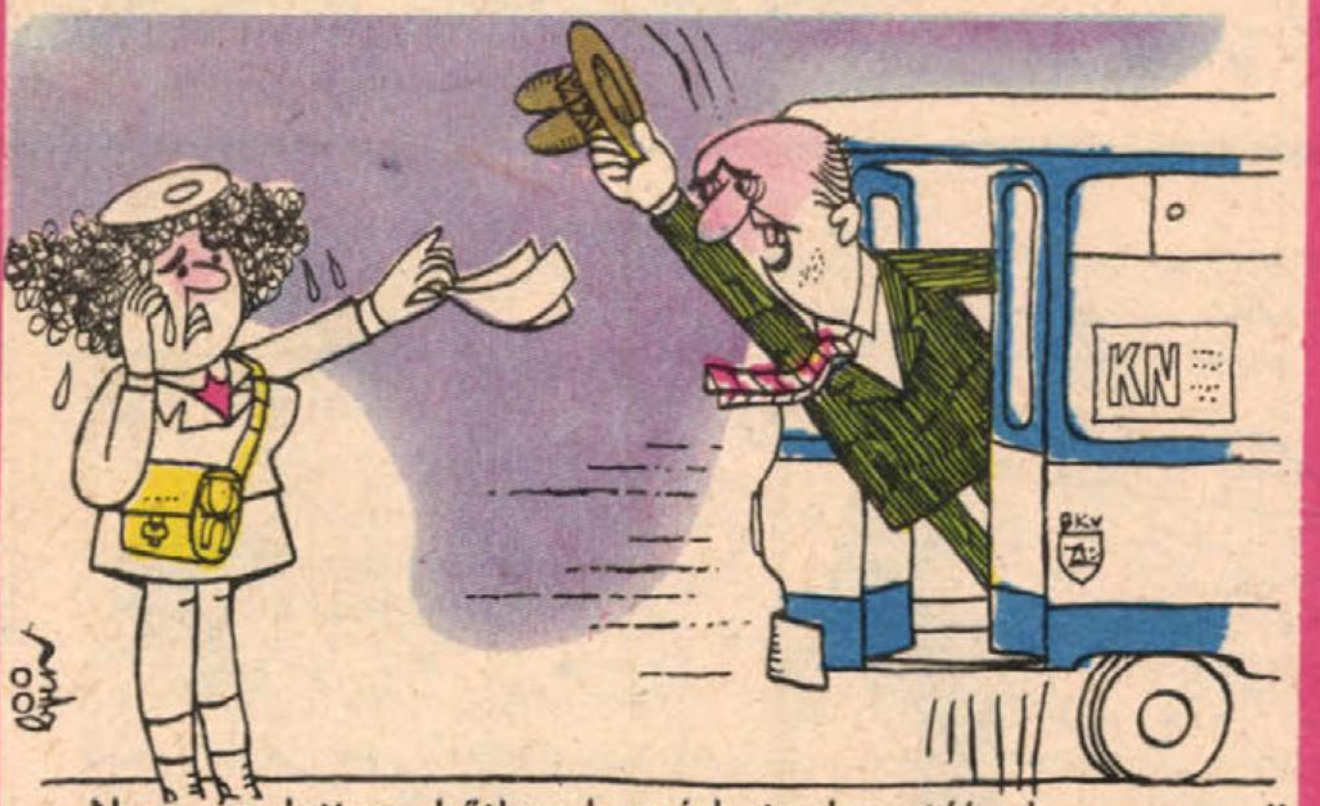


– Az öttalálatosért szeretnék villamos- és autóbuszjegyet venni . . .

PRAKTIKUS KOCSIKÍSÉRŐ

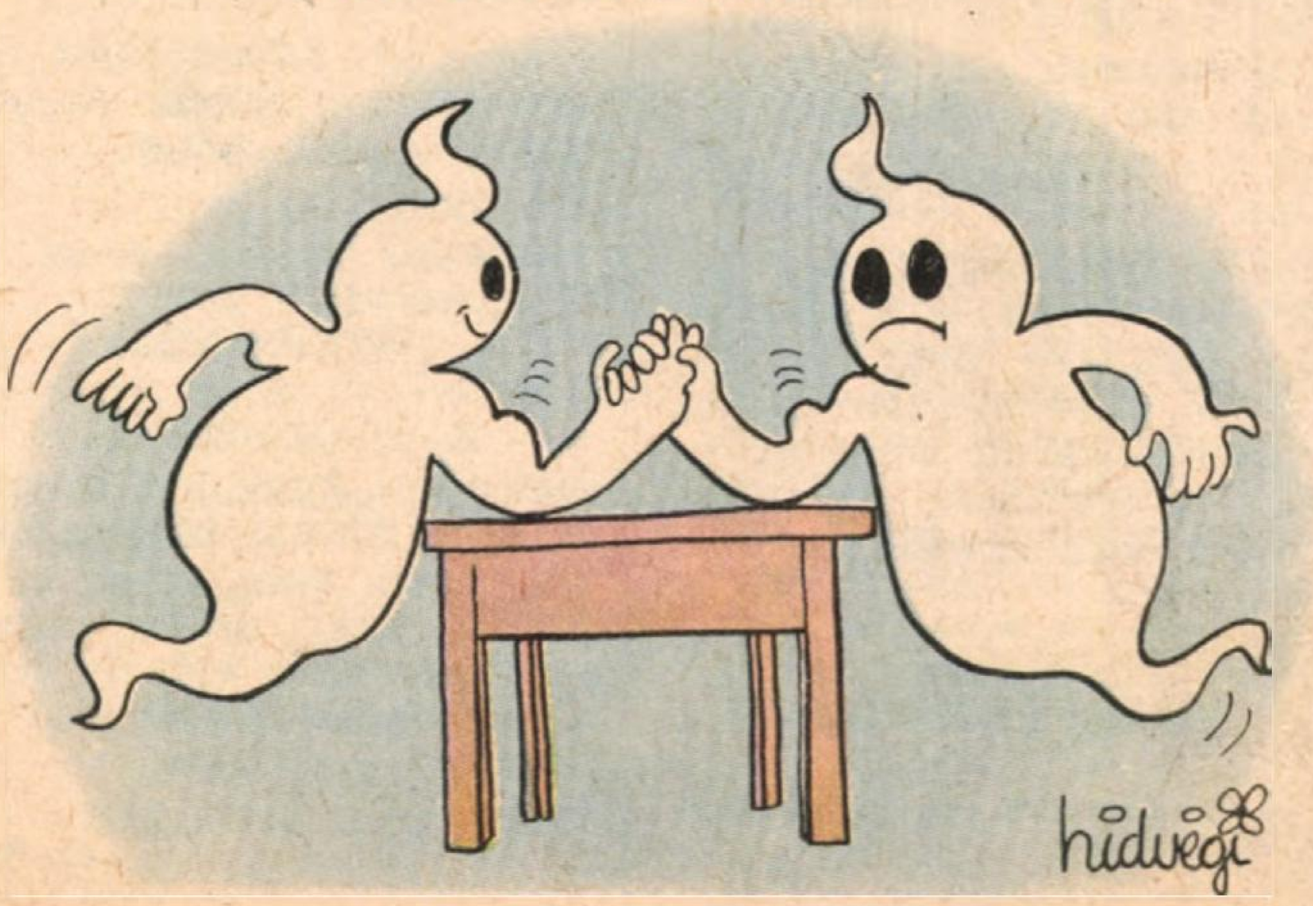


A BÚCSÚ PILLANATA

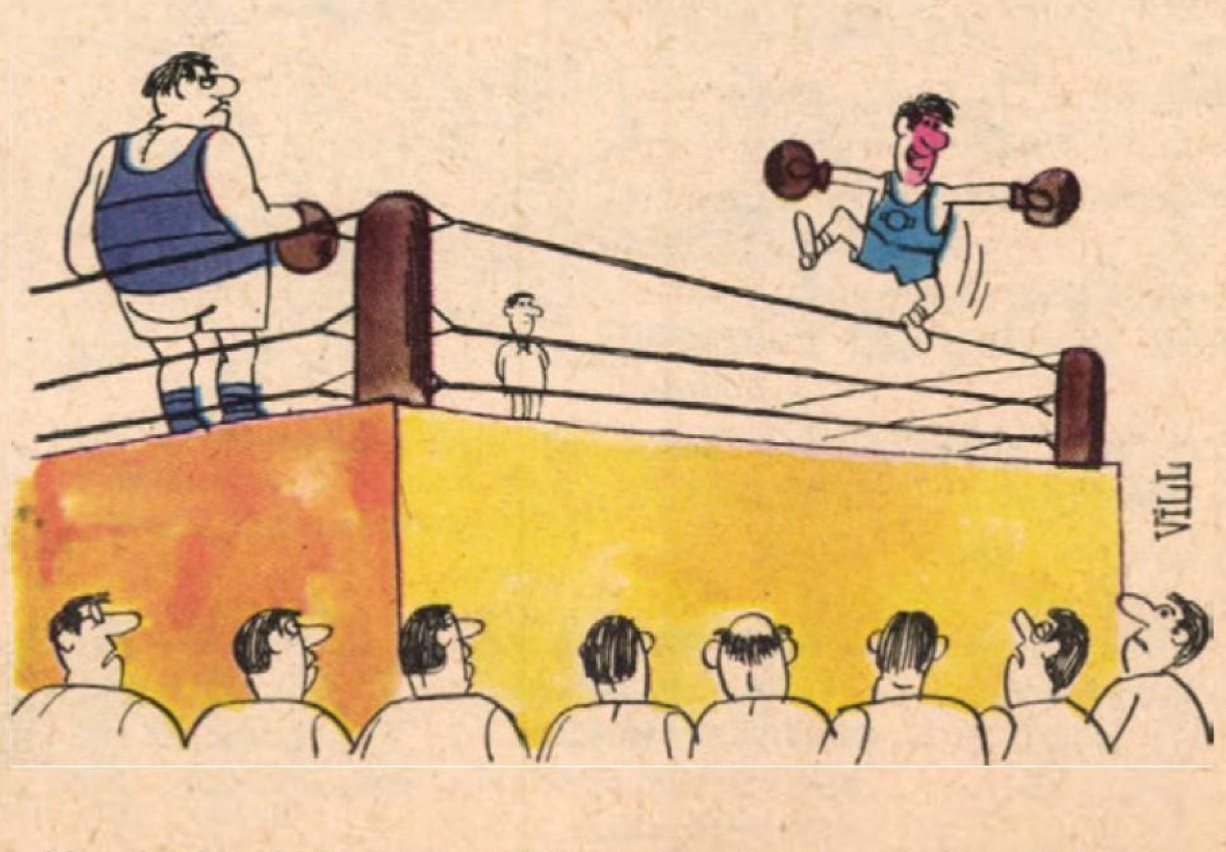


„Nem én lettem hűtlen hozzád, te hagytál el engem . . ."

SZELLEMI VETÉLKEDŐ



ÖTLETES BOKSZOLÓ



– Verekedés helyett kötéltánccal szórakoztatnám önöket!

A FALU SEM AKAR LEMARADNI



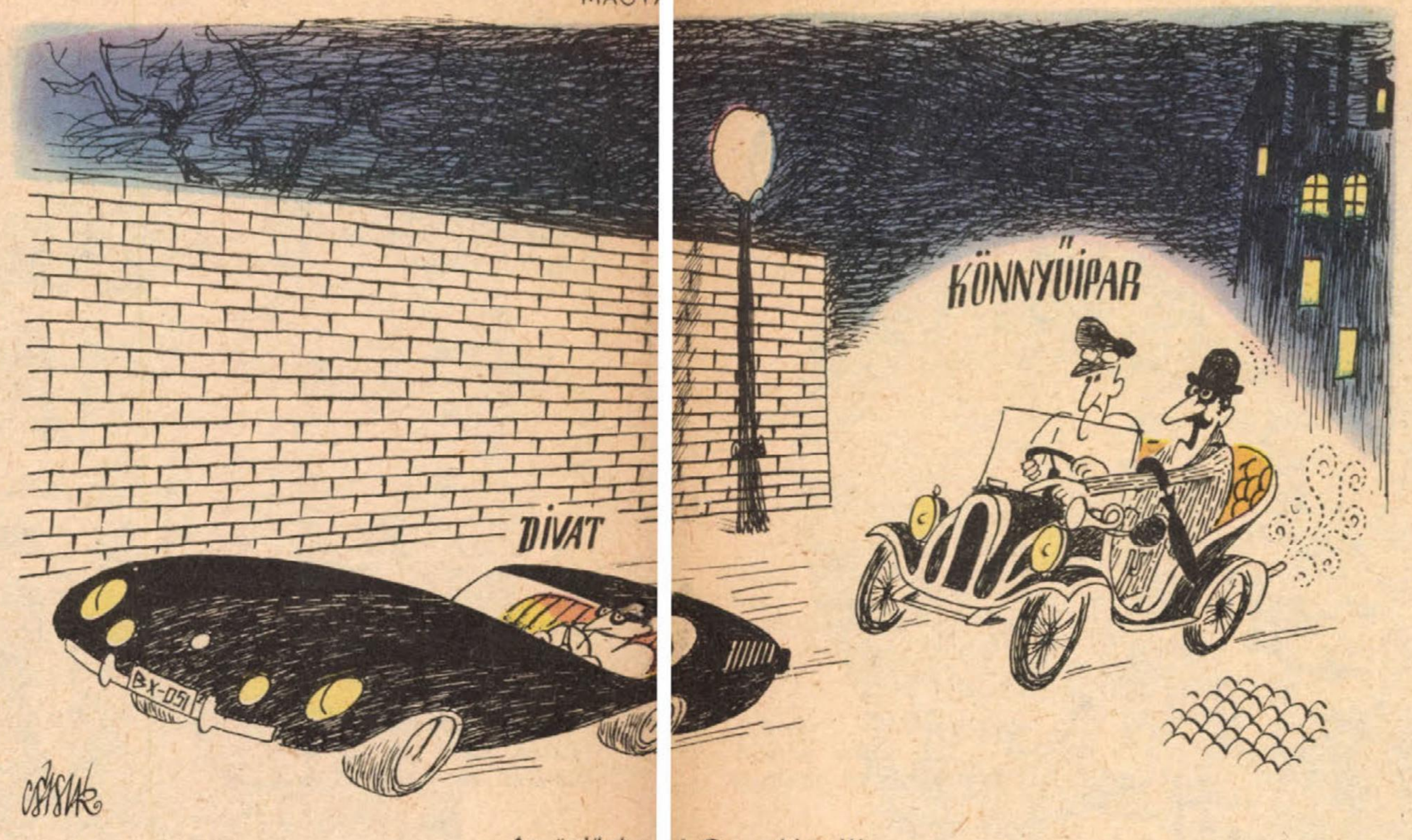
Tanácselnök: Építettünk toronyházat is!

KOZMIKUS SZÉLHAMOSSÁG



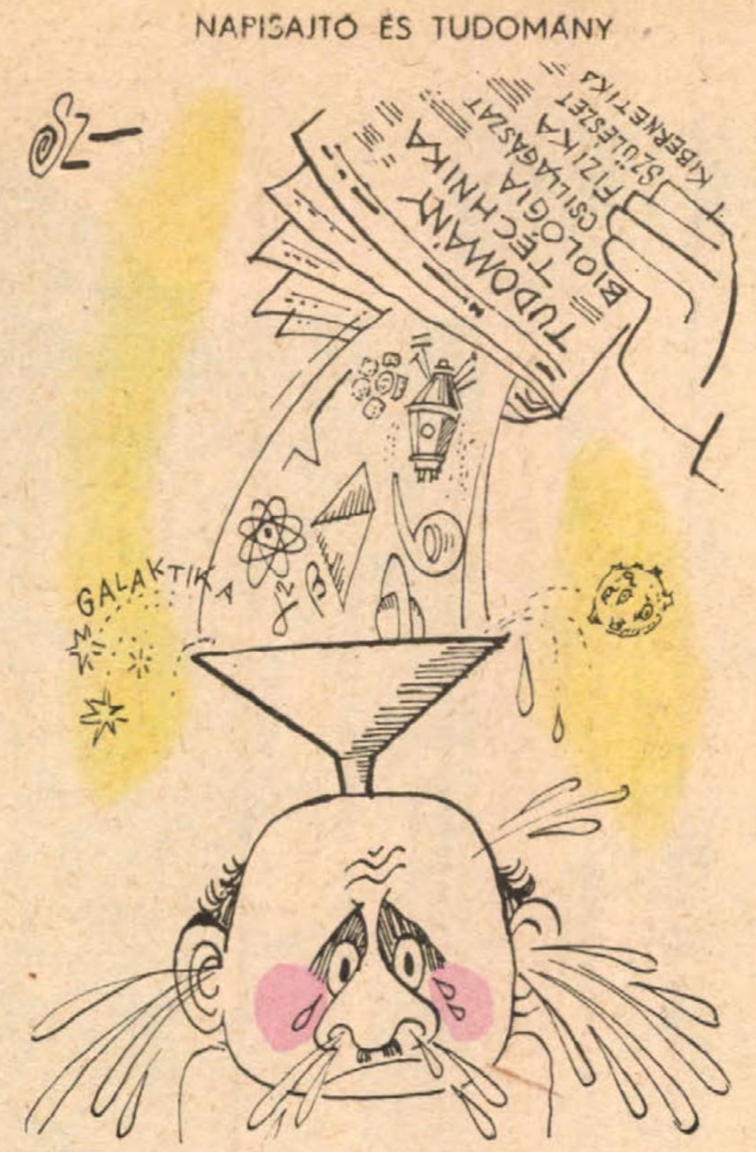
– Kétszázezerért a magáé...

MAGY KRIMI



– Az ördögbe s! Gyorsabban!!!

NAPISAJTÓ ÉS TUDOMÁNY

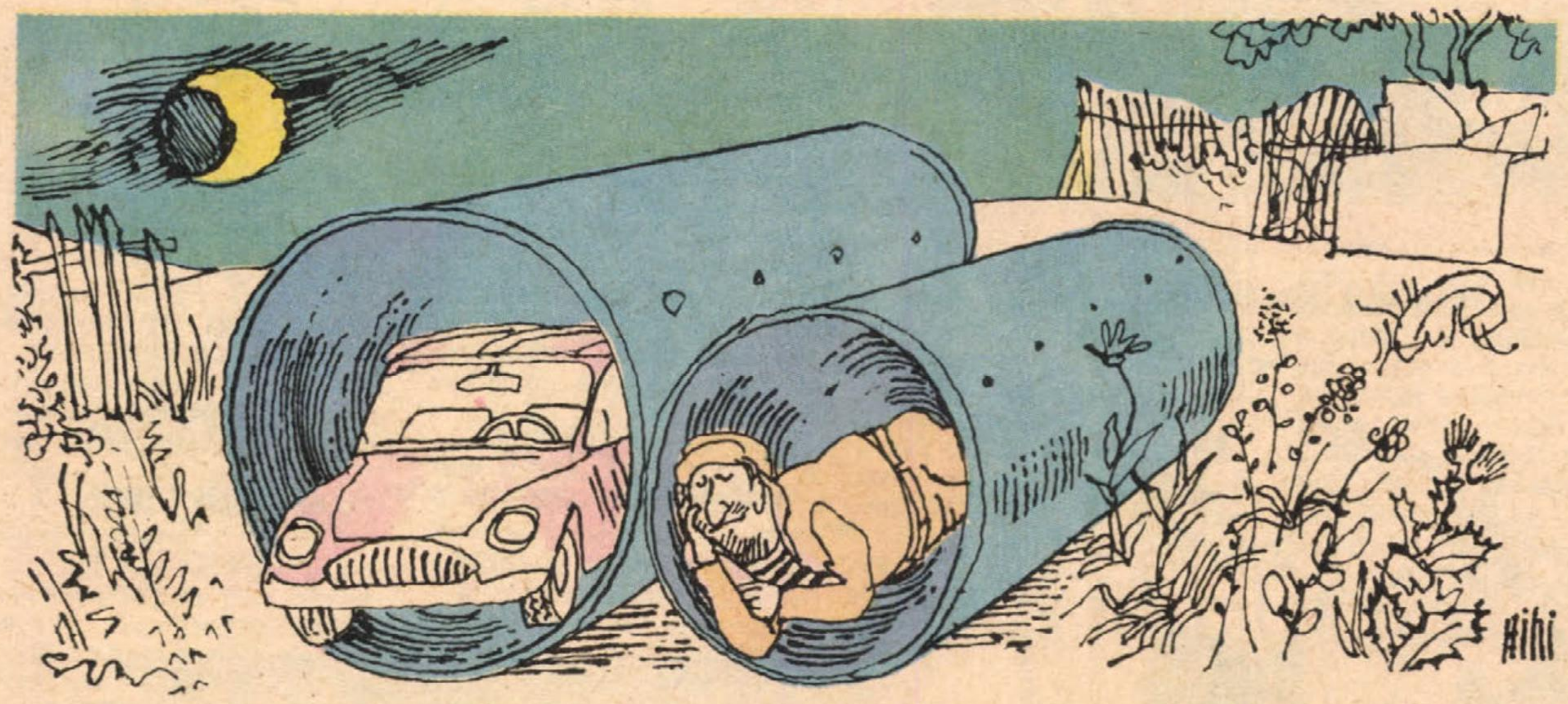


IFJÚ TEHETSÉG



– Sajnos, a szabályokat még nem ismeri eléggé...

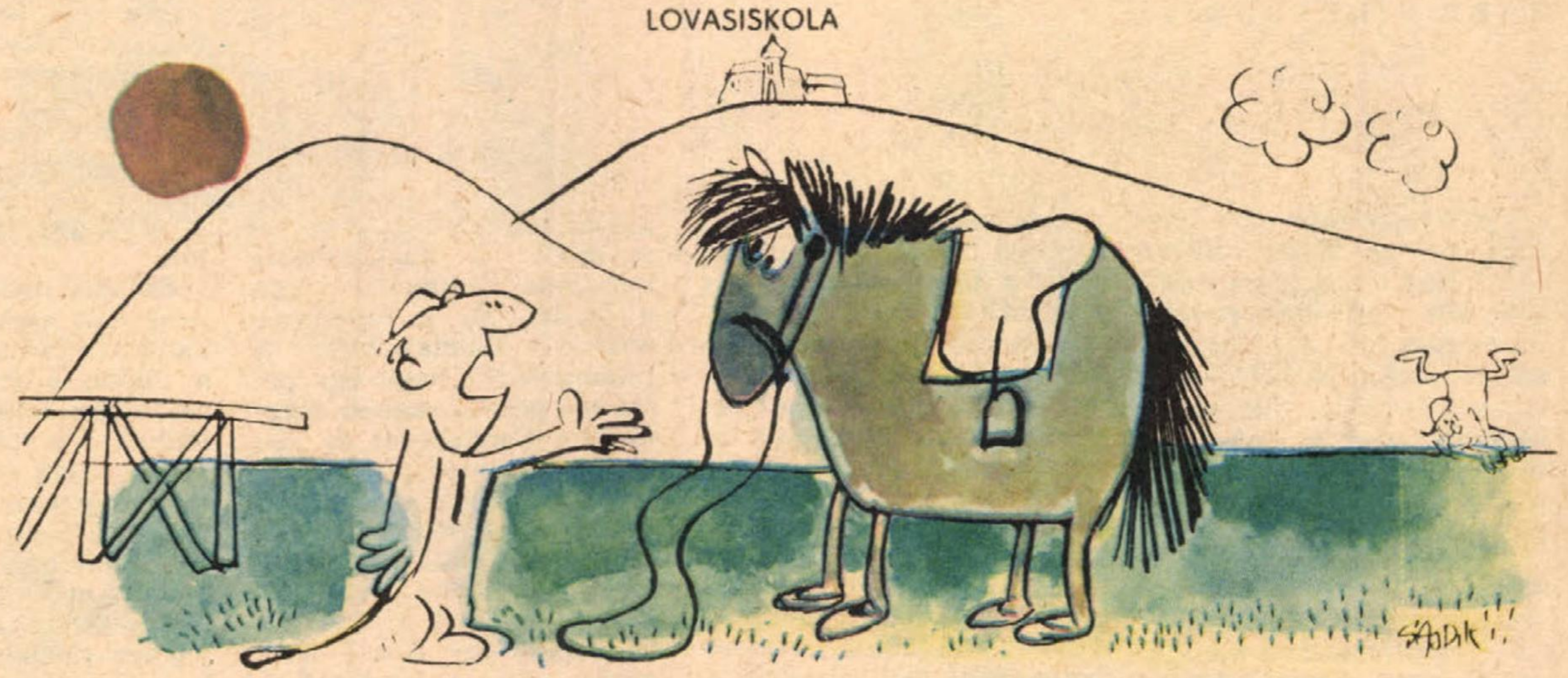
CSÓLAKÓ



OPE BAN

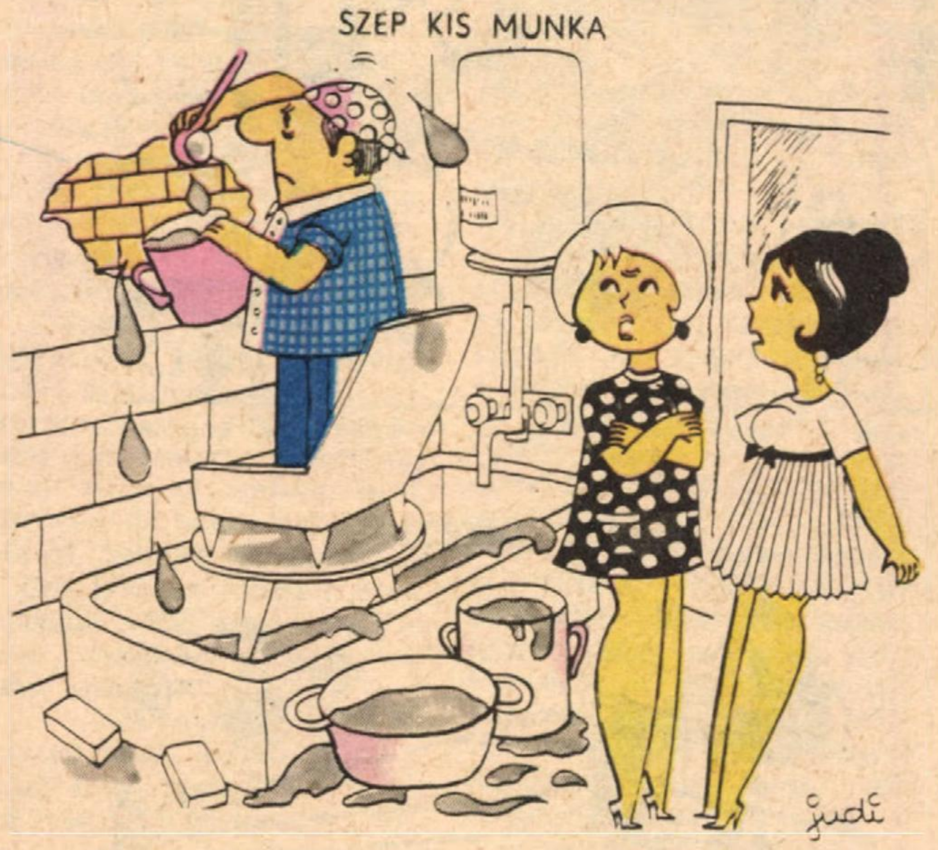


LOVASISKOLA



– Megőrültél?! Pont egy külföldit dobtól le, amikor annyi a hazai?

SZÉP KIS MUNKA



– Nem a férjem barkácsol, az egy szakember a házkezelőségtől...



Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

SZILÁNKOK

ÍRÓ-OLVASÓ TALÁLKOZÓ

A hatalmas kultúrterembe csak egyetlen olvasó jött el. Mit tehetett mást az író: hálából feleségül vette.

*

ÁLDÁS ÉS ÁTOK

A telefon életet ment és tönkre teszi az életünket.

*

BOLDOGSÁG

Egész gyermekkorában arről ábrándozott — ó, micsoda boldogság! — hogy egyszer jóllakik cukrász-süteménnyel. Felnőtt korában teljesült az óhaja, s így most már nincs komoly célja az életének.

*

ÉLELMES EMBER

— A kartárs vállalna egy kis társadalmi munkát?

— Természetesen. És mit fizetnek?...

*

PÉNZES POSTÁS

— De nehéz kivárni, amíg a pénzes postás meghozza a nyugdíjat!

— Mennyit kell még várnod?

— Negyvenkét évet.

*

MAI FILMSIKER

A nagy érdeklődésre való tekintettel a filmet negyedik napra is prolongálták.

*

SZÉP ÁLOM

— Képzelje, ma éjjel azt álmodtam, hogy letartóztattak és négy hónapi börtönre ítéltek. Aztán felébredtem és rájöttem, hogy sajnos, mindez csak szép álom volt, és nekem a valóságban másfél évet kell leülnöm.

G. Sz.

MELLÉKÁLLÁS



Új üzletpolitika

Kávéházi közgazdászom, Pléh Vince, hatalmas csomagokkal érkezett a taxiállomás elé, ahol én is taxira várakoztam.

— Születésnap? Névnap? — mutattam a csomagokra a kölcsönös üdvözlés után.

— Egészen más — válaszolt Pléh Vince —, üzletnyitás!

— Üzletet nyit? — csodálkoztam.

— Nem én, hanem a belkereskedelem. Ugyanis ma nyílt meg Kispesten, a Pitli utcában az új Star Áruház. Most jövök az ünnepélyes megnyitóról.

— Mint meghívott szakember?

— Nem, mint meghívott vevő. Érti már?

— Semmit sem értek!

— Mert nem érti az új üzletpolitikát. Ha nálunk, Budapesten megnyílik egy új üzlet vagy áruház, akkor azonnal oda kell rohanni, mert az új üzlet vagy áruház két napig úgy néz ki, mint egy Konsumtourist.

— És két nap múlva?

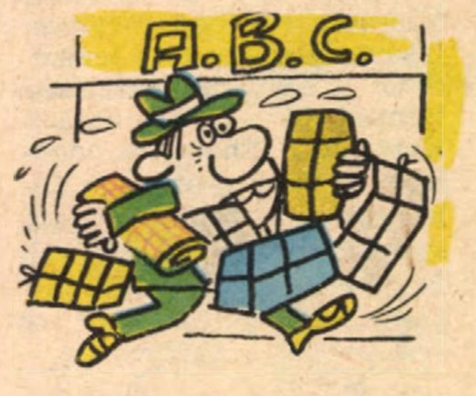
— Mint a többi elfekvő készletek áruháza. Viszont két napig, amíg a készlet tart, remek dolgokat lehet vásárolni. Ma vettem például két pár gyermekcipőt a fiaimnak, egy pár harmincnyolcas szandált a feleségemnek és egy pár spanyol mokaszint magamnak. Ezen kívül vásároltam egy remek angol kosztümszövetet a feleségemnek és két darab negyvenhármas teryléninget magamnak. Ezt ma, Pesten, forintért csak a Star Áruházban kaphattam meg. De most már jöhetne egy taxi, mert fél óra múlva Kőbányán kell lennem.

— Miért?

— Mert fél óra múlva a Puma utcában nyílik meg egy új ABC áruház is. Tudja mi lesz ott két napig? Narancs, banán, kókusz és Pick-szalámi.

— Honnan tudja?

— A sógoromtól, aki a minisztériumban dolgozik. Ő mondja meg mindig nekem, hogy hol és mikor nyílik új áruház, ABC-büfé, bútorüzlet vagy ruhaszalon. Jövő héten, szerdán Óbu-



dán, a Spriccer utcában egy új bútorszaküzletet avatnak, ahol — de ezt ne terjessze — olyan bútorokat is árusítanak két napig, mint amilyeneket a Nemzetközi Vásáron mutattak be.

— Hihetetlen!

— Nekem elhiheti, én tudom, mert én az utóbbi három évben csak újonnan megnyílt áruházakban és üzletekben vásárolok.

— És régi üzletbe be sem teszi a lábát?

— Ritkán és csak külföldön. Itthon csak az ünnepélyes megnyitó ünnepség után fél órával vásárolok. Szerencsére, minden hónapban avatnak egy-két áruházat vagy szaküzletet. A kislányom gyermekkocsiját például a múlt hónapban Recsegén, az új Népbolt megnyitója alkalmával vásároltam. Szóval, alkalmazkodni kell az áruellátáshoz.

— És az áruellátáson nem lehet javítani?

— De igen, csak ehhez rengeteg beruházásra lenne szükség.

— Beruházásra? — csodálkoztam.

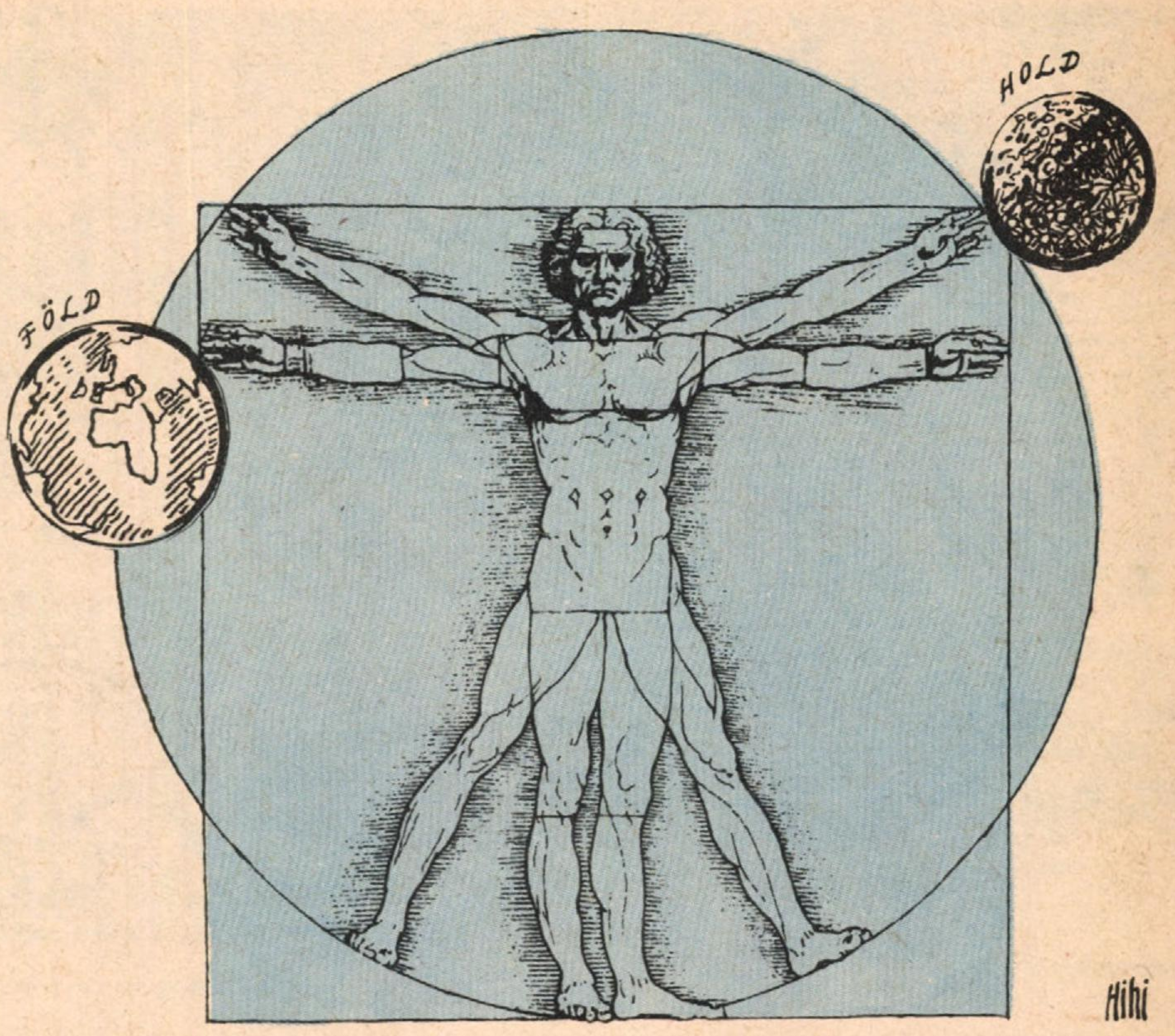
— Igen, hogy mindennap, minden kerületben megnyithassunk két-három új áruházat és szaküzletet — mondta búcsúzóul Pléh Vince.

Miklósi Ottó

EMLÉKMŰ-TERV



KARTÁVOLSÁG



MARK VILENSZKIJ:

A MAKARONI GYÁR FUTBALLHŐSE

Krivoslik Vszevolod Ivanovics, 1942-es születésű polgártárs, miután két évet töltött nevelő munkatelepen, hazatért szülővárosába és belépett a makarónigyárba. Elhatározásában nem a makaróni túlzott szeretete, inkább a rendőrség játszotta a főszerepet.

A gyárigazgató kappanhangon fogadta:

— Jó lesz itt neked, Szeva — remélem, nem haragszol az atyai megszólításért. Tele vagyunk nőkkel, borzalmasan nehéz egy csapatot összehozni. Pedig a városi bajnoki elsőségért harcolunk. Az igazat megvallva, nem nagy örömmel veszünk fel magadfajta pötytyös embereket, de amikor a rendőrségtől megtudtuk, hogy nagyszerű futballista vagy, rögtön fellélegeztünk. Azt várjuk, hogy friss vérkeringést hozol csapatunk védelmi vonalába.

Krivoslik kiabálni szeretett volna: csalás az egész, azért találták csak ki, hogy könnyebben elhelyezzék. Már majdnem beismerte, hogy soha az életben nem focizott, de aztán befogta a száját, inkább hallgatott.

Csütörtökön lépett a makarónik közé, s már vasárnap, életében először, a zöld gyepre.

A jobbhátvéd helyére rakták azzal az utasítással, hogy semlegesítse az ellenfél csapatának legveszélyesebb emberét, Valentyin Csernisevet.

Életében nem hallotta még azt a kifejezést, hogy semlegesíteni, nem ejtette ki, nem olvasta és nem írta le. Ködösen megérezte azonban, mit kíván tőle az új igazgató, mit a csapatkapitány.

Csernisevet nem volt könnyű utolérni. Úgy rohant a labdával, mint egy megszállott; egyik makarónist a másik után cselezte ki, mintha csak földbe vert oszlopokat kerülgetne kerékpáron. Aztán hirtelen továbbadta a labdát, maga pedig könnyedén a kapuhoz futott. Itt érte utol a kétségektől meggyötört Krivoslik, aki félt az igazgatótól és félt a lehetőségtől, hogy visszaküldik a telepre. Mint őszi falevelek a viharban, úgy keringtek a fejében a büntetőtörvénykönyv cikkei. A 206-os alapján ült garázdaságért, azt nem akarta megismételni. „Kijátszom a 112-est — gondolta —, a tolongásban talán nem veszik észre." Ezzel egy jól irányzott rúgással térden találta Csernisevet. Az, mint egy búgócsiga, megpördült, és miután lejárt, végigfeküdt a földön. Éles sípszó. S a 112-es törvénycikk fekete nadrágban közeledett a megszeppent jobbhátvéd felé. „A szándékos könnyű testi sértést, amely az egészségi állapot rövid idejű megromlásával jár, egy évig terjedhető szabadságvesztéssel büntethető" — vélte hallani Krivoslik. Ehelyett azonban a bíró szótlanul néhányszor a földbe rúgott, valamit jelzett a kezével, aztán elrohant. A makarónikapitány nekiiramodott és elvégezte a szabadrúgást.

— Mi van? — érdeklődött Krivoslik, miután magához tért első ijedtségéből.

— Csernisev lesen volt, amikor térden rúgtad. Világos?

Krivoslik nem tudta, mi az a les, de azt megértette, hogy aki lesen van, azt büntetlenül meg lehet ölni és gyászbeszéd helyett elég, ha az ember a megboldogult kapujának irányába rúgja a labdát. Ez a felfedezés annyira fellelkesítette a jobbhátvédet, hogy egy piros-kék gombolyagban megkereste Csernisevet és könyökkel szemen találta.

Az öltözőben a gyárigazgató sokáig szorongatta a boldog Krivoslik kezét.

A második félidőben Csernisev, mint a nyuszi a vadásztól, úgy futott Krivoslik elől. A labdára rá



sem néztek. Egyiküknek sem volt rá ideje.

Öt perccel a meccs befejezése előtt Krivoslik az éberségét vesztett balszélsőhöz robogott és nagy lendülettel felvágta. A szélső elterült. Krivoslik ráugrott és az ellenség mellén örömkiáltások közepette eljárta a Kalinkát.

Kitört a vihar! Az elégedetlenség majdnem szétvetette a stadiont.

— Ezért a legsúlyosabb büntetés jár! — harsogta a bíró.

Krivoslik reszkető lábakkal magyarázkodott a bírónak:

— Már miért a legsúlyosabb? Az igaz, hogy a 108-as cikk alapján játszottam — előre megfontolt súlyos testi sértés... — De hát ezért nem a legsúlyosabb büntetés jár. Legfeljebb 8 év...

A bíró azonban kérlelhetetlen volt. Rá sem nézett a vádlottra, ellenben a tizenegyes pontra mutatott.

Esküdni mernék rá, hogy nem volt ezekben a pillanatokban boldogabb ember a földön a jobbhátvédnél, aki végre felfogta a különbséget a tizenegyes és a golyó általi halál között. Csak egy valamit nem értett: ha szabadságvesztéssel büntetik az embert, amiért egy sötét hajnalban, egyetlen tanú jelenlétében néhány pofont lekever valakinek, a tízezer néző jelenlétében elkövetett szándékos durva testi sértést miért csak egy büntetőrúgással torolják meg? Ráadásul e rúgással nem is a vétkest sújtják, hanem a labdát. Amíg Krivoslik ezen tűnődött, véget ért a meccs.

Miközben átizzadt trikóját lehúzta, két rendőr lépett az öltözőbe.

— Melyikük az a Krivoslik?

Krivoslik érezte, amint hátán az izzadságcseppek jéggé fagynak.

— Én vagyok.

— Öltözzön fel.

Átadta a kapitánynak felszerelését, s olyat sóhajtott, mint egy tehén, aztán megindult a kijárat felé. Szurkolók tömege várta már, az arckifejezésükből ítélve nem azért, hogy autogramot kérjenek tőle. De azt, aki az igazságszolgáltatás kezében van, nem fenyegeti önbíráskodás. A rendőrség biztosította az útját a riadókocsiig.

Két rendőr között ülve Krivoslik a kocsiban a gyárigazgató hitszegésén töprengett.

— Engedje meg, hogy kérdéssel forduljak önhöz — mondta az őrmester.

Krivoslik azt hitte, hogy a rendőr gúnyolódik, s ezért nem is válaszolt. De az folytatta:

— Mondja meg már, ma brazil rendszerben játszott?

— Nem, makaróniban...

A rendőr mosolygott.

— Krivoslik elvtárs, hol lakik?

— Minek maguknak az én címem? Nálam semmit nem találnak. Vigyenek egyenesen a börtönbe.

A rendőrök nevettek.

— Jó humora van! Az igazgató személyesen megkérte a főnökünket, hogy őrséget rendeljen ki az ön védelmére. Maga is látta: akadnak még szurkolóink között huligán elemek. Ezért bíztak meg, hogy egészségben juttassuk haza.

— Nagyon köszönöm, de jobb, ha itt leteszenek, nehogy az anyám elájuljon ijedtében.

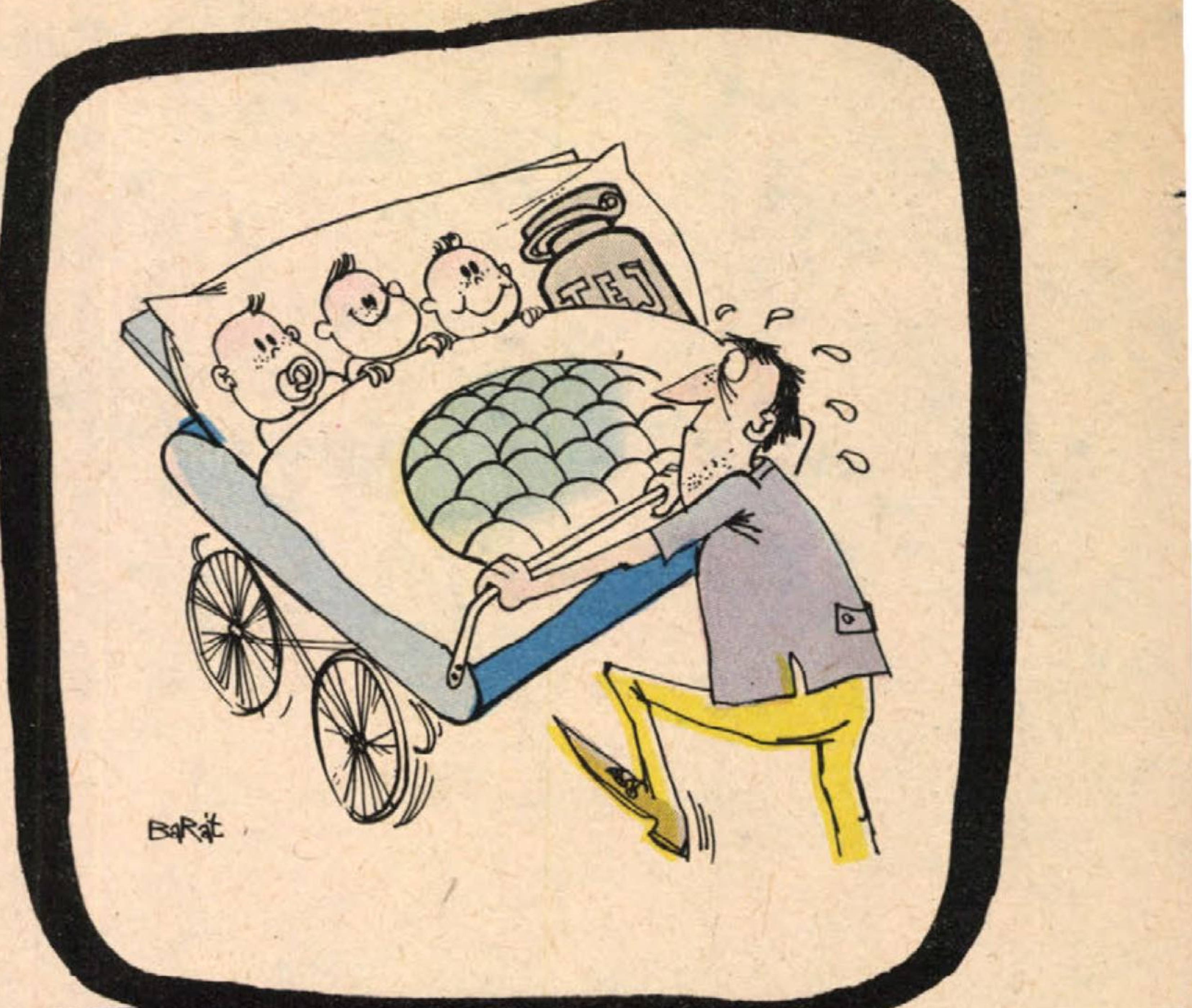
Másnap a lapok így írtak:

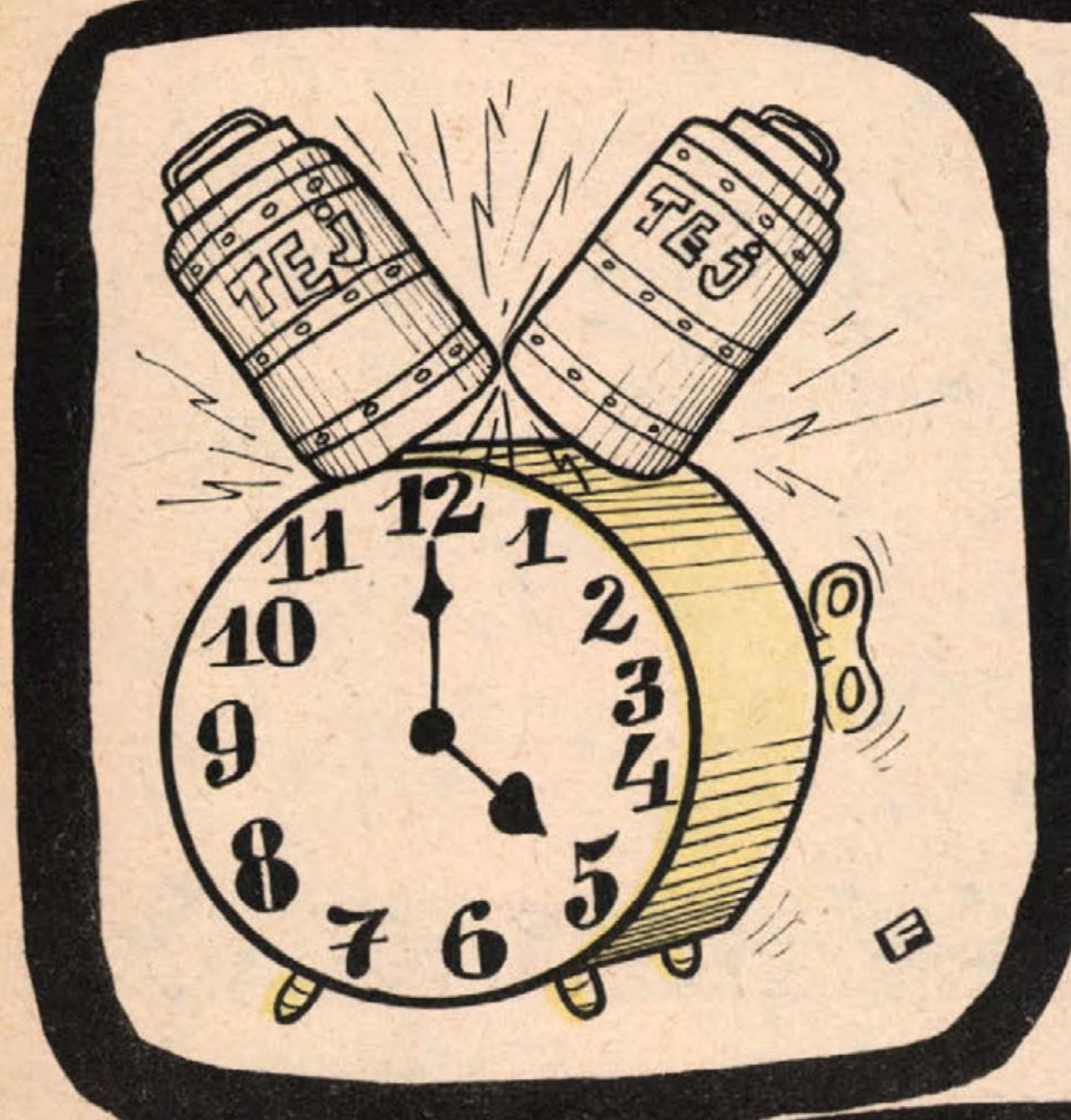
„A fiatal Vszevolod Krivoslik energikus, férfias játékával remekelt. Sikerrel teljesítette a taktikai feladatokat, és semlegesítette az ellenfél legveszélyesebb játékosát, Valentyin Csernyisevet. Örvendetes tény, hogy futballistáink leküzdötték a tavaszi fáradtságot és végre igazi, vérbeli játékkal rukkoltak ki."

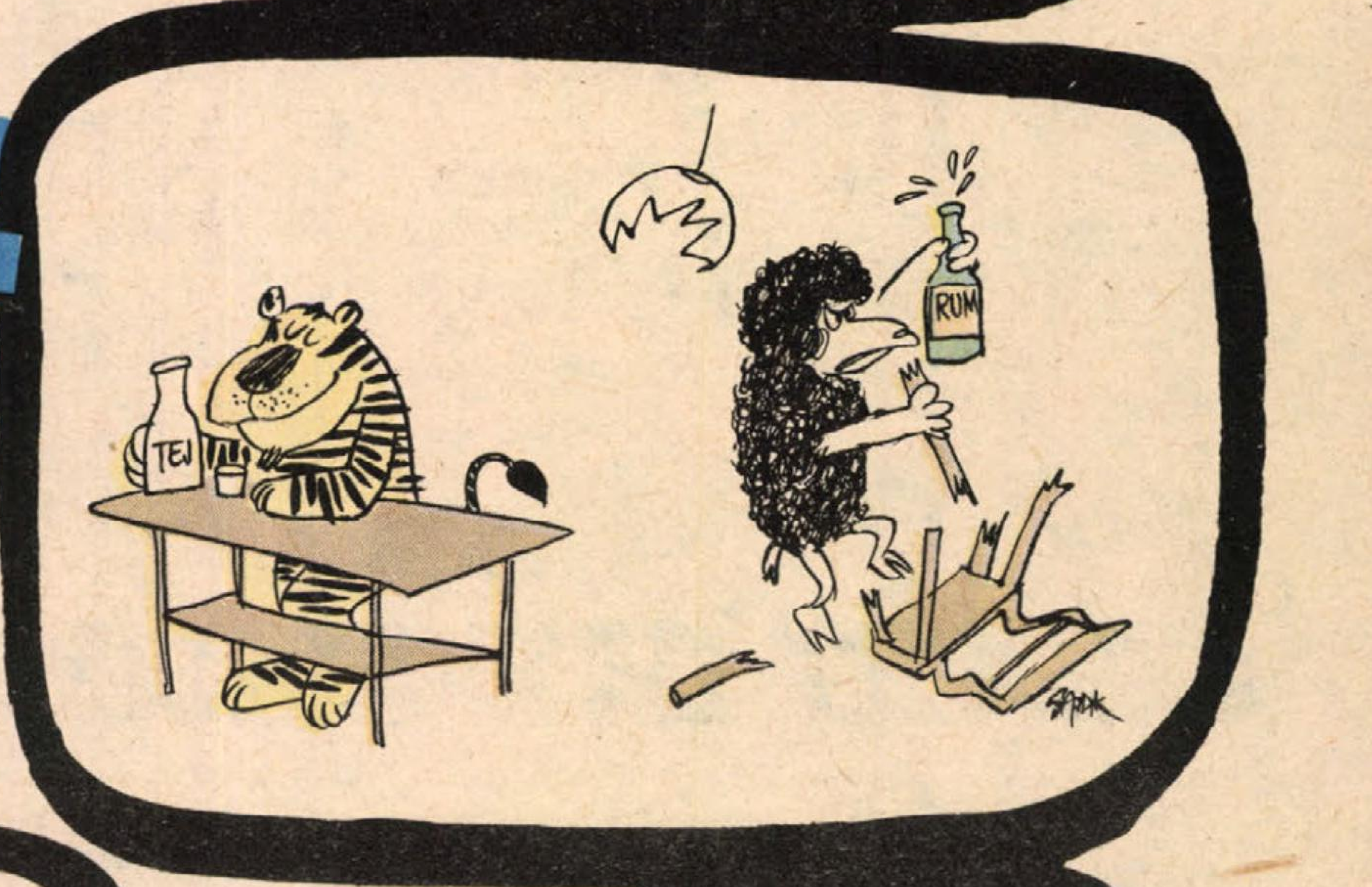
(Oroszból fordította: B. P.)

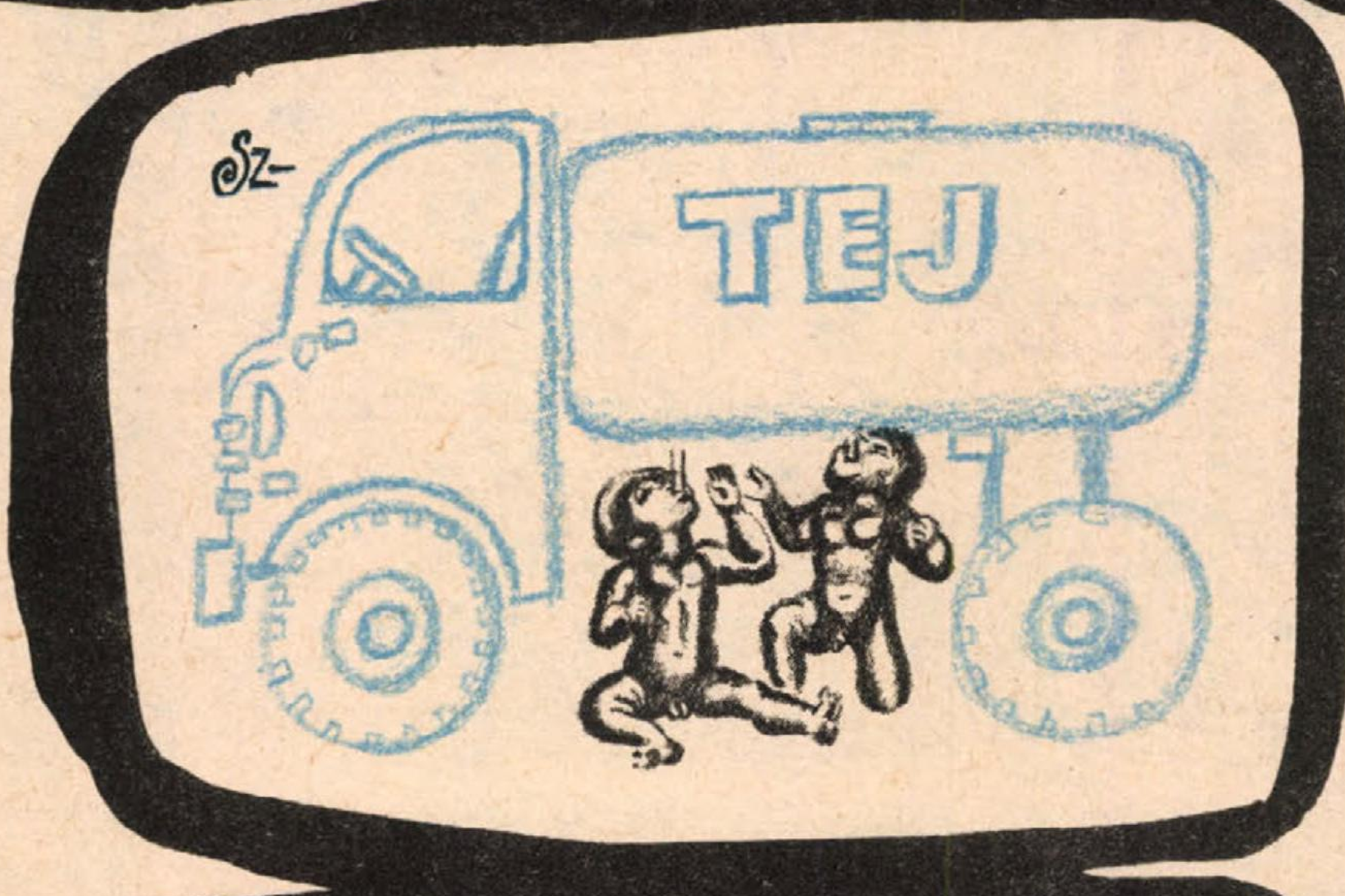
TEJ

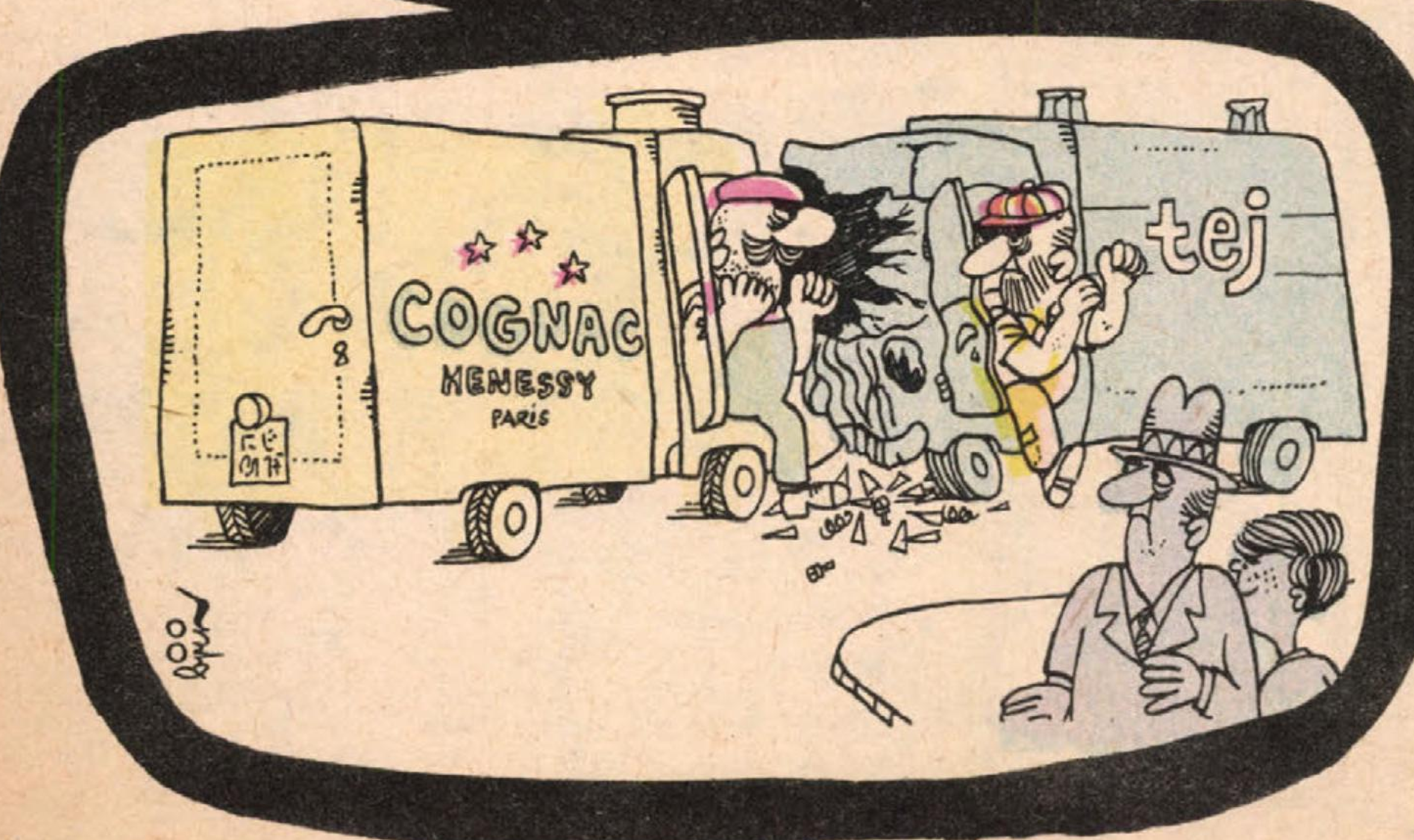








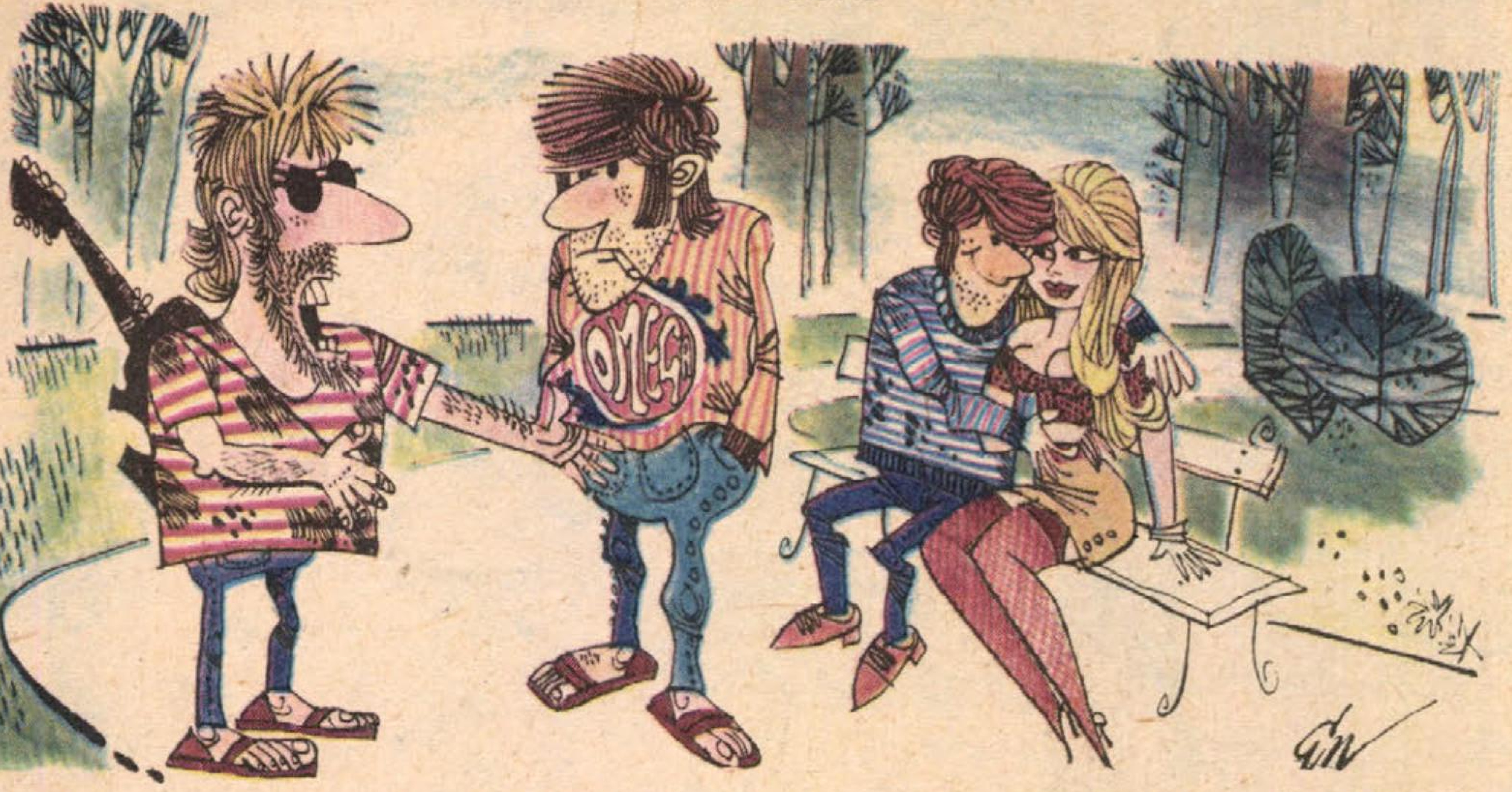






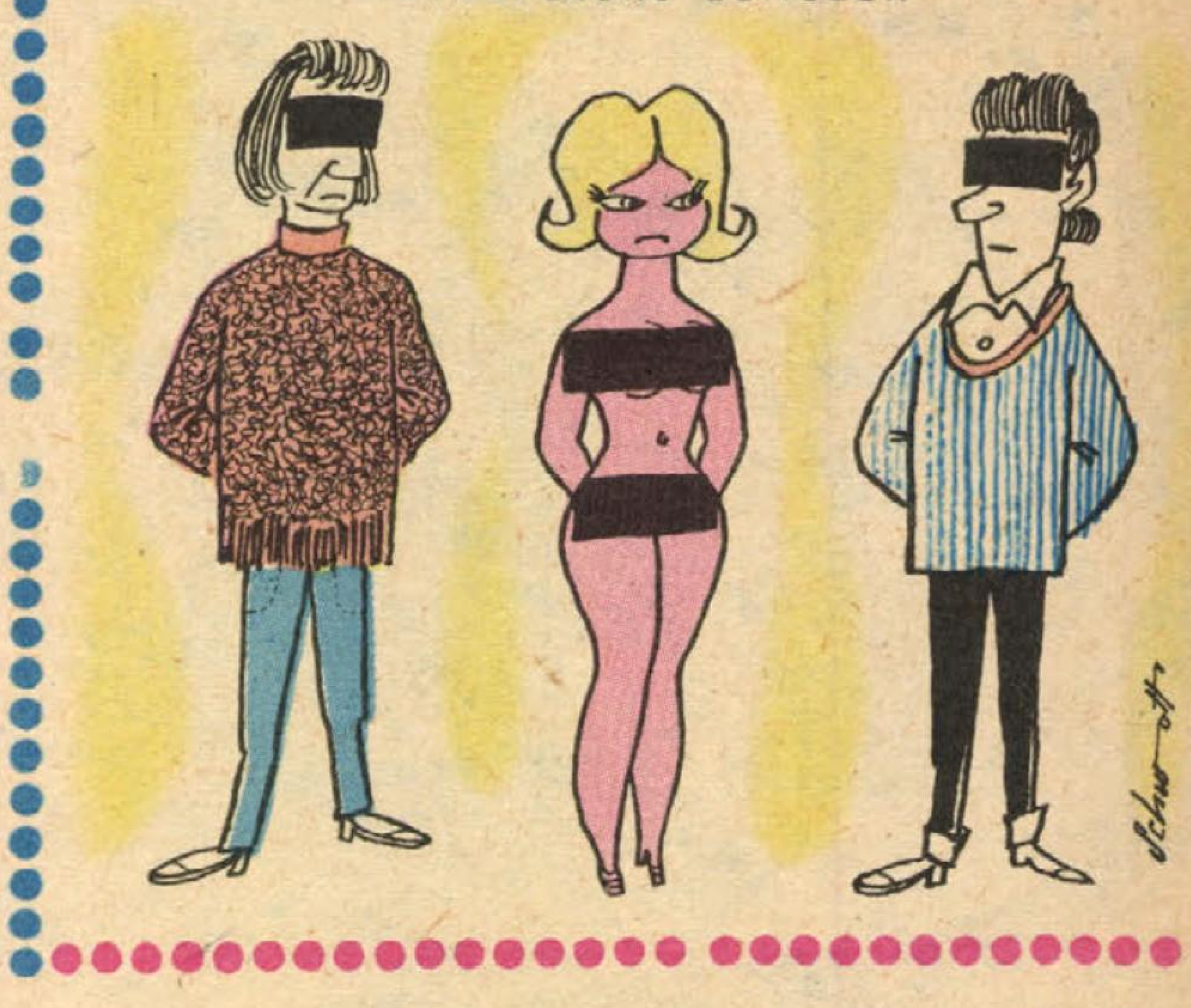
VÁRNAI, BARÁT, FÜLÖP, SZÜR-SZABÓ, SAJDIK, BALÁZS-PIRI, HEGEDŰS

HIPPI-GOND



– Minden este máshová kell eldugnom az ingem, mert az anyám folyton ki akarja mosni!...

FIATALKORÚ BŰNÖZŐK

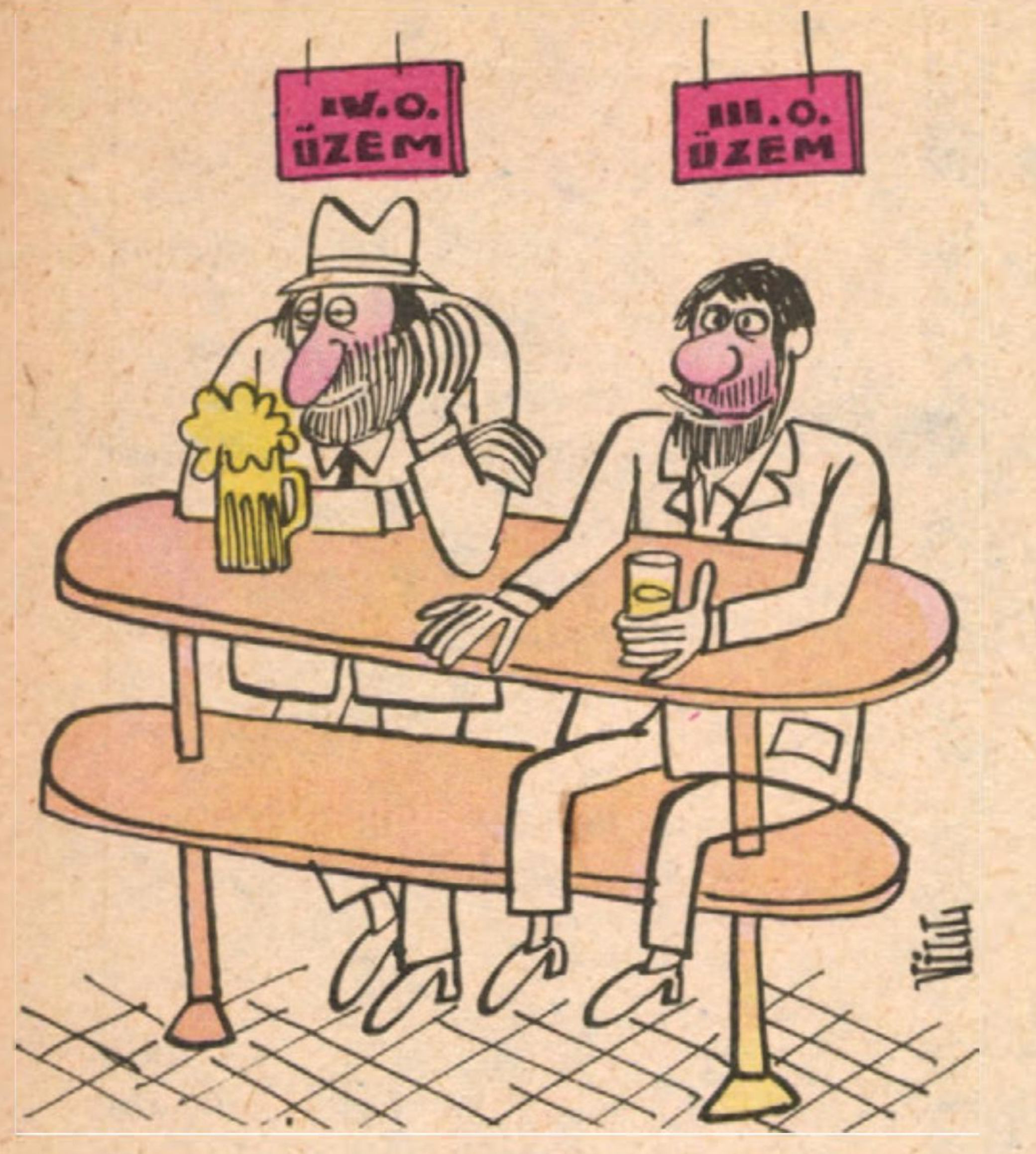


VESZÍTENI TUDNI KELL



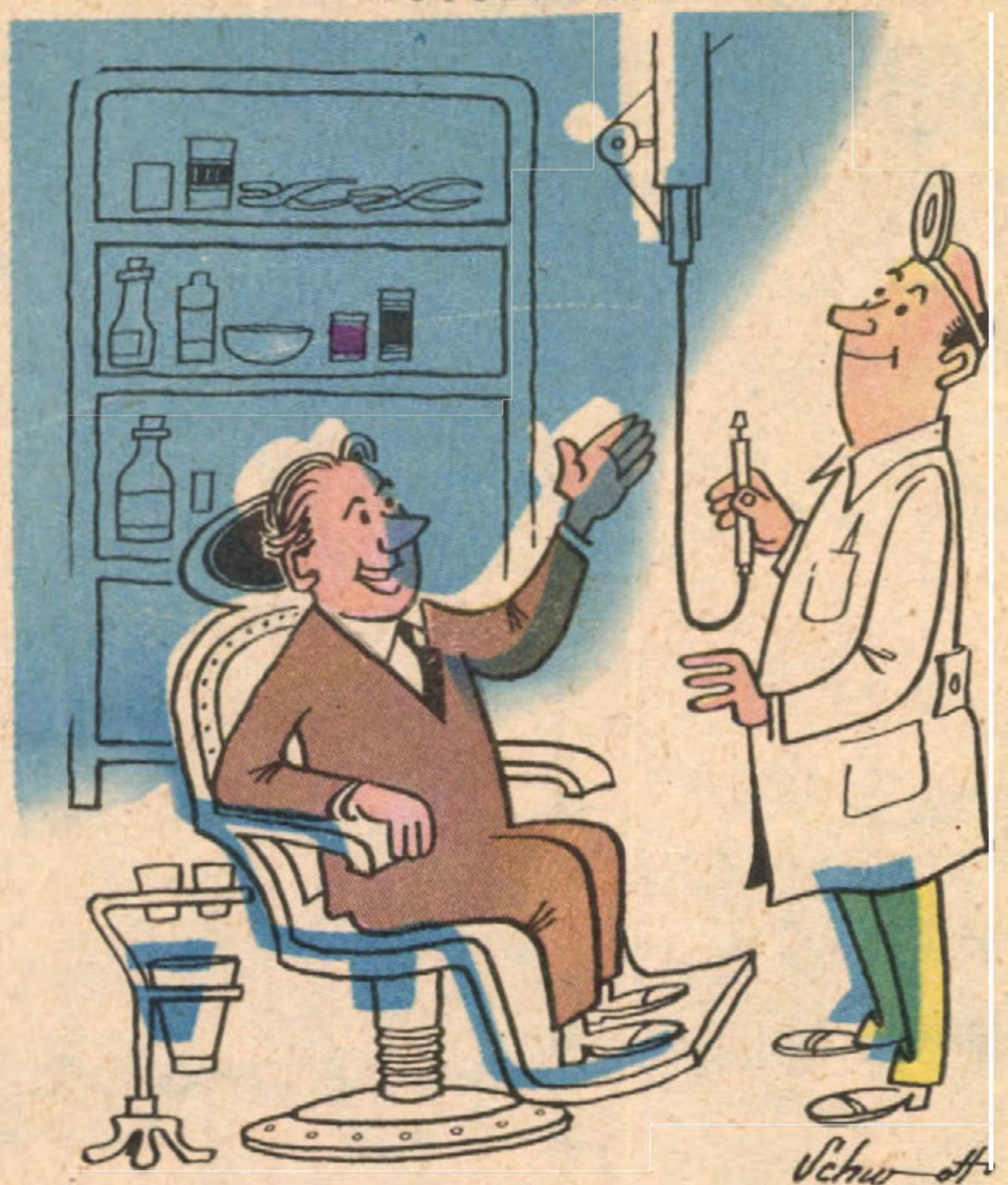
AZ ISMERETLENSÉG ENYHÍTÉSÉRE





BESOROLÁS

NYUGODT HELY



– Csak semmi izgalom, uram!
– Nem is izgulok. Mert itt legalább tudom, hogy ki fúr…

EZT OLVASTAM

1

MEG NEM ÍRT VERSEK

Jeles írónk egy vidéki Radnóti-est közönségére emlékezik a Ludasban, imigyen: „Csendben hallgatták az *Óda a kedveshez*-t, a Harmadik Eclogát, s az *Akinek nem térkép e táj* vádló, perlekedő, tragikus *strófáit.*"

Hát — szó, ami szó — ez különös Radnóti-est lehetett. „Óda a kedveshez" című versét ugyanis — hiába, no, emberek vagyunk — a költő sajnálatosképpen elfelejtette megírni; csupán egy „Levél a hitveshez" című műre tellett tőle. „Akinek nem térkép e táj" címen meg már csak azért sem írt költeményt, mivel *„Nem tudhatom"* című versében éppen arról elmélkedik, hogy „ki gépen száll fölébe, *annak térkép e táj*". Végül: a „Nem tudhatom" éppoly kevéssé íródott *strófákban*, mint a „Harmadik eclogа"…

A többi stimmel.

LEHANGOLÓ SORREND

A Hétfői Hírekben olvasom: „Az FTV új, ingyenes szolgáltatása *megelőzi* majd az előre nem látott hibákból eredő károkat."

Ez magyarán annyit tesz, ugyebár, hogy először az említett szolgáltatásra kerül a sor, majd ezt követik az előre nem látott hibák, végül a károk. Hacsak nem sikerül az utóbbinak *elejét venni*, ami viszont nem könnyű, ha a lehetséges hibákat nem látjuk előre.

EGY NAPILAP SZERELME

Hír a Magyar Nemzetből: „Egy fiatal londoni férfiról, Alan Margolisról írt az *Humanité. Eredeti módját eszelte ki annak, hogyan tudná legjobban kifejezni soha el nem múló szerelmét szíve választottja iránt.*"

Bizony, a napilapoknak eredeti kifejezésmódokat kell kieszelniük, ha állni akarják a versenyt a konkurrens sajtótermékekkel. Sehogy sem fér azonban a fejembe, miért éppen Alan Margolist választotta el nem múló szerelme tárgyául az Humanité.

KÁR TITKOLÓZNI

Házassági hirdetés: *„Szeretnék élettársat találni, kölcsönös diszkrécióval."*

Ezennel felhívom a hirdető fél szíves figyelmét arra, hogy — diszkréció ide vagy oda — a házasság megkötése után a frigy többé aligha lesz titkolható.

Timár György

2

Egy táncdal szövegéből:

„Volt közöttünk csetepaté,
balhé.
Kitűzheted a kalapod
mellé."

Hajdanvolt időkben kócsagtollat, árvalányhajat, szagos rozmaringot tűztek a kalap mellé. Ma csetepatét. Meg balhét. Hja, változnak a korok, divatok, szokások.

Csak a slágerszövegek együgyűsége örök és változatlan.

*

A Borsod megyei Temetkezési Vállalat hirdetést tett közzé az Északmagyarországban, amelyben hírül adta, hogy bevezették az osztályos és a típusos temetést is, de megnyugtatásul hozzátették: „akik továbbra is a *darabos* temetést igénylik, a vállalat részükre árkedvezményt biztosít."

A hirdetés szövegének megértéséhez az Értelmező Szótárt kellett segítségül hívnom. Ezt találtam a darabos címszó alatt:

1. Darabokra tört, zúzott.
2. Kissé durva, faragatlan.
3. Vontatottan döcögő, szakadozott, nem folyékony.
4. Göröngyös, rögös, nehezen járható.

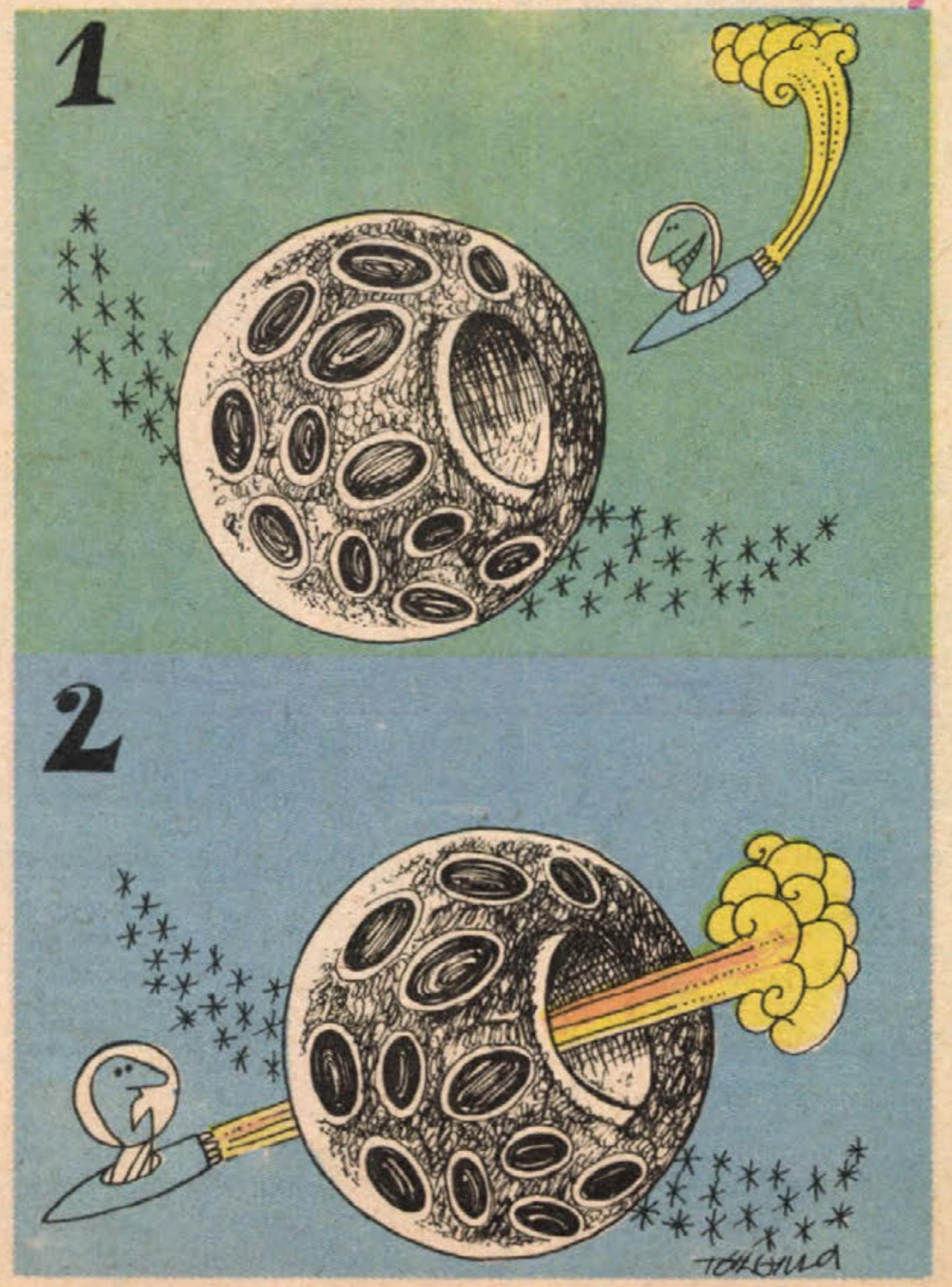
Akármelyik értelmét vesszük is a fentiek közül a darabos szónak, bátran kijelenthetem: én az ilyen temetésből nem kérek. Még kedvezményes áron sem!

R. B.

PINGÁLÓ ASSZONY



SIKERTELEN LESZÁLLÁS



LUDAS MATYI EMLÉKKÖNYVÉBE



A hadifogságban, amikor a táborparancsnok megtudta, hogy színész vagyok, utasított, hogy rendezzek a hadifoglyok és az őrség számára színielőadást.

Sokáig töprengtem, hogy mi legyen a műsor, végre úgy döntöttem, hogy a János vitéz néhány jelenetét adjuk elő. Fejből leírtam néhány részletet a daljátékból és megfelelő „színészeket" kerestem. Bagót találtam, János vitézt magam vállaltam, de ki legyen Iluska? Végre találtam egy lányosképű, fiatal bajtársat. Most csak ruhát kellett szereznem számára. A tábor egyik szabója összetákolt egy elég takaros ruhát és a „jelmezes próbán" Iluska csinos lányként hatott. Az előadás előtt kétszer is megborotváltuk és kifestettük.

Megkezdődött az előadás. A táborparancsnok az első szünetben magához hívatott és dühösen kérdezte: „Hogy merészelt nőt becsempészni a lágerbe? Ezért felelni fog!"

„Jelentem, ez a lány férfi!" — válaszoltam, de a parancsnok nem hitte el, mire szóltam Iluskának: „Gyere ide, és jó hangosan jelents valamit!" Iluska mély férfihangon jelentette, hogy szünet van és nemsokára kezdődik a második rész.

A parancsnokot meggyőzte a hang, az előadás folytatódott.

Elmúlt huszonnégy év…

Amikor nemrég a Thália Színházzal Kolozsvárott vendégszerepeltünk, nagybajszú férfi kopogott be öltözőmbe. — „Kovács vagyok, nem tetszik megismerni?" — kérdezte mosolyogva. Nemmel válaszoltam. „Hadifogság" — próbált emlékeztetni. — „A táborban száz Kovács is volt. Ne haragudjon, de magára egyáltalán nem emlékszem."

Elmosolyodott, és halkan mondta: „Én vagyok a kis Iluska…"

Somogyvári Rudolf

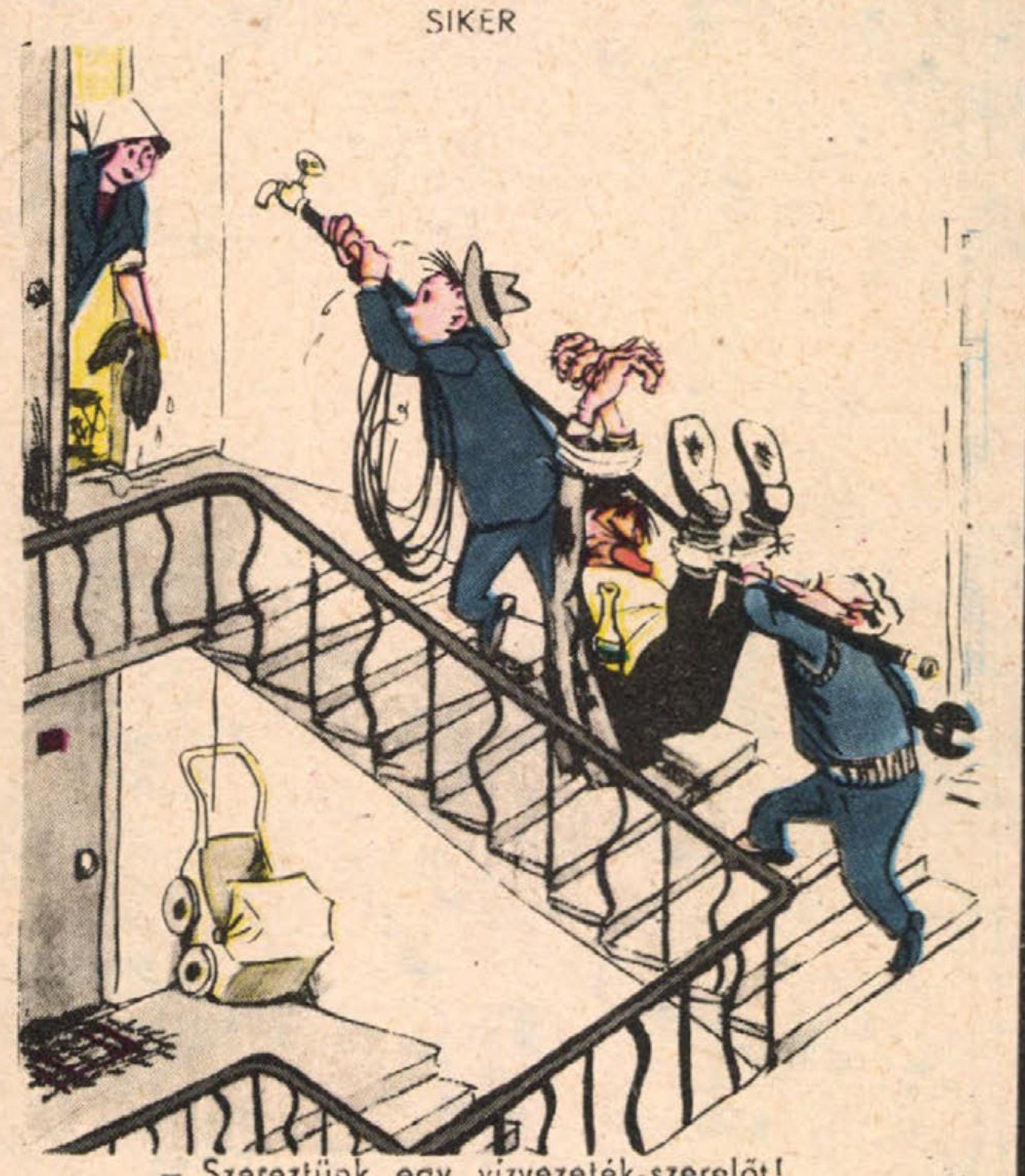
MACSKAPARADICSOM PHILADELPHIÁBAN

Mrs. Frances Christopher nagyon szereti a macskáit. Mind a száztizenegyet. A legtöbb kóbor macska, néhányat azonban vásárolt. Külön lakást bérel Philadelphiában a cicák számára. A lakás ára havi 30 dollár, az állatok etetése havi 250 dollárba kerül. Frances asszony csalódott az emberekben…

Ennyire?…

IMPORT HUMOR

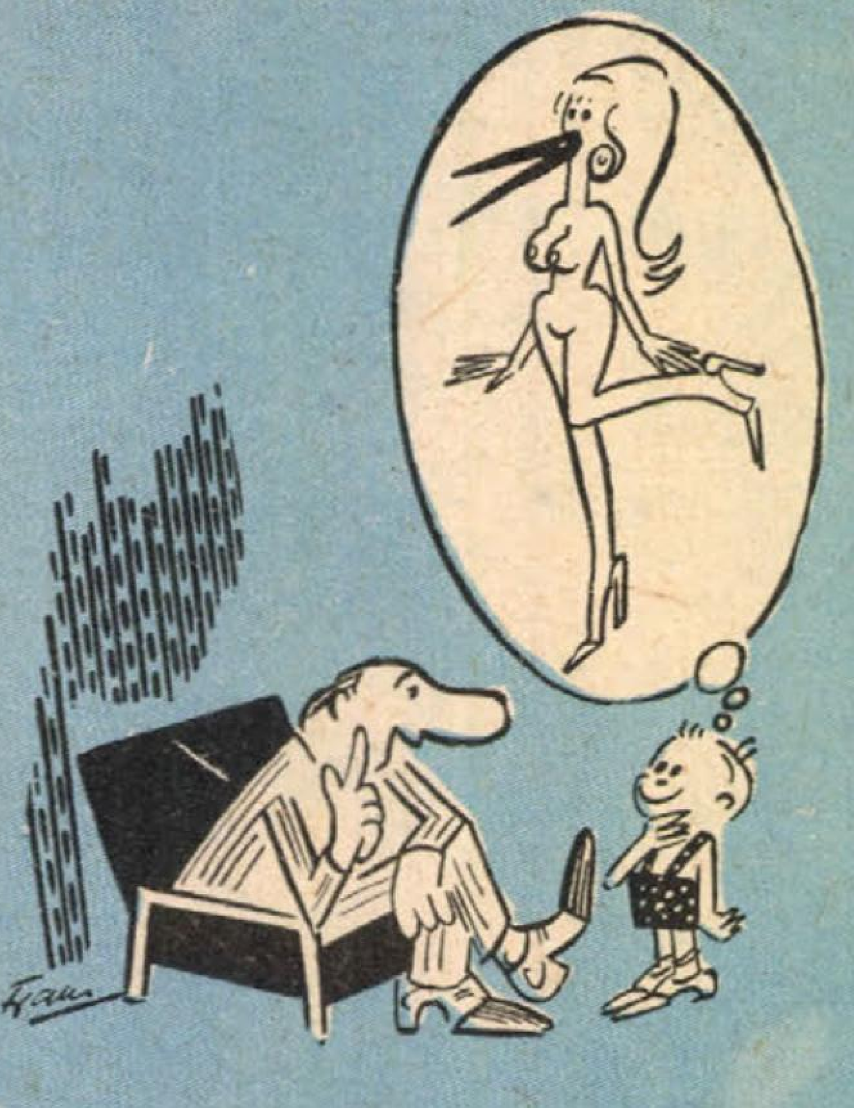
SIKER



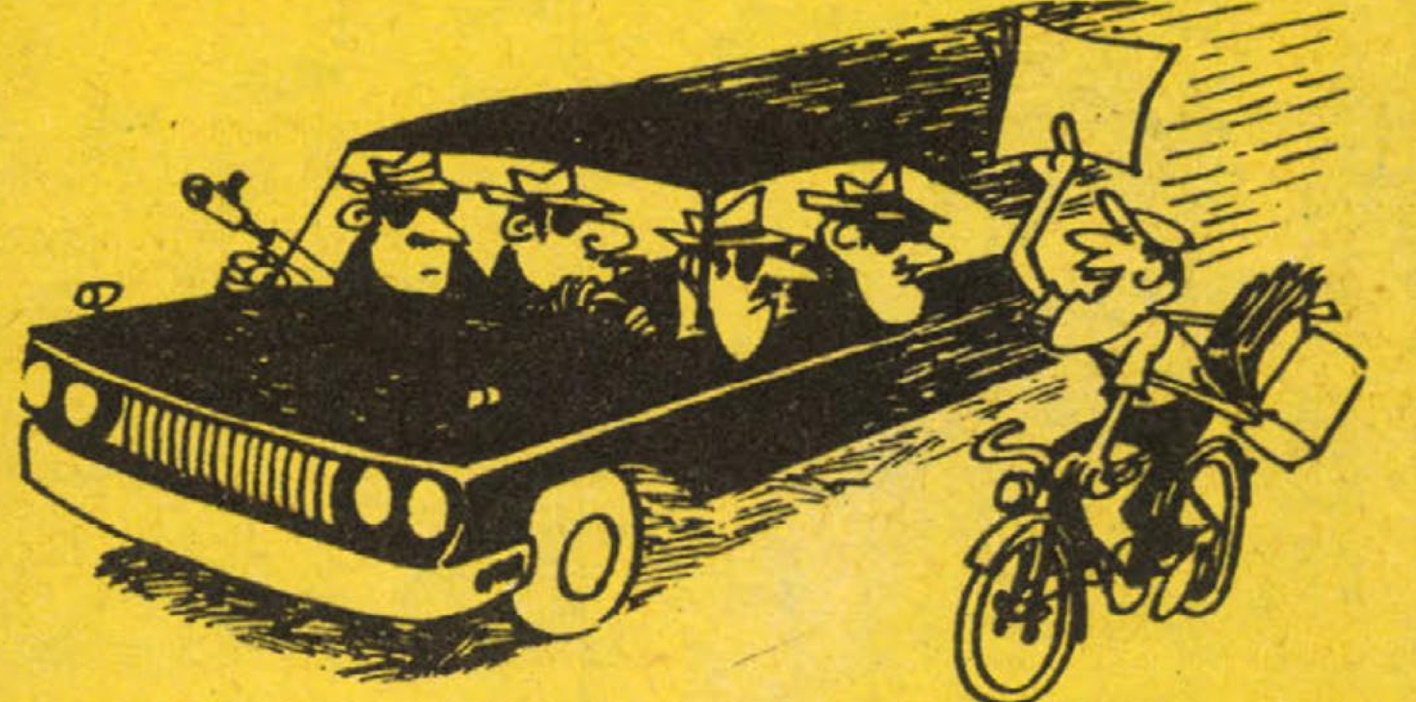
– Szereztünk egy vízvezeték-szerelőt!

(„Krokodil", Moszkva)

FELVILÁGOSÍTÁS



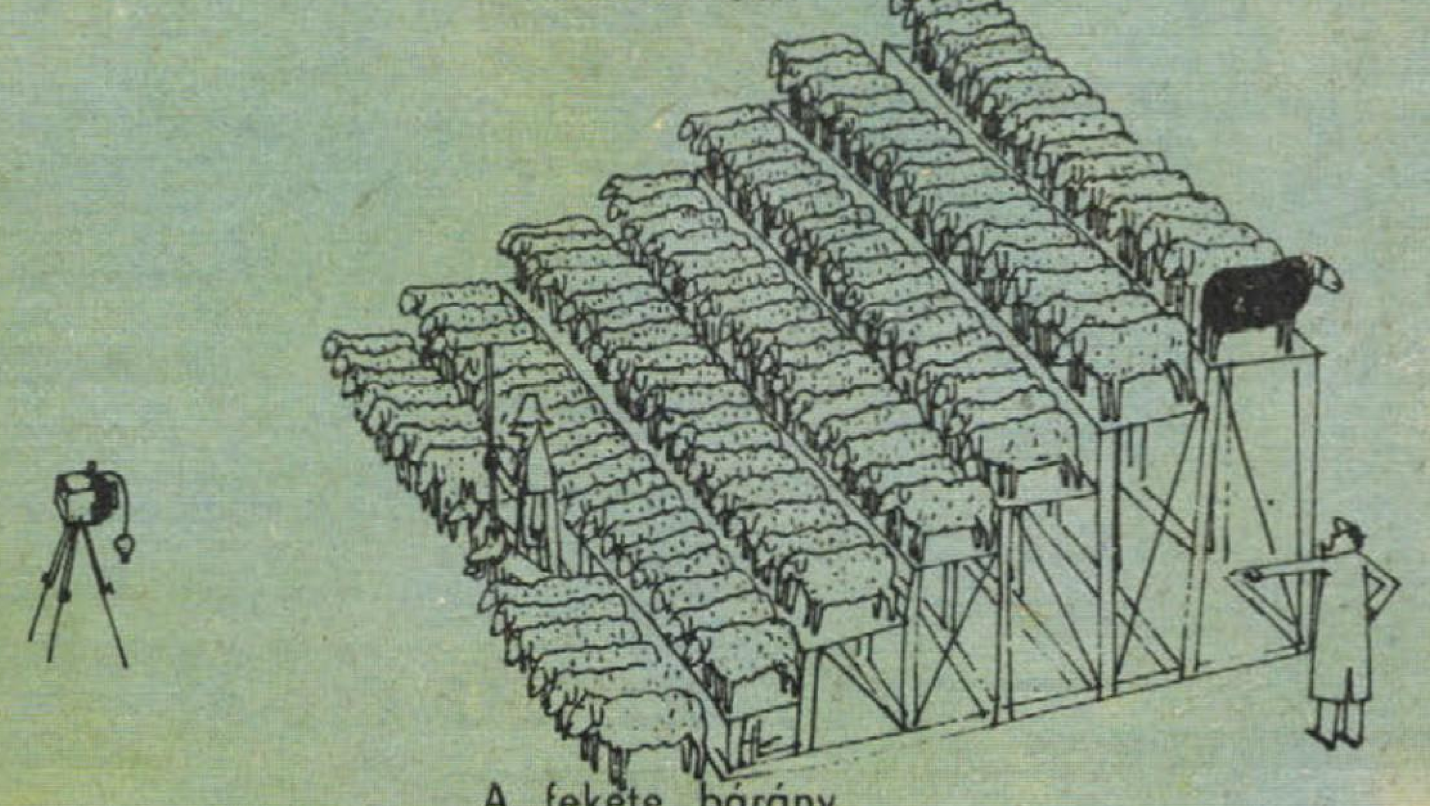
(„Jež", Belgrád)



– Szenzációs kiadás! Kiraboltók a nemzeti bankot!

(„Punch", London)

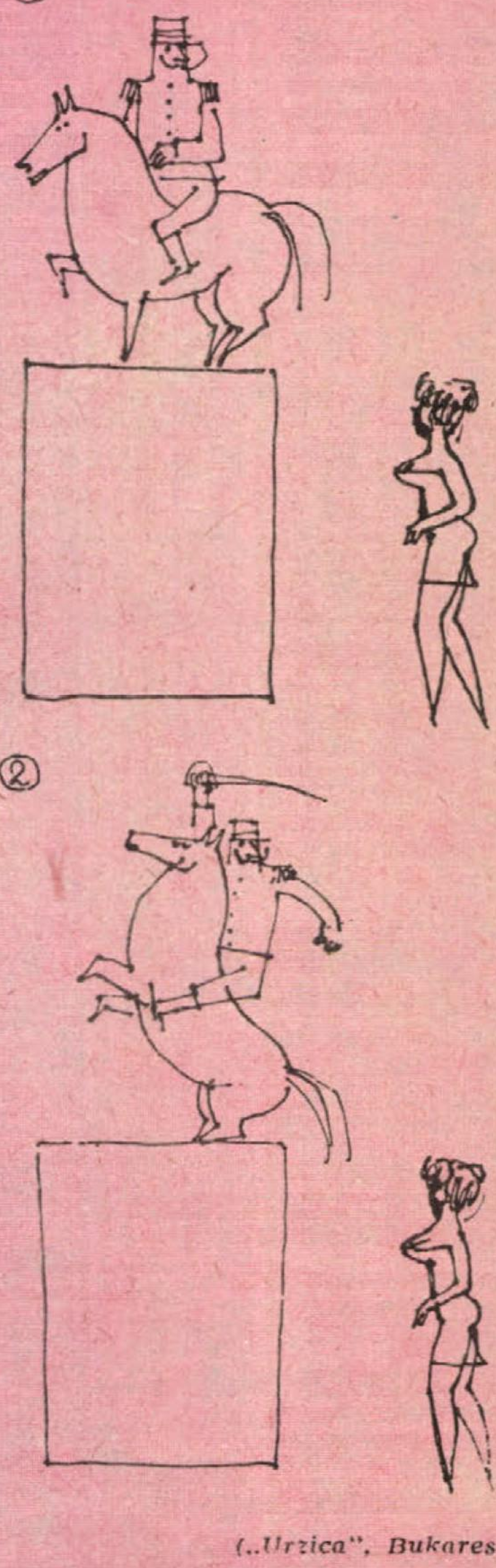
TÉESZ-RIPORT



A fekete bárány

(„Eulenspiegel", Berlin)

A SZOBOR IS EMBER...



(„Urzica", Bukarest)

magas igények

Nagy nap volt az Anyagmozgatási Igazgatóság munkaügyi osztályán: felvételre jelentkezett egy segédmunkás aspiráns. Széher, a munkaügyis, megilletődve nézett rá, hosszan rázta a kezét. Aztán mondta:

— Konyakot? Rumot? Bort?

S. m. elutasítóan intett:

— Csak munka közben iszom, először beszéljünk a lényegről. Mindenekelőtt nehéz-e a munka?

Széher élénken tiltakozott:

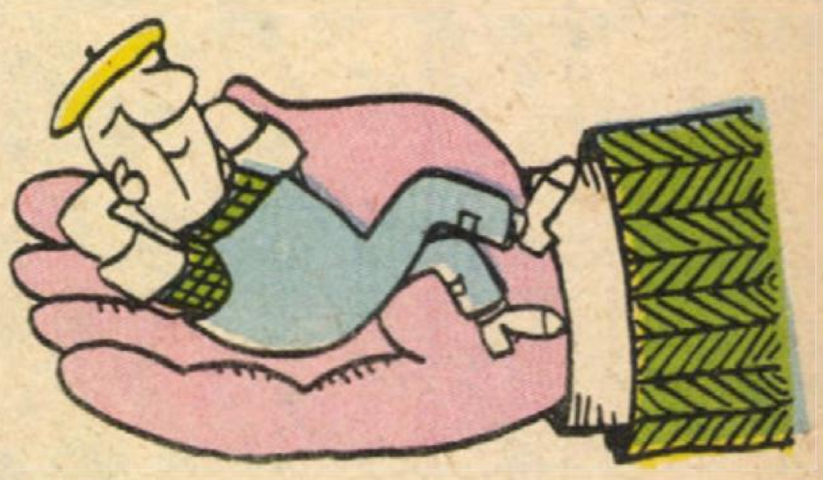
— Nem, dehogy! De szükség esetén bármelyik mérnök, művezető, technikus besegít. Különben is minden gépesítve van.

Segédmunkás bólintott:

— Az jó, ha gépesítve van. Mégis egy mérnök, művezető, technikus könnyen megemelheti magát. Persze, azért az igazgatót is igénybe vehetem?

— Már hogyne vehetné igénybe? Jó erős ember! Valamikor maga is segédmunkás volt.

— Az helyes, megvan a praxisa! Mert nálam lógni nem nagyon lehet.



Munkaügyis helyeselt és kérdezte:

— Igényei?

A megszólított hümmögött.

— Hát előbb látni kell, hogyan dolgoznak az említett személyek. De azt hiszem, tízforintos órabér nem sok.

Munkaügyisnek vacogtak a fogai.

— Tí... tí... ti... tíz. De hát az...

— De hát az ugye, hogy nem sok? Legyen hát tizenkettő, meg ahogy megegyezünk.

Széher savanykásan folytatta:

— Szabad szombat van.

A másik legyintett.

— Ó, az természetes. Meg szabad hétfő. Esetleg szabad kedd, ha a hétfő születésnapra esik.

— Születésnapra?

— Valakinek mindig van születésnapja, így gyakran lesz szabad kedd.

Munkaügyis megadóan fogadta el a tételt.

— És mikor állna be?

— Az az előlegtől függ. Ha rögtön adnak néhány százast, esetleg két hét múlva.

— Miért csak két hét múlva?

— Igaza van, három hét múlva! Elvégre az embernek meg kell barátkozni a munkába állás gondolatával.

Nagy S. József

MAGYAR ŰRHAJÓZÁS

– Igaz, hogy nem túl korszerű, viszont milliókat spórolunk meg!



RÉM RÍMEK

KUDARC

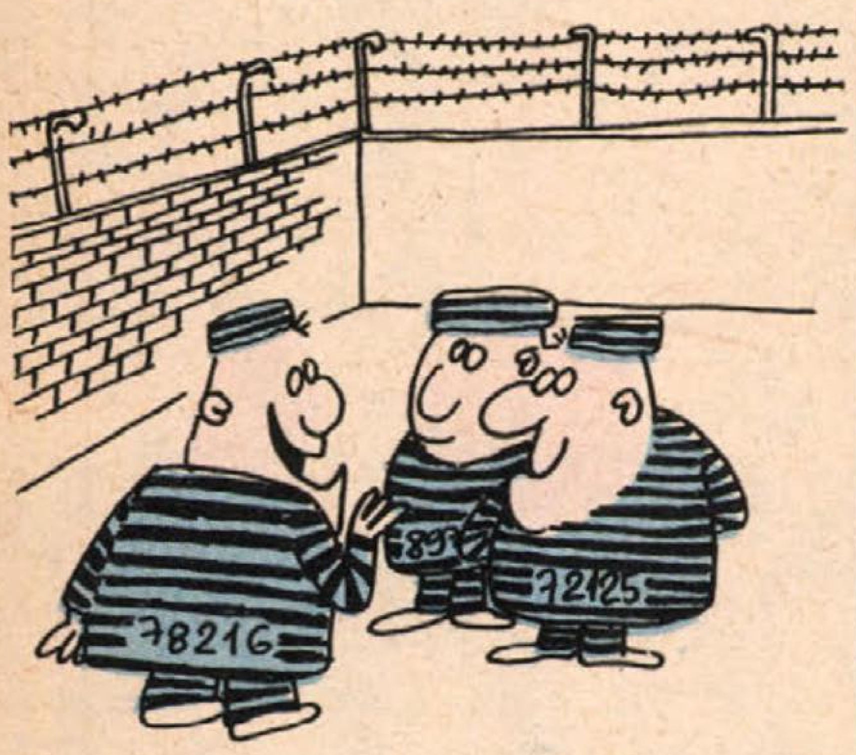
Dicsekedett égre-földre
A sokhalú Balatonnal
S a tihanyi halvacsorán
Vala ringli, vala tonhal.

JÓL IDOMÍTOTT EB

Bár lohol a golyóért, de
Sajog már a pudli mája,
Meg dereka, mert túl hosszú
E kocsmai kuglipálya

Darázs Endre

SZABAD FOGLALKOZÁS

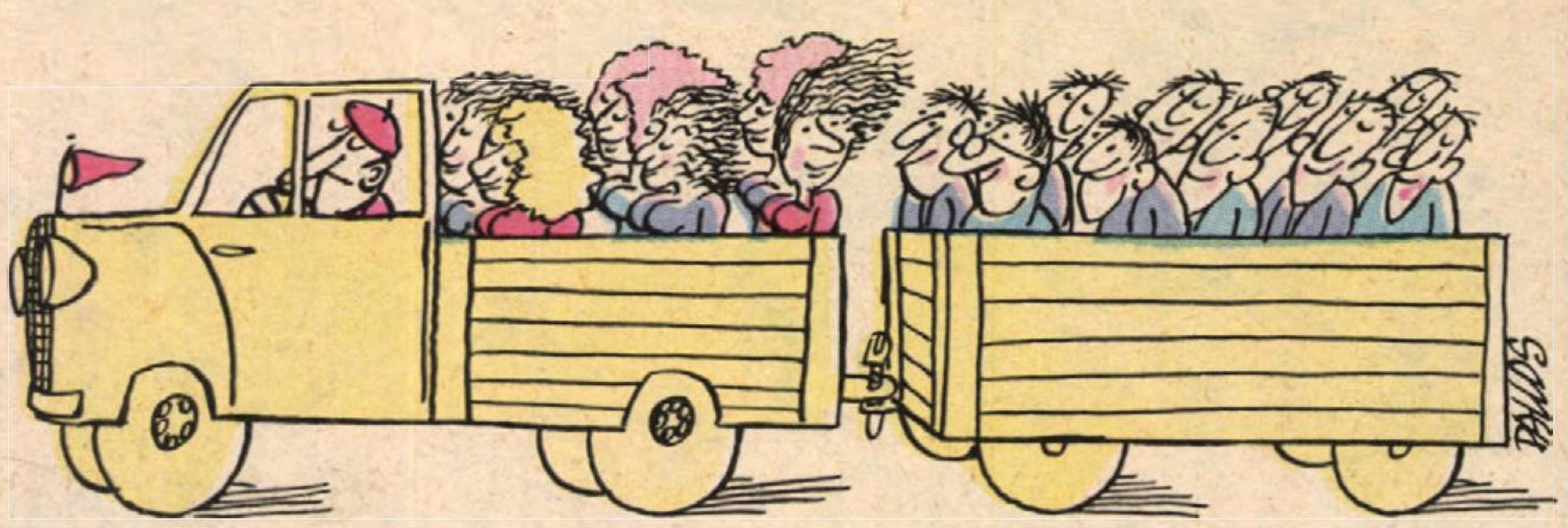


– Játsszunk számháborút...

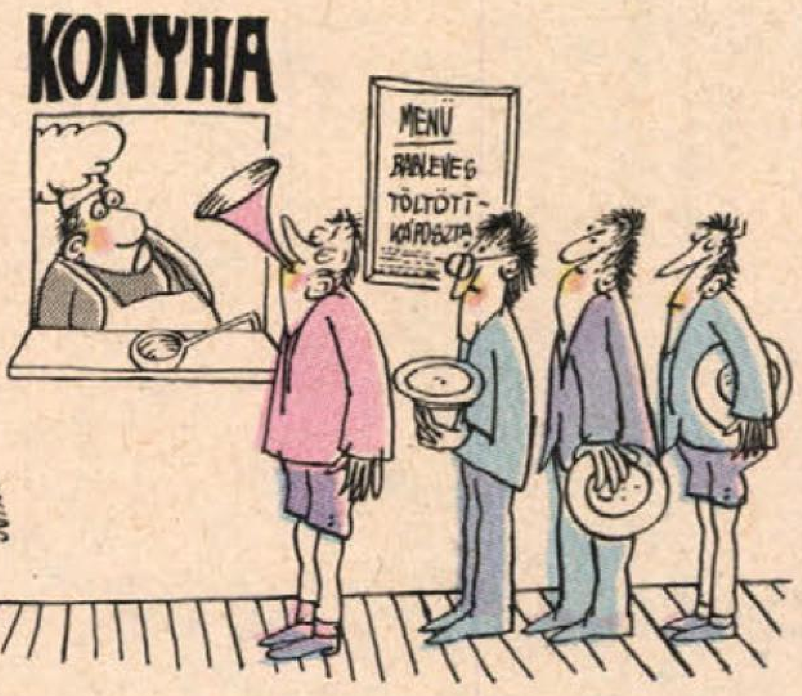
IFJÚSÁGI ÉPÍTŐTÁBOR

Dallos Jenő rajzai

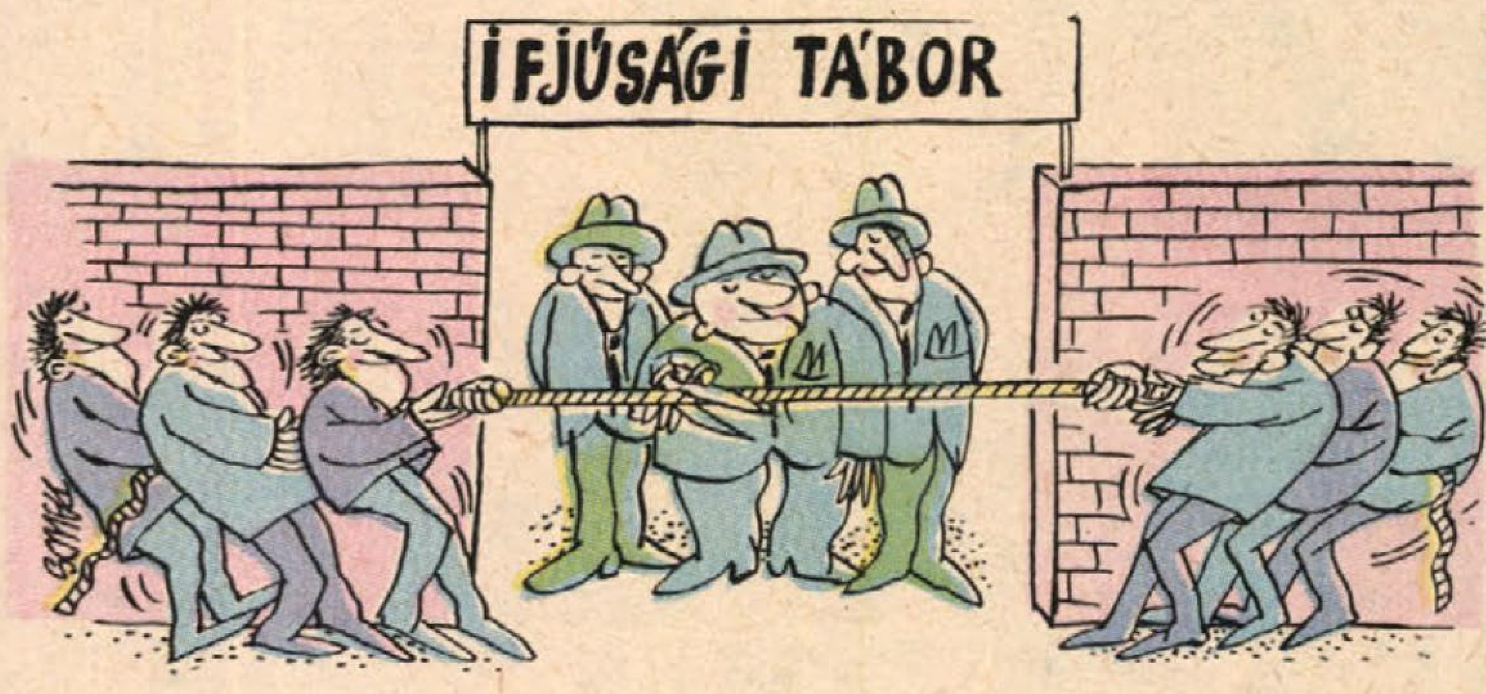
LEÁNYKÍSÉRGETÉS



ÉTVÁGY

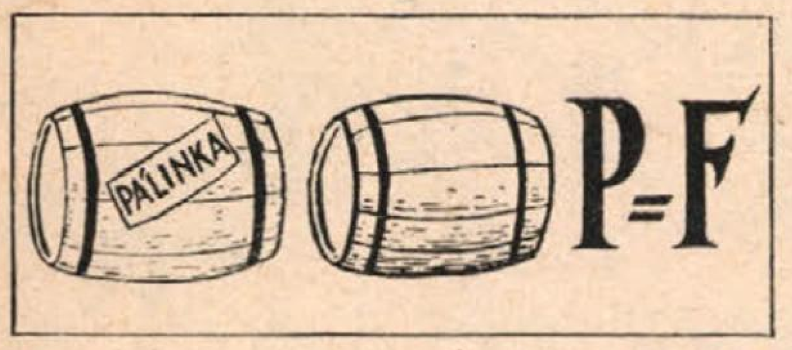


TÁBORAVATÁS



RÉBUSZ

A 77. sz. rejtvényünk megfejtése:



Fiahordó

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:
Szabó Istvánné, Debrecen, Bólyai u. 7/c.
Dr. Müllner László, Törökbálint, Baross u. 4.
Koller Zoltán, Budapest, IX., Tinódi u. 3.

79. REJTVÉNYÜNK



A helyes megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.
A megfejtéseket legkésőbb július 11-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

VÁROSI KISLÁNY FALUN



– Mi nem járunk templomba, néni.
– Hát milyen vallású az apukád?
– Vállalati igazgató.



SZERENCSÉS KAPUS

– Könnyű neki! A magyar csatárok ellen játszik.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

A tanító Pistivel bajlódik. A csoda fogalmát akarja neki megmagyarázni. Megkérdi Pistitől:

— Mi az, ha leesel az első emeletről és semmi bajod nem történik?

— Véletlen — válaszolja Pisti.

— És ha másodszor is leesel és megint nem lesz semmi bajod?

— Az szerencse.

— És ha harmadszor?

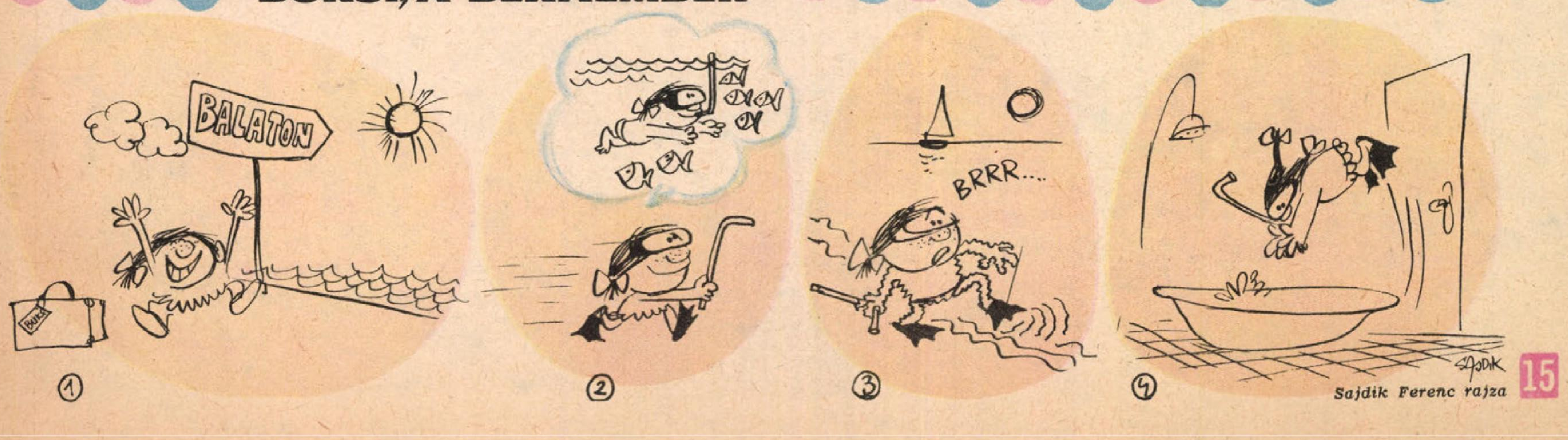
— Megszokás...

*

— Miért cipelsz ebben a melegben két ilyen hatalmas görögdinnyét?

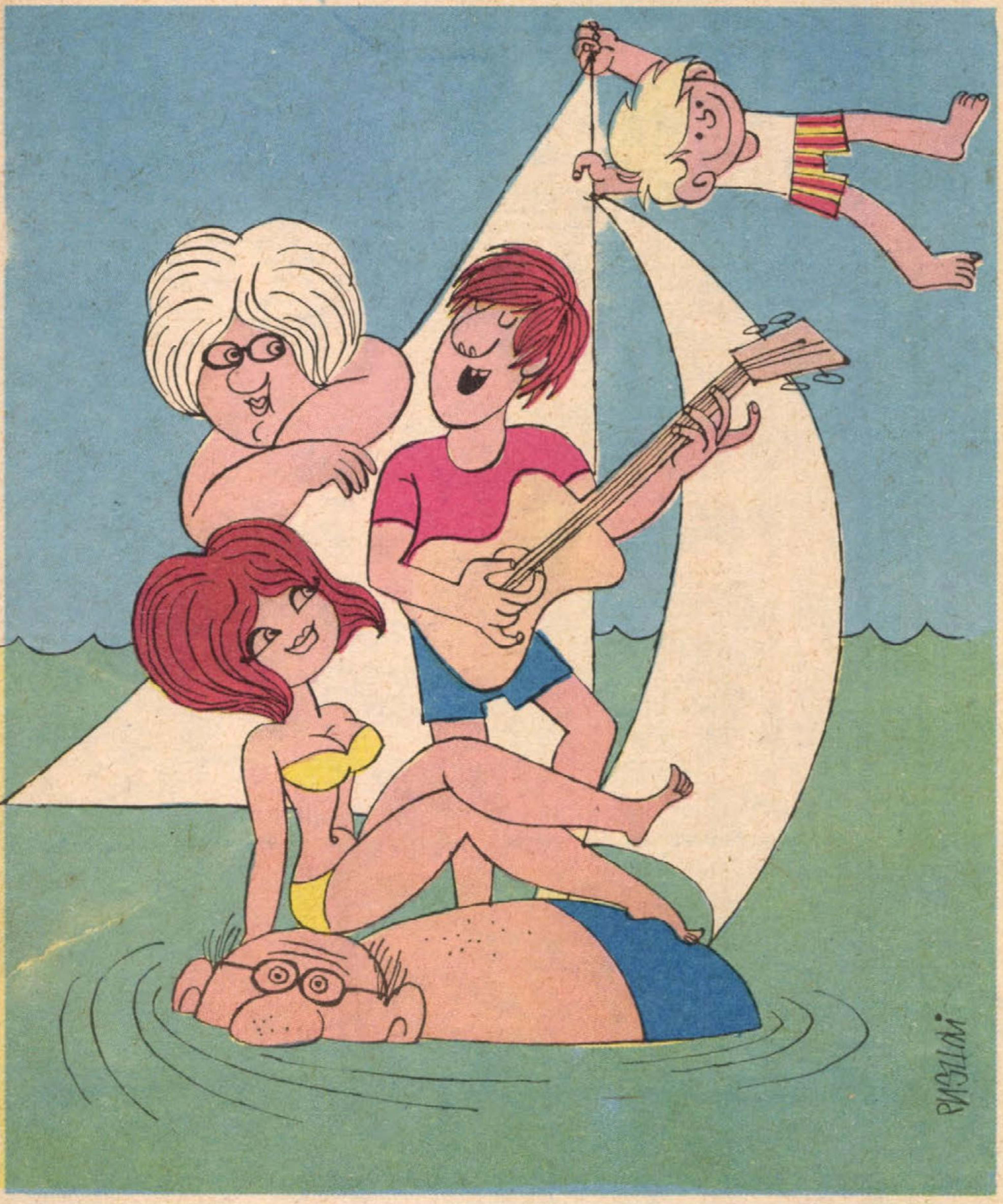
— Nézd, az anyósom azt mondta, hogy egy dinnyéért odaadná a fél életét. Viszek neki mindjárt kettőt.

BUKSI, A BÉKAEMBER



Sajdik Ferenc rajza

NYARAL A CSALÁDFENNTARTÓ



MENŐ FEJ



– Mondd, ezt a tetoválást nem lehet lemosni?
– Nem tudom... Még sohasem próbáltam...

TEKINTÉLYÉRV



A humor könyvéből

Sebestyén Gézát hetekig ostromolta egy autóügynök, míg végül beadta a derekát és megrendelte a kocsit. Az ügynök előzékenyen megkérdezte:

— Tessék mondani, mikor szállítsuk le az autót?

— Mi az, hogy mikor?! Tíz percen belül! Nincs pénzem villamosra!

*

Miskolcon a III. Richárd került színre. A híres jelenetben III. Richárd kétségbeesetten felkiált:

— Egy országot egy lóért!

Borízű hang a karzatról:

— Szamár is jó lesz magának!

A színész szemrebbenés nélkül válaszol:

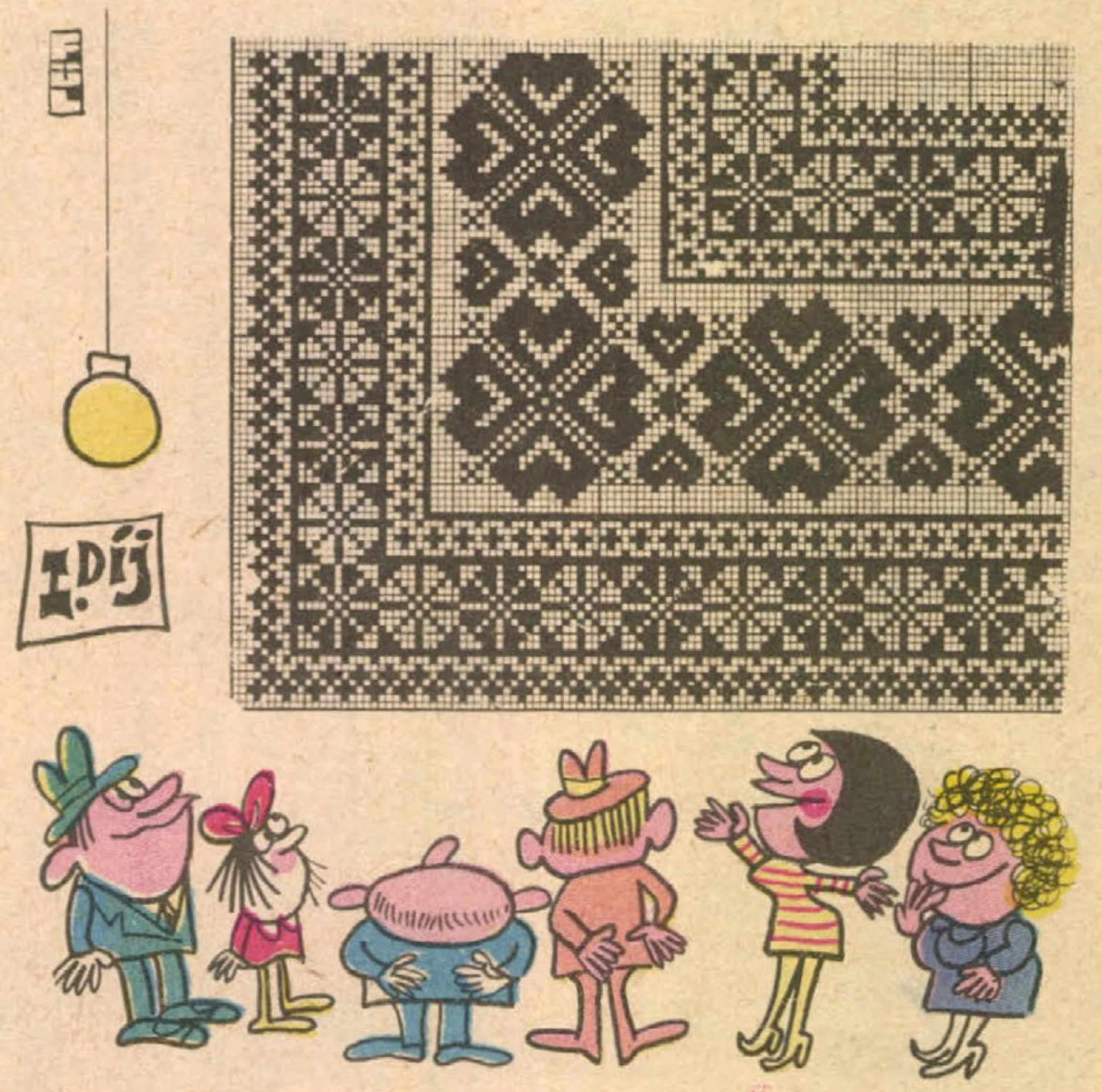
— Igaza van. Jöjjön le!

*

Valamikor régen gyakran szerepelt a vidéki színházak műsorán a „Jáfet tizenkét felesége" című színdarab. Miután gázsit még ünnepnap is ritkán osztottak, sorra szöktek meg a színháztól a szereplők, akiknek már elegük volt abból, hogy korgó gyomorral álljanak ki a közönség elé. Megtörtént, hogy a színtársulat következő állomásán a darabot már így hirdették: „Jáfet nyolc felesége". Pár nap múlva megint megszöktek a társulatból. A színművet most már „Jáfet négy felesége" címmel hirdették. Mígnem egy szép napon ez került a plakátra: „ÖZVEGY JÁFET".

(sebestyén)

KIÁLLÍTÁSON



– Ezt a gyönyörű darabot vállalatunk bérelszámolási osztálya készítette munkaidő alatt.

EGY 164 ÉVES BÁCSI

Nemrég ünnepelte 164-ik születésnapját az azerbajdzsáni Sirali Miszlimov. A kis falu, Barzavu apraja-nagyja lerótta tiszteletét az öreg előtt, aki ma is dolgozik kertjében. 1805-ben született. Napóleon oroszországi hadjáratára alig emlékszik, mert akkor még csak hétéves volt. Az orosz–japán háborúban nem vett részt, mert már nem volt hadköteles korban, s más százéves férfiakat sem soroztak be.



Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — INDEX: 25.504
Készült ofszet rotációs eljárással, Ultraset Junior 72-es gépen, a Zrínyi Nyomdában — 69.3291/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre